

ISSN 0206-4340

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

„Азәрбајчан мәктәби“ **4**

CamScanner ile tarandı.

Журналына әлавә

1987

Азәрбајчан дили

ОКТЈАБР—ДЕКАБР

вә әдәбијјат

1987

№ 4 (132)

Тәдриси

(МЕТОДИК МӘЧМУӘ)

Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијинин органы
«Азәрбајчан мәктәби» журналына элавә

БУ НӨМРӘДӘ:

Методика вә иш тәчрүбәси

Әлијев Ә. — Табели мүрәккәб чүмлөләрин тәдрисиндә компүтердән истифаде	3
Рзајев Т. — С. Ә. Ширванинин «Көнүл та вар әлиндә...» гезәлинин ејрәдилмәси	9
Вәлијев С., Иманов А. — Сөз бирләшмәси вә чүмләннин мүгајисәли тәдрисинә даир	12
Мустафајева С. — Шакирдләрин ССРИ халғларынын достлуғу ру-һунда тәрбијә едилмәси имканлары	16
Аббасов Ә. — Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дилиндән грамматик минимумун мүәјјәнләшдирилмәси принципләри	20
Әлијев П. — Диспут-дәрсләрин апарылмасы тәчрүбәсиндән	22
Абдуллајев З. — Лирик әсәрләрин ифадәли охусунун бә'зи мәсәләләри	27
Сәлеһов С. — Азәрбајчан дили дәрсләриндә шакирдләрин фәаллығ вә мүстәғиллијинин инкишаф етдирилмәси тәчрүбәсиндән	30
Исајев Ә. — Шакирдләрә атеизм тәрбијәсинин ашыланмасы тәчрүбәсиндән	33
Сәфәров М. — Азәрбајчан дили дәрсләринин тәшкили тәчрүбәсиндән етүдләр	37
Әлијева Ш. — Ифадәли оху вәрдишләринин формалашдырылмасына даир	39

Дидактик материаллар

IV синифдә мәтн һаггында анлајышын формалашдырылмасына аид дидактик материаллар	42
---	----

Мүәллимин өзүнүтәһсилинә көмәк

Мәһәррәмова Р. — Сабирин дилиндәки сатирик ифадә васитәләри	43
Кәримов К. — Фәалијјәт нәзәријјәси әсасында нитг инкишафы үзрә ишин хусусијјәтләри	47
Мәһәррәмов Ч. — Бәди әсәрләрдәки шәхс адлары һаггында	52
Мәммәдов С. — Инверсијянын маһијјәти һаггында	53
Рәчәбова Р. — Бир фе'л типини һаггында	56

Нәзәри гејдләр

Сејидәлијев Н. — Азәрбајчан дилиндә үслуби синонимләрин әмәлә кәлмәси мәнбәләри вә јоллары	59
--	----

Консултасија

IV синифдә Азәрбајчан дилиндән програм материалларынын планлашдырылмасы вә методик көстәришләр	61
--	----

Бизим сәләфләримиз

Һүсејноғлу К. — Микајыл Мүшфи: мәктәб вә мүәллим һаггында	64
---	----

Бизим иш јолдашларымыз

Рүстәмов А. — Бир өмрүн сәһифәләри	68
------------------------------------	----

В НОМЕРЕ:

Методика и опыт работы

Алиев А. — Использование компьютера в преподавании сложноподчиненных предложений	3
Рзаев Т. — Изучение газели С. А. Ширвани «Кенул та вар элинде»	9
Велиев С., Иманов А. — О сравнительном изучении словосочетания и предложения	12
Мустафаева С. — Возможности воспитания учащихся в духе дружбы народов СССР	16
Аббасов А. — Принципы определения грамматического минимума по азербайджанскому языку в русских школах	20
Алиев П. — Из опыта проведения диспутов-уроков	22
Абдуллаев З. — Некоторые вопросы выразительного чтения лирических произведений	27
Садехов С. — Из опыта развития активности и самостоятельности учащихся на уроках азербайджанского языка	30
Исаев А. — Из опыта привития атеистического воспитания учащимся	33
Сафаров М. — Этюды из опыта организации уроков азербайджанского языка	37
Алиева Ш. — К формированию навыков выразительного чтения	39
Дидактические материалы	
Дидактические материалы по формированию понятия о тексте в IV классе	42
В помощь самообразованию учителя	
Магеррамова Р. — Сатирические выражения в произведениях Сабира	43
Керимов К. — Особенности работы по развитию речи на основе теории о деятельности	47
Магеррамов Дж. — О личных именах в художественных произведениях	52
Мамедов С. — О сущности инверции	53
Раджабова Р. — Об одном типе глагола	56
Теоретические заметки	
Семдалиев Н. — Источники и пути возникновения стилистических синонимов на азербайджанском языке	59
Консультация	
Методические указания и планирование программных материалов по азербайджанскому языку в IV классе	61
Наши предшественники	
Гусейноглы Г. — Микаил Мувшиг: о школе и об учителе	64
Товарищи по работе	
Рустамов А. — Страницы одной жизни	68
***	
Материалы, опубликованные в 1—3-х номерах сборника «Преподавание азербайджанского языка и литературы» в 87 году	70

**Табели мурәккәб чүмләләрин тәдрисиндә
компүтердән истифадә**

Әләддин ӘЛИЈЕВ

филолокија елмләри намизәди, Азәрбајчан ММТИ-нин кафедра мүдири

Електрон һесаблама машыналарынын тәдрис просесинә сүр'әтлә, кетдикчә даһа күтләви дахил олдуғу бир шәрәнтдә Азәрбајчан дили вә әдәбијат мүәллимләри дә бу ишдән кәнарда гала билмәзләр. Онлар да тә'лимин форма, метод вә васитәләринин тәкмилләшдирилмәси илә әлағәдар нәзәрдә тутулан ишләри кәйфијәтлә јеринә јетирмәли, дәрсдә компүтерләрдән мәгсәдәујғун истифадә етмәјә сә'ј кәстәрмәлидирләр. Чүнки јенидәнгурма вә елми-техники тәрәггинин сүр'әтләнмәси, мәктәб ислаһаты һаггындакы гәрар фәнләрин тәдриси гаршысына јени тәләб-ләр гојур.

Һәммин тәләбләрдән бирн дә компүтер савадынын тә'мин олунмасы илә әлағәдардыр.

Һазырда мәктәбләримиздә тә'лимин техники базасы мөһкәмләндирилмиш вә електрон һесаблама техникасы тәдрис вә тә'лим просесинә дахил олмушдур. Бу истигамәтә ујғун оларағ, бир нүмунә кими, Азәрбајчан дили фәнниндән «Табели мурәккәб чүмлә» бәһсини програмлашдырмағы мәгсәдәујғун һесаб етмишик.

Табели мурәккәб чүмләләр VIII (XI) синифдә кениш өјрәдилән бәһсләрдәндир. Белә ки, үмүмтәһсил мәктәбләринин V—IX синифләри үчүн Азәрбајчан дили програмында бу бәһсин тәдрисинә 25 саат вахт ајрылмышдыр. Һәммин вахт әзиндә шакирдләр мәтндән мүхтәлиф нөв табели мурәккәб чүмләләри тапыб кәстәрмәји; онун будағ чүмләләринин тә'јин етмәји; будағ чүмләни баш чүмләјә бағлајан васитәләри, будағ чүмләнин баш чүмләјә андијјәтини мүәјјәнләшдирмәји; верилмиш бир нечә будағ чүмләни табели мурәккәб чүмләнин һиссәләри арасында веркүл ишарәсини дүзкүн ишләтмәји; табели мурәккәб чүмләнин интонасијасына дүзкүн ријәт етмәји; нитгдә табесиз вә табели мурәккәб чүмләләри сәрбәст шәкилдә ишләтмәји вә с. бачармалыдырлар.

Табели мурәккәб чүмләләрин тәдриси просесиндә шакирдләрин лингвистик тәфәккүрүнүн инкишафына диггәт јетирилмәлидир. Бунун үчүн синтактик синонимләр үзәриндә иш апармағ, һансы форманын дилдә даһа фәал олмасыны мүәјјәнләшдирмәји шакирдләрә өјрәтмәк чоғ фајдалыдыр. Дикәр тәрәфдән, шакирдләрә ејни бир фикри нитгдә ики грамматик категорија — фе'ли тәркибләр вә будағ чүмләләрлә ифадә етмәк бачарығы ашыламағ вачибдир. Бу да онлара ајдынлашдырылмалыдыр ки, садә чүмлә тәркибиндәки чүмлә үзвләринин дашыдығы функцијаны табели мурәккәб чүмләдә будағ чүмлә јеринә јетирир. Буна көрә дә будағ чүмләләрин бөјүк бир гисминн ләзыми һалларда фе'ли сифәт, фе'ли бағлама вә мәсдәр тәркибләри илә ифадә олуна чүмлә үзвләринә чевирмәк олур. Бу хүсусијәтинә көрә будағ чүмләләрлә сөз бирләшмәләри (исми сөз бирләшмәләри вә фе'ли сифәт, фе'ли бағлама, мәсдәр тәркибләри) мугајисәли шәкилдә өјрәдилмәлидир.

Бунунла бәрәбәр, компонентләрин бир-биринә бағланмасында даһа фәал иштирак едән бағлама васитәләриндән заман ујушмаларына да диггәт јетирилмәси мәсләһәт көрүлүр. Она көрә ки, компонентләр арасында заман ујушмалары табели мурәккәб чүмләдә фикирләрин әлағәсини, гаршылығлы мүнәсибәтини тәнзим етмәјә мүәјјән көмәк едир, һәм

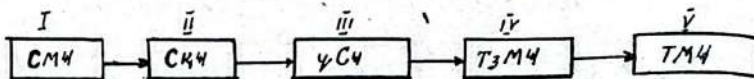
дә дилин бәдин-поетик стурктурасыны көстәрә билир.

Баш вә будаг чүмләр арасындакы заман ујушмаларынын гануна. ујунлуғу позулдугда мәнтиги вә услуби сәһвә јол верилир. Азәрбајҗан дилинин грамматик зәнкинликлериндән, бу дилин мүхтәлиф услуби ифадә васитәләриндән, әдәби дил нормаларынын вариантларындан истифадәнин үсулларына јијәләnmә процеси ләнкијә билир.

Електрон һесаблама машынларындан истифадә етмәклә табели мүрәккәб чүмләрәи өјрәтмәк фәјдалыдыр. Чүнки програмлашдырма процесиндә шакирдләрин мүстәгил дүшүнмәләри, мөгәјисә апармалары, мүәјјән конкрет нәтичәјә кәлә билмәләри, өјрәнилмиш нәзәри билликләрин тәчрүбәјә тәтбиғи вә јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләnmәләри диггәт мәркәзиндә сахланылыр. Ејни заманда јени дәрс изаһ едиләркән онун ајдын, аялағлы шәкилдә чатдырылмасы, кечилмиш дәрсләрә анд билликләрин тәчрүби јолла мөһкәмләндирилмәсинә даһа чоһ диггәт јетирилир. Ев тапшырығларынын јеринә јетирилмәсинә шакирдләр бүтүн дәрс боју һазырланыр.

Табели мүрәккәб чүмләрәи електрон һесаблама машынларындан истифадә етмәклә өјрәдилмәсинә анд ики дәрс нүмунәсинә нәзәр салағ.

I дәрс. Табели мүрәккәб чүмләнни гурулушу.
Кечилмишләрин тәқрары вә системләшдирилмәси

I. SMC—Садә мүхтәсәр чүмлә; мәс.: Зәнк чалынды.

II. SKC—Садә кениш чүмлә; мәс.: Зәнк **сәһәр** чалынды.

III. YSC — Үзвләри кенишләниш садә чүмлә; мәс.:

Зәнк **45 дәғигә тамам оландя** чалынды.

IV. TSMC—Табесиз мүрәккәб чүмлә; мәс.:

Зәнк чалынды, **шакирдләр синфә дахил олдулар.**

V. TMC— Табели мүрәккәб чүмлә; мәс.:

Зәнк чалынды ки, **шакирдләр синфә дахил олдулар.**

ТМЧ (јени дәрс)

Б Баш чүмлә: Зәнк чалынды ки, шакирдләр синфә дахил олдулар.

Табели мүрәккәб чүмләдәки мүстәгил чүмләјә баш чүмлә дејилир.

Баш чүмлә: **Зәнк чалынды** ки, **шакирдләр синфә дахил олдулар.**

Баш чүмләдән асылы олан вә ону изаһ едән гејри-мүстәгил чүмләјә будаг чүмлә дејилир.

Б **ТМЧ** **Зәнк чалынды** ки, **шакирдләр синфә дахил олдулар.**

Зәнк чалынды ки, шакирдләр синфә дахил олдулар табели мүрәккәб чүмләдир, чүнки онун тәркибиндәки икинчи чүмлә мүстәгил, биринчиси исә (зәнк чалынды) гејри-мүстәгил олуб, икинчи чүмләдәки (шакирдләр синфә дахил олдулар) һәрәкәтин ичра олундуғу вахты билдирир.

Мүстәгил чүмлә илә гејри-мүстәгил чүмләнни бирләшмәсиндән әмәлә кәлмиш мүрәккәб чүмләјә табели мүрәккәб чүмлә дејилир.

Јени дәрсин мөһкәмләндирилмәси

A. Чүмләләрин нөвүнү мүәјјәнләшдирилми.

С №	Чүмләләр	Чаваб
1.	Баһар кәлди, чөлләр јашыллашды.	
2.	Баһар кәләндә чөлләр јашыллашыр.	
3.	Чөлләр јашыллашыр.	
4.	Мә'лум олду ки, чөлләр јашыллашыр.	
5.	Чөлләр баһарда јашыллашыр.	
	Нүмунә: Күн чыхды.	СМЧ

Дүзкүн чаваблар.

- 1—ТзМЧ
- 2—ҮСЧ
- 3—СМЧ
- 4—ТМЧ
- 5—СКЧ

B. Баш чүмләләрә мұвафиг будаг чүмләләр артырын.

С №	Баш чүмлә	Будаг чүмлә	Чаваб
1.	Ики күндән артығдыр ки...		
2.	Коммунистләрин күчү ондадыр ки.		
3.	Мән билирәм ки...		
4.	О халғ хошбәхтдир ки...		
5.	О заман дүзкүн чаваб верир ки...		

Истифадә едиләчәк будаг чүмләләр.

1. ...сүлһ галиб кәләчәкдир.
2. ...дәрсләринә чидди һазырлашыр.
3. ...инсанлара азадлығ верирләр.
4. ...мән сизи ахтарырам.
5. ...онун мәрд, мұбариз оғул вә гызлары вардыр.

Дүзкүн чаваблар.

- 1—4
- 2—3
- 3—1
- 4—5
- 5—2

В. Будаг чүмлөлөрө мұвафиг ба'и чүмлөлөр артырып.

С №	Будаг чүмлө	Баш чүмлө	Чаваб
1.	Бајаты јеничә гуртармышды ки,...		
2.	О јердә ишләмәк лазымдыр ки,...		
3.	Ким ки, грамматиканы өҗрәмир,...		
4.	Урајин нечә истәјирсә,...		
5.	Әкәр јахшы һазырлашсан,...		

Истифаде едиләчәк баш чүмлөләр.

1. ...орада сәнин зәһмәтини гижмәтләндирирләр.
2. ...о, дилимизин ганунларындан хәбәрсиздир.
3. ...ашыг чалмаға башлады.
4. ...ә'ла гижмәт аларсан.
5. ...елә һәрәкәт етмәлисән.

Дүзкүн чаваблар.

- 1—3
- 2—1
- 3—2
- 4—5
- 5—4

Јени дәрсин јекунлашдырылмасы.

Баш вә будаг чүмлөләри мүйјәнләшдирин.

С №	Баш чүмлө	Будаг чүмлө	ТМЧ	Чаваб
1.	Б	б	Әкәр јахшы һазырлашсан, ә'ла гижмәт аларсан.	
2.			Мән билирәм ки, јарышда сән галиб кәләчәксән.	
3.			Нечә күндүр ки, сизи арзулајырам.	
4.			О евдән ки, ушаг сәси кәлир, орадан севинч әксик олмаз.	
5.			Сөзүнү гуртармамышды ки, телефон зәнк чалды.	
6.			Һәр ким галиб кәлсә, ону мұнафатландырачаглар.	

Нүмунә: Болшевикләрин мәгсәди будур ки, инсанлар азад јашасынлар. Б+б

Дүзкүн чаваблар.

1. б→Б
2. Б→б
3. Б→б
4. б→Б
5. б→Б
6. б→Б

CS CamScanner ile tarandı
Табели мурәккәб чүмлөләр (сәһ. 124—125).
Чалышма № 363.

II дәрс. Баш вә будаг чүмләнни јери.

Кечилмишләрин тәкраты вә системләшдирмә

Б Баш чүмлө. Әкәр јахшы һазырлашсан, ә'ла гижмәт аларсан.

Табели мурәккәб чүмлөләри мүйјәнләшдирин.

Б Будаг чүмлө. Әкәр јахшы һазырлашсан, ә'ла гижмәт аларсан.

Баш чүмлөләри асман олан вә ону мұнафатландырачаглар.

Б ТМЧ Әкәр јахшы һазырлашсан, ә'ла гижмәт аларсан.

Әкәр јахшы һазырлашсан, ә'ла гижмәт аларсан нөвлү ТМЧ-дә биринчи чүмлө гејри-мүстәгил, икинчи чүмлө исә мүстәгилдир. Будаг чүмлө (әкәр јахшы һазырлашсан) баш чүмләнни (ә'ла гижмәт аларсан) үмуми мәзмуну илә бағлы олуб, ишин шәртини билдирир.

Мүстәгил чүмлө илә гејри-мүстәгил чүмләнни бирләшмәсиндән әмәл кәлмиш мурәккәб чүмлөлә табели мурәккәб чүмлө дејилер.

Јени дәрс.

I. Баш чүмлө будаг чүмлөләри ишләмир. Мәс.:
Биз әрјин олук, пәкәр фәксиз сөзүдүр.

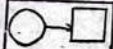
II. Баш чүмлө будаг чүмлөләри сонра ишләмир. Мәс.:
Ким ки грамматиканы билир, дилимизин ганунларындан хәбәрсиздир.

III. Будаг чүмлө баш чүмләнни датлинуз ишләмир. Мәс.:
Оторлағы ик, горуларым, ону әкид-бәкәр мөјә дејмәз.

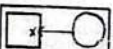
Будаг чүмләнни баш чүмлөлә аидијјәти, бу вә ја дикәр үзвүнү изаһ етмәси.

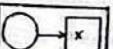
I. Будаг чүмлө баш чүмләнни үмуми суалына чаваб олур.

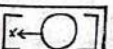
а) ^{кә?} К. Маркс вәлмишүр ки, дилә шүүр гәдәр гәримүр.

б) ^{кә вәт?} Әннә чалынырдыки, шакирәләр сикәт яхил олур.

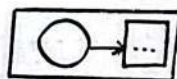
II. Будаг чүмлө баш чүмлөләки мүйјәнләшән сөзә аид олур, онун суалына чаваб верир, ону изаһ едир вә тамамлајыр.

а) ^{һансы?} Ол әлбәтте үлвүр ки, үржән су иләр.

б) ^{ким?} Ким билкәлир, ол гүввәтәлир.

в) ^{һансы?} Осбилл ки сизи апармаг истәјирәм, гизил сума ортулмушдур.

III. Будаг чүмлө баш чүмлөдө тасаввур... сонлугунда тапан ва истәнилән заман бәрпа едилә билән чүмлө үзвүнүн суалына чаваб олур вә ону изаһ едир.

Ким Күрдә дараз јер таныјр, КИМИ? ЧАҒЫРЫН.

Јени дәрсин мөһкәмлендирилмәси

Верилмиш схемләрә ујғун мұвафиг ТМЧ јазын.

С №	Схем	ТМЧ	җаваб
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			

Истифадә едиләчәк ТМЧ-ләр.

1. Елә ки, али мөктәби гуртардым, доғма кәндимизә гајыдачағам.
2. Билирсәмини ки, дүнјада илк метрополитен 1863-чү илдә Лондонда ачылмышдыр.
3. Қим дәрсини билир, о, әлини галдырсын.
4. О адамлар хошбәхтдир ки, онлар халгын мөһәббәтнини газанмышлар.
5. О торпағы ки, әкиб-бечәрмәдин, ону горумаға дәјмәз.

Дүзкүн чаваблар.

- 1—1
- 2—4
- 3—2
- 4—5
- 5—3

Верилмиш ТМЧ баш чүмләләр һансы суалы тәләб едир.

С №	Табели мурәккәб чүмлә	җаваб
1.	Гәрара алынмышдыр ки, арычылыг инкишаф етдирилсин.	
2.	Хәһишим будур ки, мәни дә дәрәҗә гәбул едәсиниз.	
3.	Кимин сүрүчүлүк сәнәди вар, о, ирәли чыхсын.	
4.	Елә китаб јазмаг лазымдыр ки, әкалы адамларын столүстү китабына чеврилсин.	
5.	Эјрәнишиди ки, һасан бир саатда 1.200 лигрә гәдәр һағалыр.	
6.	Һарадан ишчәлсе, арадан үзүләр.	

Дүзкүн чаваблар.

1. — Нә?
2. — Нәдир?
3. — Қим?
4. — Нечә?
5. — Нәји?
6. — Һарадан?

Евә тапшырыг. § 47. Баш вә будаг чүмләнни јерн. Чалышма 364, 365.

С. Ә. Ширванинин «Көнүл та вар әлиндә...» гәзәлинин өјрәдилмәси

Тејмур РЗАЈЕВ

педагожи елмләр намизәди, Азәрбајҗан ММТИ-нин баш мұәллими

Умумтәһсил мөктәбләринин доғгунчу синифләриндә С. Ә. Ширвани јарадычылығынын тәдриси процесиндә апардығымыз мұшаһидәләр көстәрир ки, мұәллимләримиз сәнәткарын лирика јарадычылығы, хусусилә ислам дининин инсаны мә'нәви мөһдудлуға дүчар едән еһкамларынын кәскин ифшасына һәср едилмиш «Көнүл та вар әлиндә...» гәзәлинин өјрәдилмәси сәһәсиндә мұәјјән чәтинликләрлә растлашыр вә методик көмәјә еһтијач һисс едирләр. Буну әсас көтүрәрәк биз бу мөгаләдә IX синифдә С. Ә. Ширванинин һәјат вә јарадычылыг јолунун бүтүнлүкдә өјрәдилмәси мәсәләләриндән дејил, конкрет олараг шаирин лирика јарадычылығы һағгында үмуми биликләрин верилмәси вә «Көнүл та вар әлиндә...» гәзәлинин өјрәдилмәси мәсәләләри үзәриндә даяначағы.

Програмын тәләбинә ујғун олараг С. Ә. Ширвани лирикасы илә әлағәдар IX синиф шакирдләринә ашағыдакы мәсәләләр ајдынлашдырылмалыдыр: С. Ә. Ширванинин лирикасында Фүзули ән'әнәләринин сәнәткарлыгга давам вә инкишаф етдирилмәси. С. Ә. Ширвани гәзәлләриндә саф мөһәббәтин тәрәннүмү. Шаирин фәлсәфи көрүшләри. «Көнүл та вар әлиндә...» гәзәлинин кениш тәһлили. Гәзәлин әсас идејасы: Реал һәјат нөмәтләринин тәблиғи. Јаланчы диндарларын, пис адәт-ән'әнәләрин ифшасы.

Програмда С. Ә. Ширванинин һәјат вә јарадычылығынын өјрәдилмәсинә верилән једди дәрә саатында үчүнүн

шаирин лирика јарадычылығынын өјрәдилмәсинә сәрф едилмәси мөғсәдә ујғундур: С. Ә. Ширванинин лирика јарадычылығы һағгында үмуми тәсәввүрүн јарадылмасы — 1 саат; «Көнүл та вар әлиндә...» гәзәлинин мәтин үзәриндә иш — 1 саат; Гәзәлин тәһлили, идејасы вә тәрбијәви әһәмијјәти — 1 саат.

С. Ә. Ширванинин һәјат вә јарадычылығы һағгында верилмиш илкин биликләр системә салындыгдан сонра шаирин лирика јарадычылығы һағгында шакирдләрә ашағыдакы истигамәтдә мө'лумат верилмәси мөғсәдә ујғундур: С. Ә. Ширвани лирикасында М. Фүзули вә М. П. Вағифлә јанашы, Сә'ди вә Һәфиз кими классик Шәрг шаирләринин дә тә'сири ајдын һисс едилир. Шаирин минә гәдәр гәзәли вардыр. Бунлардан чох аз гисми Сә'ди, Һәфиз вә Фүзули гәзәлләринә нәзирә олараг јазылмышдыр. Шаирин әксәр гәзәлләри исе орижинал мөзмун вә идејаја малик әсәрләрдир. С. Ә. Ширвани лирикасында гәзәллә јанашы, классик шә'рин мұхәммәс, мұстазад, тәрчибәнд, тәркиббәнд вә с. бу кими нөвләриндән дә истифадә едилмишдир. Шаирин лирик әсәрләрини өз идејасына көрә үч һиссәјә ајырмаг олар: саф вә илаһи мөһәббәти тәрәннүм едән әсәрләр; мадди аләмә бағлылыг тәблиғ едән, инсаны мә'нәви камиллијә сәсләјән фәлсәфи әсәрләр; ислам дини вә зәһнијјәтини тәнгид едән әсәрләр. Мөвзу мұхтәлифијинә бахмајараг, шаирин лирикасынын әсас идеја истигамәтини реал һәјат һәги-

гэтлэринэ, сэмэрэлн чөлөөлөгчтө
 лыгылг тэшкил едир.
 С. Э. Ширванинн гэээллэриндэ дэ
 эрэб-фарс диллэринэ мэхус сөз вэ
 ифадэлэрдэн кениш истифадэ едиллэр.
 Лакин бунуула жанашы, шаирин дил
 садолли илэ фэрглэнэн гэээллэри дэ
 чохлуг тэшкил едир:

Заһид, чагырма Кэ'бэжэ мејханэдэн
 мэни,
 Лүз Кэ'бэдэн сэфалыды мејханэнин
 бири.
 Мин һэччдэн шэрафэти эфзун олур
 экэр,
 Шэм'э доланубэн јана пэрванэнин
 бири.

Нүмүнэ кэтирдиймиз бейтлэрдэн көрүндүү кими, бу гэээлдэ мејханэ (ја'ни реал һэјат, бу дүнја не'мэтлэри) мүгөддэс дини ибадаткаһ олан Кэ'бэжэ гаршы гојулур. Ислам дининин ганууларына көрө, Кэ'бэни зијарэт едэн адам мүгөддэслик газаныр. Шаирэ көрө пэрванэнин шам шығына вургуулугуну мушаһидэ етмэк, үмумијјэтлэ, реал һэјат вэ тэбиет көзэлликлэриндэн зөвг алмаг мин Кэ'бэ зијарэтиндэн даһа мө'налы, даһа фәјдалыдыр.

Ислам дининин ганууларына көрө мүсөлманлыг алэминдэ мусигијэ гулаг асмаг вэ мусигидэн зөвг алмаг гадағандыр. Мүсөлман анчаг дини монзэлэрэ гулаг асмалыдыр. С. Э. Ширвани бир сыра гэээллэриндэ бу фикри инкар едэрэк көстөрир ки, инсанын гө'нөви чөһөтдөн камиллэшмэсиндэ, үксөк эхлагн кејфијјэтлэрэ јијэлэнмэиндэ мусигинин мисилсиз ролу варыр. Бу бахымдан:

үш гыл еј ки, билирсэн өзүнү
 вагифи-кар,
 аһ ол көр ки, нэдир налеји-неј,
 нэгмеји-тар —

ти илэ башланан мүхэммас өз дол-
 идејасы илэ диггэти чэлб едир.
 көр лирик эсэрлэриндэ олдуғу ки-
 диллэр эзбэри олан бу мөшһур мү-
 мэсиндэ дэ шаир өз охучусуну ре-
 дүнја не'мэтлэриндэн зөвг алмаға
 ырыр:

бэрабэр дэми-Исајэ мүғэнни
 дэмнини,
 тб еһја өзүнү, сејр елэ руһ
 алэминни.
 гэм олма, ешит нэгмеји-зилү
 бэмини,
 агилсэн экэр дэһри-мүхалиф
 гэмичи...
 көр... нэгмэ илэ чөһөт гэмн-дунјаја
 һасар...

инсаны мө'нэви чөлөөлөгчтө ириллэш-
 дирдијини, она никбин эһвал-руһијјэ
 ашыладығыны, ону реал һэјатдан зөвг
 алмаға сэфэрбэр етдијини бэдиң рич'.
 этлэрлэ үмумилэшдирмэјэ мүвэф-
 фэг олмушдур.

Өз бэдиң јарадычылыг хүсусијјэт-
 лэринэ көрө маарифчи реализм мөвге-
 јиндэн чыхыш едэн С. Э. Ширвани
 лирик эсэрлэриндэ дэ бу идејаја эса-
 сэн садиг галмышдыр. Шаирин бу
 мөвгеји «Куш гыл...» мүхэммасиндэ
 өзүнү даһа ајдын көстөрир. Мүхэм-
 мас өз идејасына көрө М. Ф. Ахундо-
 вун «Көмалүддөвлэ мәктублары» фэл-
 сәфи трактаты илэ сәсләшир. «Көма-
 лүддөвлэ мәктублары»нда да һэјатың
 көзөл не'мэтлэриндэн олан мусиги јүк-
 сөк гиймэтлэндирилир вэ дин хадимлэ-
 ринин мусиги динлэмөји гадаған едэн
 эсассыз мүддэалары ифша едиллэр.

Шаирин лирика јарадычылыгы һаг-
 гында бу истигамэтдэ верилэн мөлү-
 мат сонрақы дәрсләрдэ «Көнүл та вар
 элиндэ...» мэтлэли гэээли идеја-бэдиң
 хүсусијјэтлэринин шакирдлэрэ ла-
 зыми сәвијјэдэ өјрәдилмәси үчүн эс-
 мин олур. Ирәлидэ гејд етдијиниз ки-
 ми, гэээлин өјрәдилмәси ишинэ ики
 дәрс сааты сөрф едиллэр. Биринчи
 дәрс саатында гэээлин мәтнн үзөриндэ
 иш апарылыр; бу мәрһәләдэ мүәллим
 гэээли бейт-бейт охујараг мө'насыны
 шөрһ едир. Шакирдлэрэ гэээлин ифа-
 дэли охусу үчүн истигамэт верилр. Бу-
 нунла јанашы мүәллим һәмнн гэээлин
 М. Фүзулиннн:

Көнүл, сәччадәјэ басма ајаг,
 тәсбиһә әл вурма,
 Намаз әһлине ујма, онлар илэ дурма,
 отурма! —

мэтлэли гэээлинэ нәзирэ олараг ја-
 зылдығыны да шакирдлэрин нәзәринэ
 чатдырмалыдыр.

Гэээлин шакирдлэр тәрәфиндэн дүз-
 күн ифадэли охусунун тә'мин едилмә-
 си үчүн бу мәрһәләдэ мүәллим шаи-
 рин лирикасынын вәзи хүсусијјэтлэри
 һаггында мүәјјән мөлүмат вермәли-
 дир. Шакирдлэр билмәлидирлэр ки,
 С. Э. Ширвани классик Азәрбајчан
 поезијасынын эсас шө'р вәзни олан
 э р у з у н хүсусијјэтлэрини бүтүн инчө-
 ликлэри илэ өз јарадычылығына тәт-
 биг едэн көркәмли сәнәткардыр. С. Э.
 Ширвани гэээл јарадычылығында да
 һа чөһөтүрү вәзни һагг рәмәт һазар, мү-
 сарә вә дикәр бәһрлэриндэн истифа-
 дэ етмишдир. М. Фүзули лирикасында

олду... Ширвани лирика-
 сында да һазәч бәһриниң бүтүн шә-
 киллэриндән мәрһәрәтлэ истифадэ
 едилмишдир. Шаир «Көнүл та вар

Көнүл та вар	элиндэ ча	ми меј сәбһә	шүмар олма
Ријаи хәлг	(и)дир биллаһ	намаз әһли	нә јар елма
Мәфайлүн	мәфайлүн	мәфайлүн	мәфайлүн
Румузи ше	римин дәрк ет	мәмнш мө'на	сыны Сејид
Кедиб мејха	нәләрдэ ла	үбәли меј	күсар олма
Мәфайлүн	мәфайлүн	мәфайлүн	мәфайлүн

Әруз вәзнинин характер хүсусиј-
 јәтлэри һаггында сәккизинчи синифдэ
 эсаслы билликләр верилдијиндән мүәл-
 лим јухарыдакы бөлкү нүмүнәсиндэ
 шакирдлэрэ мүәјјән истигамәт вермәк-
 лә эсәрин дүзкүн ифадэли охусуну
 тә'мин едә биләр. Бу мәрһәләдэ ша-
 кирдлэрин сәккизинчи синифдэ М. Фү-
 зули лирикасындан өјрәдилкәри «Мә-
 ни чандан усандырды...» гэээлинин
 дэ һазәч бәһринин һәмнн гәлиби эса-
 сында јазылдығынын онлара хатыр-
 ладылмасы да гэээлин ифадэли оху-
 суна сәмәрәли тә'сир көстөрир.

Икинчи дәрс саатында гэээлин иде-
 ја-бэдиң хүсусијјәтлэринин мәнимсә-
 дилмәси илэ әләгәдар иш апарылыр.
 Бу мәрһәләдэ шакирдлэрә ашағыдакы
 истигамәтдэ мөлүмат верилмәси мәг-
 сәдаујғундур.

Гэээл бүтөвлүкдә ислам дини вә
 адәт-ән'әнәлэринин, дин хадимлэри-
 нин ифша вэ тәнгидинә һәср едил-
 мишдир. Гэээлин эсас идејасыны дәрк
 етмәк үчүн илк нөвбәдә шаирин бура-
 да мәчәзи мө'нада истифадэ етдији
 «меј» вә «мејханә» ифадәлэринин
 мүстәгил мө'насыны билмәлијик.
 Умумән Шәрг классик әдәбијјатында
 вә хүсусилә С. Э. Ширвани лирика-
 сында «меј»—шәраб реал һэјат не'-
 мэтлэрини, «мејханә»—шәраб ичилэн
 јер исә реал һэјат рәмзи кими үмуми-
 лэшдирилмишдир. Гэээлдә шаир «меј»
 вә «мејханә» ифадәлэриндән рәмзи ва-
 ситә кими истифадэ едәрэк ислам ди-
 нинин тәблиғ етдији әталәт вә мүтили-
 ји ифша етмәјэ, дин хадимлэринин да-
 хили симасыны ачыб көстөрмәјэ мү-
 вәффәг олмушдур. Гэээлин биринчи
 бейтиндә:

Көнүл та вар элиндэ чами-меј
 сәбһәшүмар олма,
 Ријаи-хәлгдир, биллаһ, намаз әһлине
 јар олма.

элиндә...» гэээлинн дэ мөһз һазәч бәһ-
 риниң «Мәфайлүн» тә'филәсинин дөрд
 дөфә тәқрары эсасында јаранан нө-
 вүндә јазмышдыр:

— дејән шаир өз охучусуну дин хадим-
 лэринин јалән вә'длэринә ујмамаға,
 реал һэјат не'мәтлэриндән зөвг алма-
 га чагырыр.

Ешит сөвти-мүғәнни, сакин ол
 мејханә күнчүндә,
 Мүәззин наләсиндән мәсчид үчүн
 бигәрар олма.

Шаир мәсчиддә верилән азаны на-
 ләјэ бәнзәдир, онун анчаг бэдбин эһ-
 вал-руһијјэ доғурдугуну ифадэ едир.
 Шаирэ көрө, инсанда ән јүксәк зөвг-
 ләр доғуран, ону никбинләшдирән му-
 снгијэ гулаг асмаг даһа кејирли, даһа
 фәјдалыдыр. Бу бейт өз идејасына кө-
 рө шаирин «Куш гыл...» мүхэммаси
 илэ сәсләшир.

Гуруб тәһтүл-һәнәкдән дам заһид,
 сәбһәдән данә,
 һазәр, еј мурғи-дил, ол данәвү-дамә
 шикәр олма.

Бу бейтдә бэдиң тәшбейһдән мәрһәрәт-
 лә истифадэ едән шаир дин хадимлэ-
 ринин заһири көркәмннн тәсвир едир.
 Онларын дахили аләми кими заһири
 көркәмлэринин дэ алдадычы олдуғу-
 ну ифадэ едир. Шаир молланың бој-
 нуна доладығы «тәһтүл-һәнәки» —
 чалманы тора, элиндэ ојнатдығы тәс-
 бейһн данәлэрини исә бу торун илмә-
 лэринә бәнзәдир вә охучусуну бу тор-
 дан еһтијат етмәјэ, бу тора дүшмә-
 мәјэ чагырыр.

Имамә ихтијарын вермә, һәркиз ујма
 тәкбирә
 олма,
 Өзүн ким фаили-мухтарсан, биһтијар
 олма,

Бу бейтдә исә шаир инсаны мүстә-
 гиллијэ, азад вә сәрбәст һәрәкәт ет-
 мәјэ чагырыр. Әкәр инсан дин ха-
 димлэринин охудуғу монзэлэрә ујар-
 са, онда о өз сәрбәстлик вә мүстәгил-
 лијини итирәр; һэјатда лазыми мөвге
 тута билмәз.

Дөшөнмә бурија төк, мәсчид ичрә сәчдеји-сәһвә,
Өзү бу сәһвдир, памали-хәлги-рузникар олма.

Ислам дининин ганунларына риәјәт едән һәр бир адам күндә беш дәфә намаз гылмалыдыр. Шаир бу бейтдә намаз гылан адамы мәсчиддә дөшөнән һәсирлә мугајисә едир. Шаирә көрә намаз гылмаг инсаны лазым олан һәјәти ишләрдән тәчрид етмәклә јанашы, онун мәһвијјатыны да алчалдыр. Һәм өзү үчүн, һәм дә чәмијјәт үчүн фәјдалы олан фәалијјәтдән мәһрум едир.

Чәһәннәм фикрини салма хәјала,
дүшмә тәшвишә,
Јаныб нари-ғәмә, дузәх одундан
әшкбар олма.

Шаир дин хадимләринин о дүнија һаггындакы ујдурмаларыны ифша едәрәк көстәрмәк истәјир ки, о дүнија үчүн нараһат олмага дәјмәз. Чәһәннәм горхусу илә гәмә-гүссәјә батыб көз јашы гөкмәјә дәјмәз. Инсан өз хошбәхтлик эә сәадәтинә бу дүнијада, реал һәјәтда һәл олмалыдыр.

Сонракы бейтдә шаир инсанлары реал дүнија һәмәләриндән зөвг алмага тағырыр:

Көнүл, мејханә чәннәт, бадә Көвсәр,
сагидир гылман,
Кәдиб ванз дејән нисјә сөзә
үмидвар олма.

Дини рәвајәтләрә көрә чәннәтдә пәчәлдинә кирмиш көзәлләр бурада-

кы адамлар мугәддәс оулағын сују-ну пајлајырлар. Шаирә көрә мејханә-чәннәт, бадә—көвсәр сују, саги исе гылмандыр. Көрүндүјү киими, бу бейтдә дә шаир реал һәјәт һәмәләрини о дүнијанын нисјә вә ујдурма «не мәтләринә» гаршы гојур.

Сон бейтдә шаирин ифадә етмәк истәдији идеја тамамилә ајдылашыр. Шаир бу даһа охучусуна мүрачнәт едәрәк ону гәзәл вәсикәсилә тәблиғ олуан идејаны дүзүн дәрк етмәјә чағырыр. Гәзәлдә мејханә дүшкүнү олмаг тәблиғ олумур. Мәгсәд ислам дининин тәблиғ етдији етәләт вә мөвһүматын әсл мәһијјәти һаггында охучуда ајдын тәсәввүр јаратмагдан ибарәтдир:

Румузи-ше'римин дәрк етмәмиш
мәһасыны Сејјид
Кәдиб мејханәләрдә лаүбәли мејкүсар
олма.

С. Ә. Ширвани лирикасы вә «Көнүл та вар әлиндә...» гәзәли илә әләгәдар верилән биликләр шакирдләрдә шаирин классик әдәбијјатымыз тарихиндәки мөвгеји һаггында ајдын тәсәввүр јарадыр, онларын мәһви аләмнин зәнкиләшмәсинә фәјдалы тәсир көстәрир. Бунула јанашы сонракы мәрһәләдә шаирин маарифчи ше'рләри, өјүд вә тәмсилләри, мәнзүм һекәјәләри, сатиралары һаггында шакирдләрә вериләчәк биликләрин шүүрлу вә дәриндән мәнимсәнилмәси үчүн әсәслә зәмин јарадылмыш олуур.

Сөз бирләшмәси вә чүмләннин мугајисәли тәдрисинә даир

Севиндик ВӘЛИЈЕВ

педагожи елмләр һәмәләди, акад. Ј. һ. Мәммәдәлијев адына
Нахчыван ПИ-нин досенти,

Акиф ИМАНОВ

Нахчыван ПИ-нин мүәллими

зә мәктәбдә апардығымыз мүшәр вә мүәллимләрин иш тәчрү-эстәрир ки, сөз бирләшмәси IV э чәтин мәнимсәнилән синтак-һидләрдәндир. Бу чәтинлији сәбәбләр һәм объектив, һәм ктләр аңлашыләрә бәһәсдир. Ив сәһиләрдә дедиңдә сөз бир-ринә мәхсус мүрәккәб линг-

вистик хүсусијјәтләр нәзәрдә тутулур. Субъектив амилләр исе һәмнин синтак-тик ваһидин тәдриси методикасынын сәмәрәлилијинә лазыми диггәт јет-рилмәмәси илә әләгәдардыр.

Сөз бирләшмәси аңлајышынын нәји ифадә етмәсини, онун гәмәл: кәһмә сини, тәрәфләрини ифадә вәсикәләри ни, нөвләрини, онларда әсас вә асы-

ды сөзү, оңрләшмәни тәшкил едән ком-понентләр арасындакы әләгәни ша-кирдләр һеч дә асанлыгга гаврамыр-лар.

Бир сыра грамматик фактлар (мә-сәләт, мүрәккәб сөз вә чүмлә) бәзи чәһәтләрдән сөз бирләшмәләринә ох-шајыр, форма вә мәзмун бахымындан бунларла јахынлыг тәшкил едир. Бу охшарлыг шакирдләри тез-тез ча-шдыра биллир.

Бүтүн бунларын нәтичәсидир ки, систематик мәктәб курсу баша ча-дыгдан сонра да, шакирдләри чоху сөз бирләшмәләринин әләмәтләрини асанлыгга изаһ едә билмир.

Бунун башлыча сәбәби онула әлә-гәдардыр ки, сөз бирләшмәсинин тәд-рисин сөз вә чүмлә илә мугајисәдә өј-рәдилмир.

Биз бу мәгаләдә сөз бирләшмәсинин сөз вә чүмләдән фәргләндирилмәси-нин дидактик имқанларындан сөһбәт ачмагы нәзәрдә тутмушуг.

Тәлимдә, о чүмләдән ана дили тә-лиминдә мугајисә пријомундан исти-фадә имқанлары чох кенишдир. Бу пријомдан сәмәрәли истифадә етдик-дә аңлајышларын, грамматик форма-ларын охшар вә фәргли чәһәтләри үзә чыхыр, дәгигләшир; онларын ара-сындакы охшар вә фәргли чәһәтләри шакирд даһа јахшы мәнимсәјир, узун мүддәт јадындан чыхармыр.

Синтаксисдән башланғыч курсун тәдрисиндә шакирдләрә әввәлчә сөз бирләшмәси, сонра исе чүмлә өјрәди-лир. Јахшы олар ки, һәмнин мәсәләлә-рин тәдрисинә башланмаздан әввәл, мүәллим шакирдләрин бу саһә илә әләгәдар ибтидан биликләрини јада салсын, бир нөв, мөвзу илә бағлы мә-сәләләри онларын тәсәввүрүндә ча-ландырсын.

Јени дәрәс сөз бирләшмәсинин сөз-лә мугајисәсиндән башланыр. Бунун үчүн әввәлчә шакирдләрә сөз бирләш-мәси вә чүмләјә даир нүмунәләр сөј-ләдиллир. Чәваблар динләнилдикдән сонра бу вә ја дикер чүмләдәки сөз бирләшмәси үзәриндә мүшәһидә апа-рылыр. Даһа сонра дәрслијин пара-графына аид илк шәкилләр үзәриндә лазыми иш апарылмасы тәшкил олу-нур. Шакирдләр сөз бирләшмәси һаг-гында мүәјјән тәсәввүр әлдә етдикдән сонра әләвә — аналожи нүмунәләр сөјләјирләр. Һәмнин нүмунәләр сыра-сында әшја илә бағлы оланлары бир сүтунда, һәрәкәтлә бағлы оланлары

исе башга сүтунда јазмаг тәклиф еди-лир:

күмүш гашыг тәмиз гашыг кичик гашыг чај гашыгы тахта гашыг гол сааты гызыл саат дивар сааты...	памбыг јығмаг әл илә јығмаг чәркә-чәркә јығмаг комбајила јығмаг әл илә дәрмәк ағачдан дәрмәк нәрдиванла дәрмәк беллә гәзмаг...
---	---

Шакирдләр бу бирләшмәләрдән һәр бирини чүмләләрдә ишләдилләр. Бу-нула да онларын диггәти сөз бир-ләшмәләринин јаранма, формалашма хүсусијјәтинә јөнәлдиллир. Шакирдлә-рә изаһ олунур ки, сөз бирләшмәси-нә ән азы ики сөз иштирак едир. Бу-лардан биринчиси асылы, икинчиси исе әсас тәрәф адланыр. Биринчи тәр-рәф икинчи тәрәфи изаһ едир, тә'јин едир.

Даһа сонра шакирдләрин диггәти сөз бирләшмәсини әмәлә кәтирән сөз-ләр арасындакы грамматик бағлыла-га јөнәлдиллир. Бу заман суалларын көмәјиндән истифадә олунур.

Верилмиш биликләри мөһкәмлә-дирмәк үчүн чалышмалар системиндән истифадә олунур. Чалышмалар вәси-тәсилә апарылан ишләрин мәзмунун-да ашағыдакылар нәзәрдә тутулур:

а) әсас сөзлә асылы сөз арасын-дакы мә'на вә грамматик бағлылыг изаһ едиллир;

б) верилмиш сөзләр мә'на вә грам-матик чәһәтдән ујғунлашдырыларга сөз бирләшмәләри јарадылыр;

в) асылы сөзләрин морфоложи тә-биәти мөјјәнләшдирилир;

г) сөз бирләшмәләри тәрәфләринин ифадә вәсикәләри көстәрилир;

ғ) әсас тәрәфләрин ифадә вәсикәси-нә, сөз бирләшмәләринин нөвләринә көрә билик вә бачарыглар формалаш-дырылыр;

д) сөз бирләшмәләринин башланғыч формасына даир мүвафиг билик вери-лир; сөз бирләшмәләринин мәтндән башланғыч формада сечмәк бачары-гы ашыланыр.

Дәрсин сонунчу мәрһәләсиндә «Меј-вә јығымы» мөвзусу үзрә рабитәли мәтн гурмаг үчүн дәрсликдәки 15-чи чалышманын вердији имкандан исти-фадә олунур. Һәмнин чалышма-шәклә бахыб она ад вермәк, сөз бирләшмә-ләри дүзәлтмәк, һабелә ејни бир-ләшмәләри чүмләләрдә вә ја бир мәтн-дә ишләтмәк тәләб олунур. Бу шәкил

һәм исми, һәм дә фә'ли сөз бирләшмәләри дүзәлтмәк үчүн әлвершили имкан жарадыр. Белә ки, шакирдләр ашагыдакы сөз бирләшмәләрини гурмагда, онлары чүмләләрдә ишләтмәкдә чәтинлик чәкмирләр. Конкрет нүмунәләрдә диггәт җетирәк:

Алты ушаг, мејвә багында, мејвә дәрән, долу гуту, сәбәтләрдә жымаг, гутуја бошалтмаг, нәрдивана чымаг, ағачларын бол мејвәси, бош гуту, долу сәбәт.

«Колхозун багында алты нәфәр мәктәбли мејвә жыгыр. Онлардан үчү нәрдиванлар чыкыб әлчәтмәз будаглардакы мејвәләри дәрирләр. Ушагларын үчү исе җердә мејвәләри гутулар долдурурлар. Ушаглар мејвә жыгымында һәвәслә чалышырлар...»

Мөвзу тәдрис олундугдан сонра контрол вә экспериментал синифләрдә сөз бирләшмәләринә даир шакирдләрин билек вә бачарыгларынын сәвијјәсини җохлајыб нәтичәләри мүгајисә етдик. Бу мәгсәдлә ашагыдакы суаллардан истифада етдик.

1) Сөз бирләшмәси нә билдирир?
2) Сөз бирләшмәси сөздән нә илә фәргләннр?

3) Сөз бирләшмәси бөјүкдүр, җохса сөз вә ја чүмлә?

4) Сөз бирләшмәси вә сөзүн ошар чәһәтләри һансыдыр?

5) «Мәним әмәјим республиканын әмәјинә гарышыр» чүмләсиндән сөз бирләшмәләрини башлангыч формасында нечә сечәсиниз?

6) «Ушаглар мејвә жыгымында һәвәслә чалышырлар» чүмләсиндә һансы сөз бирләшмәләри вар? Онларын әсас вә асылы тәрәфләри һансылардыр?

Тәчрүбә көстәрир ки, тутушдурулан әшја, һадисә, процес, анлајыш, форма һаггында там тәсәввүр јарандыгдан сонра мүгајисәнин тәтбиги әһәмијјәтли нәтичә верир.

Сөз бирләшмәси илә чүмләннн мүгајисәли өјрәдилмәсиндә дә бу јолдан истифада әһәмијјәтлидир. Тәчрүбә көстәрир ки, әввәлчә сөз бирләшмәси вә чүмлә һаггында дәрсликдә верилмиш нәзәри мәлумат өјрәдилмәли, билекләр практик шәкилдә мөһкәмләндирилдикдән сонра онларын арасындакы ошар вә фәргли чәһәтләр шакирдләрдә чатдырылмадыр.

Сөз бирләшмәси илә чүмлә арасындакы ошар вә фәргли хүсусијјәтләри

үзә чыхармаг мәрпәһәт чүмләннн тәдриси илә әлагәдардыр.

Мәлумдур ки, истәр сөз бирләшмәси, истәр дә чүмлә бир-бирн илә әлагәләнә билән сөзләрини бирләшмәси әсасында әмәлә кәлир. Бу әлагәннн тәбилијинә шакирдләрин диггәтинн чәлб етмәк үчүн јазы тахтасынын бир сүтунунда гонаг, дәфтәр, даш, инәк; дикәр сүтунда алмаг—алды, кәлмәк—кәлди, сүд—сүдүдүр, бина—бинадыр сөзләрини јаздырыб биринчи сүтундакы сөзләри икинчи сүтундакы сөзләрдә әлагәләндирәрәк сөз бирләшмәси вә чүмлә гурмаг үзәр иш апармаг олар. Шакирдләр сөзләри белә әлагәләндирә билерләр:

1. Гонаг кәлмәк.	1. Гонаг кәлди.
2. Дәфтәр алмаг.	2. Дәфтәр алды.
3. Инәк сүдү.	3. Бу, инәк сүдүдүр.
4. Даш бина.	4. Бу, даш бинадыр.

Сонра шакирдләрдә нә чүмлә, нә дә сөз бирләшмәси әмәлә кәтирә билмәјән сөзләр вериб, онлардан чүмлә, сөз бирләшмәләри әмәлә кәтирмәјә чәһд көстәрмәләрини тәклиф етмәк олар (мәсәлән, һәвәскаг, чинар; узун, һавә; трамвај, стәкан вә с.). Шакирдләр нәтичә чыхарачаглар ки, һәр ики-үч сөзү бир-бирн илә әлагәләндириб сөз бирләшмәси вә ја чүмлә әмәлә кәтирмәк олмәз. Демәк, чүмләнн тәшкил едән сөзләр арасында мүәјјән бир јахынлыг, әлагә олмалыдыр.

Мәлумдур ки, һәм сөз бирләшмәси, һәм дә чүмләләр өшјаларла әләмәтләр, һәрәкәтләр арасында мүәјјән мүнәсибәтләри ифада едир. Бу, онларын ошарлығы үчүн әсас јарадыр. Шакирдләрдә изаһ етмәк ләзымдыр ки, «мәктәбә кетмәк» сөз бирләшмәси дә «мәктәбә кетди» чүмләси дә бир-биринә јахын мәнанн ифада едә билир, бәзи һалларда бунлар синоним бирләшмәләр кими чыкыш едир. Лакин биринчидә фикир битмиш, икинчидә исе фикир тамамланыр.

Дикәр бир чәһәтә кәрә дә сөз бирләшмәси илә чүмләннн бир-биринә ошамасыны шакирдләрдә баша салмаг олар. Һәлә ашагы синифләрдән онлар билирләр ки, исимләр башга сөзләрдә әлагәјә кирмәк үчүн һалланыр, ја гәри јат шакирдләри гәбү, едир. Шакирдләрдә исимн јөнүк, тә сирлик, чыкышлыг һалларында олан ев, еви, ев

дә, евдән сөзләрини вериб, евә сөзүнү кетмәк — кетди; еви сөзүнү көрмәк — көрдү, евдән сөзүнү чыкмаг—чыкды — сөзләри илә әлагәләндирәрәк ишләтмәк тәклиф олунур; иш процесиндә изаһ едилнр ки, евә сөзүнү кетмәк сөзү илә ишләдиб бирләшмә, кетди сөзү илә ишләдиб чүмлә әмәлә кәтирәк, евә сөзүнүдә һеч бир форма дәјишликлији олмајачаг; јаин һәр ики һалда ев сөзү јөнүк һалда ишләнәчәк, евә кетмәк, евә кетди...

Сөз бирләшмәсиндә дә, чүмләдә дә сөзләрини сыраланмасы, дүзүлүшү бир-биринә ујуун кәлир. Мәсәлән, киноја бахмаг бирләшмәсиндә дә, киноја бахды чүмләсиндә дә биринчи јердә «киноја», икинчи јердә «бахмаг», «бахды» сөзләри ишләнир. Бу дә сөз бирләшмәси илә чүмләннн ошарлығыны көстәрән әләмәтләрдәндир.

Бүтүн бунлардан сонра чүмлә илә сөз бирләшмәсиннн фәргли чәһәтләри үзәриндә дајанмаг, онлар арасындакы фәрги изаһ етмәк мүмкүндүр.

Мәлумдур ки, чүмлә битмиш бир фикри ифада едир, интонасија онун әсас әләмәтлариндән бири сајылыр. Елә бурадан чыкыш едәрәк чүмләннн әсас әләмәтларини шакирдләрдә изаһ етмәк вә сөз бирләшмәсиндә һәмнн әләмәтларини олмамасыны онларә аңлатмаг ләзымдыр. Бунун үчүн конкрет мисалларын мүгајисәли тәһлилинә әсасланмаг тәләб олунур. Мәсәлән, шакирдләрдә сол сүтунда мүәјјән чүмләләр (1. Биз киноја бахдыг. 2. Ушаглар китаб охудулар. 3. Кәмәләнин атасы бизә кәлмишди), сағ сүтунда исе сөз бирләшмәләри (киноја бахмаг, китаб охумаг, Кәмәләнин атасы) јазылмыш карточкалар пајланыр. Орадакы нүмунәләр үзәриндә апарылан мүшаһидә вә тәһлил нәтичәсиндә шакирдләр өзләри мүәјјәнләшдирир-

ләр ки, чүмләләрдә битмиш фикир ифада олунур, онларда нәгли чүмләләрдә мәхсус интонасија вар; сөз бирләшмәләриндә исе бу ики әләмәт (фикир биткилији вә интонасија) јохдур.

Шакирдләрдә изаһ олунур ки, чүмләдә сөзләрини јерини дәјишәндә дә әввәлки мә'на, әсасән, галыр; мәсәлән, «Атам дүнән кәндә кетмишли» чүмләсиндәки фикирлә «Дүнән атам кәндә кетмишли» чүмләсиндәки фикир арасындакы чидди бир фәрг јохдур. Лакин сөз бирләшмәсиндә тәрәфләрини јерини дәјишмәк мүмкүн дејил.

Шакирдләр буну да билмәлидирләр ки, чүмләннн баш үзвләрдән ибарәт грамматик әсасы олар. Лакин сөз бирләшмәләриндә чүмлә үзвү ахтармаг дүзкүн дејил.

Ахырда ашагыдакы нәтичәләри шакирдләрин дәфтәрләринә јаздырмаг мәсләһәт көрүлүр.

1. Чүмләдә дә, сөз бирләшмәсиндә дә сөзләр бир-бири илә әлагәләнир, бир-бириндән асылы олар.

2. Чүмлә битмиш фикри ифада едир, сөз бирләшмәләриндә исе бу әләмәт јохдур.

3. Чүмләннн грамматик әсасы олар, сөз бирләшмәләриндә исе чүмлә үзвү ахтармаг сәһвдир.

4. Чүмлә битмиш бир фикри ифада етмәсинә вә мүәјјән интонасијаја маллик олмасына кәрә фәргләннр, сөз бирләшмәләриндә исе бу хүсусијјәтләр јохдур.

Нәтичә оларәг гејд етмәк ләзымдыр ки, сөз бирләшмәси вә чүмләннн бу чүр мүгајисәли өјрәдилмәси VII синифдә һәр ики грамматик анлајышын даһа асан мәнмәсәдилмәсинн тә'мин едир.

Шакирдләрнин ССРИ халгларынын достлугу руһунда тәрбијә едилмәси имканлары

Сәдагәт МУСТАФАЈЕВА
Азәрбајҗан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Бөјүк Октябр сәсиалист ингилабынын ән мүнүм наилијәтләриндән бири чох чидди сынаглардан чыхмыш ССРИ халгларынын достлуғудур. Совет мәктәби кәнч нәсли халглар достлуғу руһунда тәрбијә едир. Сов.ИКП МК-да күтләви информәсија вә тәблиғат вәситәләринин рәһбәрләри илә көрүшдә М. С. Горбачов јолдаш демишир: «...Һәјатә јени нәсилләр гәдәм гојурлар вә бу нәсилләри тәрбијә етмәк, онлара һарада јашадығлары вә бәшәр тарихиндә чох надир бир һадисәнни, јәни јүздән артыг милләтнин вә халғын, һәтта ири тарихи мејарла јанашылса да сәмини вә јахшы јашамасы кими һадисәнни нечә бәргәрәр олмасы барәсиндә мүәсир тәсәввүрләр вермәк лазымдыр... Бу ишлә тәкминлә мәшгул олмаг, өјрәнмәк, һәлл етмәк, тәрбијә етмәк лазымдыр».

Бејнәлхалг әләмдә сәсиализмлә капитализм арасында сон дәрәчә кәскин шәкил алан идеологи мубаризә шәраитиндә халглар достлуғу истигамәтиндә иш апарылмасы зәрурәт тәшкил едир. Буржуа идеологлары илк нөвбәдә шуурча вә сийәсә чәһәтчә һәлә лазыми шәкилдә мөһкәмләнемәмиш әлан кәнчләрин мәнәвијјәтина тәсир сөстәрмәкдән өтрү бүтүн вәситәләрә атырлар. Онлар гурулушумузу вә идеолокијамызы тәһриф етмәк, нәзәрән салмаг үчүн мәтбуат, радио, әдәбијјат, инчәсанәт вә дикәр нөв мәәви тәсир вәситәләриндән истифадә дирләр. Бу чәһдләри пуча чыхармаг, әнч нәслә мөһкәм материалист тәсәвүрләри ашыламаг, онларда идеја мәнлији јаратмаг, дүнјакөрүшүмүзүн инсипләринә ујғун һәрәкәт етмәк чарығы тәрбијә етмәк мәктәбдә тәм-тәрбијә ишинин башлыча вәзифәсиндән бирини чеврилмәлидир. ртија вә һөкүмәтимизин халг мааринишчиләри гаршысына гојдуғу мүнүм вәзифәләрдән бири дәчләри өлкәнни бүтүн милләт халглары арасында гаршыты һәрмәт вә достлуғу, әз бөјүк т Вәтәннә мөнәбәт бәјиә имәлидир. Бәтәһә өлкәләрин зәһмәт тәри илә һәмрәјлик руһунда тәр-

бијә етмәкдир. Совет мәктәби јарадығы илк күндән бу, маариф ишчиләринин мүнүм вәзифәләриндән бири олмуш, бу күн дә өз ақтуаллығыны сахламағдадыр.

Мәктәбдә бу мәгсәдлә мұхтәлиф истигамәтдә иш апармаға имкан вар, ләкин һәмнин вәзифәнин јеринә јетирилмәсиндә әдәбијјат тәдрисинин үзәринә даһа мәс'ул иш дүшүр. Белә ки, «ССРИ-нин бүтүн халгларынын мөһрибан достлуғуну даһа да мөһкәмләндирмәк» халг маарифи ишчиләринин, о чүмләдән әдәбијјат мұәллимләринин гаршысында дурам мүнүм вәзифәләрдәндир. Әдәбијјат програмында ССРИ халгларынын достлуғундан бәһс едән әсәрләрә кәниш јер верилмишир.

Әлбәттә, әдәбијјат програмына дахил едилән әсәрләрин һамысы бардә сөһбәт ачыб онлары мөвзу бахымындан тәһлил етмәк имкан харичиндәдир. Она көрә дә фикримиз Х синифдә өјрәдилән әсәрләрин нүмунәсиндә үмумиләшдирмәклә мөһдудлашырыг. Х синифдә ССРИ халгларынын достлуғундан сөһбәт ачмаг имканы верән дөрд бөјүк әсәр өјрәдилир. Бу әсәрләрдән бири Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» пјесидир. Әсәрдә Азәрбајҗан вә ермәни халгларынын тарихи достлуғу, чохмилләтли Азәрбајҗан пролетариатынын јарандығы илк илләр реал шәкилдә тәсвир едилир.

Әсәрин тәдрисинә програмда 5 саат вахт ајрылыр. һәмнин дәрәс саатларын-дан икиси әсәрин мәзмуну үзәриндә ишә, үчү пјесин тәһлилине һәср едилир.

«1905-чи илдә» әсәринин мәзмуну үзәриндә ишә башламаздан әввәл мұәллим кириш мұсаһибәси апармалы вә сөһбәтиндә әсәрин идејасыны бу күнлә, партија вә дөвләтимизин јеридији сийәсәтлә әләгәләндирмәлидир. Бу мәгсәдлә шакирдләрнин диггәтини партијамызын XXVII гурултајында М. С. Горбачов јолдашын халглар достлуғу һагғында сөјләдији сөзләр јенәлә биләр: «Гиз коммунистлар Ленинни мүдрик вәсийәтләринә дәнмәдән әмәл етмәли, онлары јени шә-

райтдә јарадычылығла тәтбиг етмәли, Совет Сәсиалист Республикалары Иттифагынын бүтүн халгларынын мөһрибан достлуғуну даһа да мөһкәмләндирмәк наминиә милли мұнасибәтләрдә сон дәрәчә диггәтли, принципал олмалыыг».

Бундан сонра мұәллим пјесдә тәсвир едилән тарихи дөвр һагғында мәлумат верә биләр. Бу чүр әләгә әсәрин идеја мәзмунунун јахшы мәнимсәнилмәси үчүн даһа оптимал зәмин јарадыр.

Шакирдләрнин нәзәринә чатдырылмалыдыр ки, пролетариатнин кениш вус'әт алан ингилаби һәрәкәтиндән наһаһат олан чар һөкүмәти Азәрбајҗан вә ермәни халглары арасына нифаг салмаг сийәсәтнин јеридији вә бунун үчүн јерли буржуа нүмајәндәләриндән истифадә етди.

«1905-чи илдә» әсәриндә бәдин әксини тапан бу һадисә Х синиф шакирдләринә тарихдән дә мәлумдур. Мұәллим һәмнин танышылығы јада салараг гејд едир ки, Бақы губернатору Накашидзә Азәрбајҗан вә ермәни буржуазиясынын нүмајәндәләри илә бирликдә Бақыда февралын 6-дан 9-на гәдәр давам едән ермәни-мұсалман ғырғыны төрәтди. Јүзләрлә адам өлдүрүлдү вә јараланды.

М. Әзизбәјов, А. Чапаридзә, М. Б. Гасымов, М. Мәммәдјаров, А. Стопани, П. Монтин, С. М. Әфәндијев, М. Василјев-Јужин, Ә. Ахундов, А. Бекзајдан вә башга болшевикләр бу гардаш ғырғынын гаршысына алмаға чалышырдылар. М. Әзизбәјов дејирди: «Сиз, еј өзүну јаландан сүлһ тәрәфдарлары кими көстәрәнләр, сиз јохсулларын ганы үчүн чавабдеһ синиз, өзүңүзү халга тәрәфдар кими көстәрмәјә чалышмајын, сиз Накашидзә илә иттифаға кирәрәк ғырғыны һазырладыныз вә бунунда да Загафгазија зәһмәткешләрини Русија фәһләләринин үмуми мубаризәсиндән узаглашдырдыныз. Унутмајын ки, гисас күнү бабағдадыр» (бах: «Азәрбајҗан тарихи», II чилд, Азәрбајҗан ССР ЕА нәшријјаты, Бақы, 1964, сәһ. 584).

Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» пјеси бу тарихи һадисәләрдән, онларын әһалијә тәсириндән, чамаатын бу ғығына мұнасибәтиндән бәһс едир.

Әсәрин мәзмуну илә танышылыг заманы, јери колдикчә мұәллим шакирдләрнин диггәтини халглар достлуғундан, мұхтәлиф милләтләрин нүмајән-

дәләринин бир мәгсәд уғрунда әлбир ингилаби мубаризәсиндән бәһс едән парчалара јөнәлтмәлидир.

Пјесин тәһлили заманы исә, мұәллим әсәри бу күнлә әләгәләндирмәли вә шакирдләрнин нәзәринә чатдырмалыдыр ки, Бөјүк Октябр сәсиалист ингилабынын гәләбәсиндән сонра «ики гардаш күтлә» бир илә кими хошбәхт вә азад јашамаға башлады. Бу достлуғу «мұһарибә илләриндә даһа парлаг аловла алышды вә харичдә тәкчә дүшмәнләримизин јох, достларымызы да һејрәтләндирди» (М. И. Калинин. О коммунистическом воспитании и воинском долге. Сб. статей и речей, М., 1958, с. 588).

Вахтилә һадисәләрин чәрәјән етдији Туғ кәндинин 940 сакини мұһарибә илләриндә чәһәјә јолланды. Онлардан 230-у кери дөнмәди. Григори Григорјан вә Бәјләр Чаһанкиров гәһрәмәлиыгла һалак олдулар. Аббас Јеганов, Михајил Чавадјан, Шмавон Атајан, Әшрәф Чаһанкиров өз чанларыны Вәтән уғрунда гурбан вердиләр.

Туғун оғуллары баталјон, полк, ескадрија командири, сырави әскәр олдулар. Брестдә вә Мокилјовда дүшмәннин илк һәмләсинә синә кәрдиләр. Москваны сон нәфәсләринәдәк горудулар, мұһасирдә галан Ленинграды мұдафијә галхдылар. Берлиннин алынамасы уғрунда вурушдулар. Туғлуларын адлары Совет Иттифагы Мәлумат бүросунун хәбәрләриндә, Али Баш Команданлығын әмрләриндә Азәрбајҗанын, Украинанын, Русиянын, Күрчүстанын, Ермәнистанын, Әзбәкистанын оғул вә ғызларынын адлары илә јанашы чәкилди (бах: Б. С. Кеворков. В семье единой, Азәрбајҗанское Государственное издательство, Баку, 1978, с. 52).

Һазырда Дағлыг Гарабағда ССРИ-нин 20 милләтинин нүмајәндәләри — ермәниләр, азәрбајҗанлылар, руслар, украиналылар, күрчүләр, белоруслар, јәһудиләр, литвалылар, латышлар вә б. јанашы јашајырлар.

Сонра мұәллим, синифә әсәрин тәһлили илә бағлы суалларла јанашы, шакирдләрнин диггәтини ССРИ халгларынын достлуғу проблеминә чәлб едән суаллар да верә биләр:

1. Ики халғын сарсылмаз достлуғу әсәрин һансы сурәтләриндә даһа габагыг шәкилдә нәзәрә чарпыр?

2. Пјесдәки ингилабчы фәһлә сурәтләринин халглар достлуғу һагғында

һансы сөзләри даһа чоһ ядынызда галыб?

3. Азәрбајчан вә ермәни халгларыны Совет һакимийәти дөврүндәки һәјәти һаггында нә биләрсиниз? вә с.

Дәрсин сонунда мӯәллим евдә «1905-чи илдә» әсәриндә халглар достлуғунун тәрәннүмү» вә ја «Гәлә-бәләримизин күчү достлуғдадыр» мөвзуларындан бириндә ишһа язмағы тапшырыб дәрсин јекунлашдыра биләр.

С. Вурғунун Х сийнфә тәдрис едилән «Вагиф» драмы шаирин халглар достлуғуну бөјүк мәнһәбәтлә тәрәннүм едән ири һәмчли әсәрләриндән биридир.

Үмумийәтлә, халглар достлуғу мөвзусу шаирин јарадычылығындан гымызы хәтлә кечир. Шаир өзү бу барәдә дејирди: «Бизин совет мәфкурәминин үстүнлүкләриндән бири дә Совет Иттифағы халгларынын достлуғу идејасыдыр. Бу достлуғ һәмишә совет әдәбијәтинин ән көзәл мөвзуларындан бири олмушдур. Һәјәтимишдә халглар достлуғу әбәди олдуғу кими, бу мөвзу да әбәдидир» (С. Вурғун, Әсәрләри, V чилд, «Елм» нәшрийәти, Бақы, 1972, сәһ. 331).

Мӯәллим бу мәсәләни диггәт мәркәзиндә сахлајарағ, «Вагиф» пјесинин тәдрисинә башламаздан әввәл шакирдләрә әсәрдә тәсвир олунаһ дөвр һаггында гыһа мәлүмәт верә биләр.

Әсәрин тәһлили заманы да, мӯәллим јаделли ишғалчылары гаршы мубаризәјә галхмыш халгымызын дар күндә јахын гоһшуларынын — ермәниләрин, күрчүләрин көмәјинә арһаландығыны шакирдләрә изаһ етмәлидир.

Тәсадүфи дејил ки, әсәрдә халгы, ели тәмсил едән сурәтләр ичәрсиндә Елдар, Күрд Муса, Күлнар вә башгалары илә јанашы Тамара, Шалико, Аршак, кичик күрчү дә вар. Мүхтәлиф халгларын нүмәјәндәләри бирләшиб, дүшмәнә мугавимәт көстәрирләр.

Шаир чоһ һаглы оларағ бу достлуғу давам вә инкишаф етдирмәјә чағызыр. «Башы ајагланмыш гачарлара» бир даһа дирчәлмәк имканы вермәмәк үчүн халгларын мейрибан гардашлығ аиләсиндә бирләшмәси вачибдир. Әсәр бу гәти гәһәтлә дә битир вә инсанлары достлуға, бирлијә сәсләјир.

Әсәрин тәһлилин илә бағлы иши јекунлашдырылган сонра мӯәллим сәјтәјә С. Вурғун, «Вагиф»дәки гардаштығ, достлуғ идејаларыны С. Вурғун

Совет халгынын ишғалчылығын гаршы мубаризә апардығы о күнләрдә даһа да инкишаф етдирди. Загаф-газија халгларынын Тбилисидә чағырылмыш антифашист митингиндә шаир дејирди: «Загафгазијанын гардаш халглары олан биз күрчүләр, ермәниләр вә азәрбајчанлылар өз тарихимишдә дәфәләрлә үмуми дүшмәнишә гаршы, јәһни јаделли ишғалчылары гаршы әлбир мубаризәдә бирләшмишик.

...Бу күн биз үмуми дүшмәнишә олан немес фашизм илә үз-үзә дүрмушүг. Бөјүк бабаларымыз олан Таригел, Сасунлу Давид, Бабәк вә Коргоғунун өлмәз сималары фикримиздә јенидән чанлансын. Гој кечилмәз Гафгаз дағларынын диби көрүнимәјән дәрәләри немес ишғалчылары үчүн мәрзәрыстан олсун» (С. Вурғун, Әсәрләри, V чилд, «Елм» нәшрийәти, Бақы, 1972; сәһ. 200).

Тәһни фәләкәтдән зәрәр чәкмиш күрчү халгына бүтүн Совет Иттифағынын нүмәјәндәләри илә јанашы, азәрбајчанлылар да көмәк әлләрини узатдылар. 20 јашлы слоғлумуз Раһиб Мәммәдов селә дүшүш 3 күрчүну хилас едиб өз чаныны гурбан верди. Күрчүстан КП МК-нын биринчи катиби Д. Патнашвили јолдашын гәһрәманын аиләсинә көндәрдији телеграмда дејилди: «Раһибин гәһрәманлығ һәрәкәти күрчү вә Азәрбајчан халгларынын, чоһмилләтли өлкәмизин бүтүн халгларынын гардашлығ вә бејәлмилләл достлуғунун јүксәк идеалларына һәдсиз сәдагәтин парлағ нүмунәси кими Күрчүстан зәһмәткешләринин хатирәсиндә әбәди галачадыр» (бах: «Коммунист» гәзети, 6 феврал, 1987-чи ил).

Дејиләнләр шакирдләрин «Вагиф» пјесиндә бағлы тәәсүратыны букүнкү һәјәтимишлә әлағәләндирәр, әсләри сынағындан кечмиш достлуғумузун данми, әбәди, сарсылмаз олдуғу барәдә тәсәввүрү бир даһа мөһкәмләндирәр вә кәнчлијин тәрбијәсинә дәрин тәсир бағышлајар.

Дәрсин сонунда мӯәллим «Вагиф» әсәриндә Загафгазија халгларынын јаделли дүшмәнләрә гаршы әлбир мубаризәсин» вә ја «Достлуғун гүдрәти» адлы ишһа язмағы тапшырыб, дәрсин јекунлашдыра биләр.

Мәммәд Раһимин «Ленинград кәјәләриндә» поэмасы совет кәдәриндә бөјүк Вәтән мугавимәти илләриндә көстәрдийи гәһрәманлығы, бирлији тә-

рәннүм едән ән көзәл әсәрләрдән бир. Тәсадүфи дејил ки, поема Дөвләт мукафатына лајиг көрүлмүшдур.

Поэманын тәдрисинә 4 саат вахт ајрылмышдыр. Бу дәрс саатларындан һәм дә шакирдләрин ССРИ халгларынын достлуғу руһунда тәрбијә едилмәси үчүн сәмәрәли истифадә етмәк мүмкүндүр.

Поэманын охусуна башламаздан әввәл, мӯәллим шакирдләрә әсәрин гәһрәманы һүсејибала Әлијев һаггында мәлүмәт верә биләр. Сөјләјә биләр ки, бөјүк Ленинин адыны дашыјан шәһәрин мүдафиәсиндә гәһрәманлығла дөјүшән һүсејибала Әлијев сонунчу дөјүшдә 3 дүшмән тәјјарәси илә дөјүшә кирмиш, өлүмчүл јараланмыш, амма тәјјарәсини сағ-саламат өз мејданчаларына ендирмишди. Һәким онун бөдәниндә 17 јара сәјмишди. Онлардан 3-ү өлүмчүл иди.

Вәтән һүсејибаланын гәһрәманлығыны јүксәк гәјмәтләндириши, о, өлүмүндән сонра Ленин орденинә лајиг көрүлмүшдур.

Әсәрин охусу заманы мӯәллим мугавимәти илләриндә Совет халгынын бирлијини, мүхтәлиф милләтләрин (әсәрдә рус вә Азәрбајчан) нүмәјәндәләри арасындакы достлуғу әкс етдирән парчалара хусуси диггәт јетирмәли, онлары даһа габарығ шәкилдә шакирдләрин нәзәринә чатдырмалыдыр.

Поэманын тәһлили заманы да мӯәллим һүсејибала илә Алексеејин достлуғуна хусуси диггәт јетирмәлидир. Шакирдләрә бу ики кәнчин достлуғу, Вәтәнә сонсуз мәнһәбәтләри поемадан кәтирилән конкрет мисаллар әсасында өјрәдилмәлидир.

Поэманын тәһлили заманы да мӯәллим сонра мӯәллим Вәтән уғрунда гурбан кедән мубаризләрин хатирәсинин бу күн дә бүтүн Совет халгы тәрәфиндән әзиз сахланылдығы, ССРИ-нин бүтүн шәһәр вә кәндләриндә онларын шәрәфинә учалдылмыш абидәләрин гајғы илә горунмасындан нүмунәләр көстәрә биләр. Дејә биләр ки, бу күн Ленинградын Гәләбә мејданында учалдылмыш «Ленинградын гәһрәман мүдафиәчиләринә» хатирә ансамблы һәм дә бу шәһәр уғрундакы дөјүшләрдә чаныны гурбан вермиш азәрбајчанлы һүсејибала Әли оғлу Әлијевин вә халгымызын онларла башга оғуларынын да хатирәсини әбәдиләшдирир. Дәрсдә һәмин абидәни әкс етдирән фотошәкли дә нүмәјиш етдирмәк фај-

далыдыр. Ленинграддакы 358 неврәли мәктәбдә гәһрәманын һәјәт јолуну әкс етдирән кушә јарадылыб. Мәктәбин шакирдләри гәһрәманын мазарына бөјүк еһтирам көстәрирләр. Шакирдләрин әлилә бурада чоһлу ағач әкилмиш, әтраф сәлигәјә салынмышдыр.

Сонра мӯәллим сийнфә ашағыдакы суалларла мугавимәт едә биләр:

1. Поемада һүсејибала илә Алексеејин достлуғу нечә тәсвир олунадыр? Шаир онлары нечә тоғдим едир?

2. һүсејибаланы өз һәјәтаны тәһлүкәјә атарағ Алексееј гуртармағ үчүн кетмәјә һансы гүввә сөғг едирди?

3. Әсәрдә ССРИ халгларынын сарсылмаз достлуғу нечә тәрәннүм едилди?

Дәрсин сонунда евдә «Дөјүшләрдә сынанмыш достлуғ» вә ја «Гәһрәманлар унудулмур» мөвзуларындан бириндә ишһа язмағы тапшырыб дәрсин јекунлашдырмағ олар.

«Абшерон» романынын әсас гәһрәманлары кәнчләр олса да, бурада Азәрбајчанын чоһмилләтли фәһлә сийнфинин бүтүн нәсилләринин нүмәјәндәләри вар.

Үмумийәтлә, әсәрдәки сурәтләри үч група бөлмәк олар:

I груп: Уста Рамазан, Семјон Василјевич Волков, Серкеј Тимофејевич Василјев.

II груп: Гүдрәт вә Лалә Исмајылзадәләр, Дмитри Семјонович Минајев вә Фикрат.

III груп: Таһир, Чәмил, Ләтифә, Мейман, Сәмәндәр, Биләндәр, Гришә, Мишә, Әһәд, Сәмәд, Мәммәд, Әһмәд вә Бајрам Бајрамлы.

Бу романда халглар достлуғунун бариз нүмунәләри верилмишдир.

Таһирин фәһлә кими јетишмәсинә Уста Рамазанла бирликдә, Волков вә Василјев дә аз әмәк сәрф етирирләр. Таһир дә Гришаны вә Мишаны Сәмәндәр вә Биләндәр кими өзүнә јахын дост билди.

Елә әсәрин гәһрәманларынын һәмсына чәтинликләрә синә кәрмәјә, туфанлы күнләрдә ачлыға, сусулуға дөзәрәк иши давам етдирмәјә гүдрәт верән бу гүввәдир, бу достлуғдур!

Халглар достлуғундан бәһс едән әсәрләрин бу шәкилдә өјрәдилмәси шакирдләрдә гардаш халглар гаршы мәнһәбәт һисси тәрбијә едәр, онлары Совет халгынын тарихи гәһрәманлығ вә әмәк әһәһәләринә һөрмәт ашылајар.

Рус мәктәпләрендә Азәрбајчан диллиндә грамматик минимумун мүйјәнләшдирилмәси принципләри

Әнвәр АББАСОВ
Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Мәлум олдуғу ки, рус мәктәпләриндә Азәрбајчан дили фәнини гаршысында гојулмуш башлыча мәгсәд шакирдләри бу дилә практик олараг јијәләндирмәкдән ибарәтдир. Геч шүбһәсиз ки, буна наил олмагда зәрури грамматик материаллара истинад едилмәси дә тәлимни мәзмунунда мүстәсна рол ойнајыр. Бәс, лазыми грамматик материаллар һансы принципләрә әсасән сечилмәлидир? Апардығымыз ахтарышлар бу принципләрин ашағыдакылардан ибарәт олдуғуну сөйләмәкә әсас верир.

1. Ашағы синифләрдә ашыланмыш бачарыг вә вәрдишләрин нәзәрә алынмасы принципи. IV синифдән башлајараг мүйјән етмәк лазымдыр ки, шакирдләр бу мәрһәләјә гәдәр грамматик материаллар үзрә һансы бачарыг вә вәрдишләрә јијәләнмишләр. Онлар һансы грамматик формалары вә синтактик конструксијалары өјрәнмишләр. Мәсәлән, исимләрә хас олан бәзи морфоложи әләмәтләр: һал вә мәнсубијәт, чәм шәкилчиләри II вә III синифләрдә практик олараг өјрәдиллир. Исимләрин V синифдә дә өјрәдилмәсини давам етдирмәк нәзәрдә тутулур. Она көрә дә орта концентрә Азәрбајчан дилинин грамматикасы үзрә исмә аид билик, бачарыг вә вәрдишләрин әһәтә системинин ибтидан синифләрдә верилмиш билик, бачарыг вә вәрдишләрин зәмининдә әһәтә едилмәсн тәләби гаршыја чыхыр. Бу тәләб исә мүһүм принципләрдән бири ки ми тәзаһүр едир.

2. Функционал вә нитг инкишафы принципи. Бу принципә мүвафиг олараг рус мәктәпләриндә Азәрбајчан дилиндән грамматик минимума елә дил материаллары дахил едиллир ки, онлар шакирдләрин нитг фәалијјәти кәстәрмәсинә бу вә ја дикәр дәрәчәдә лазымлы олсун. Она көрә дә нитг инкишафы баһымдан о гәдәр практик әһәмийәти олмајан грамматик материаллар минимума дахил едилмәсин мәгсәдә мүвафиг һесаб едиллир.

Лакин ону да унутмаг олмаз ки, грамматик материалларын нитг инкишафы баһымдан зәрурилијини әсасландыран башлыча амил онларын һансы шәрәитдә өјрәдилмәси илә даһа чох әләгәдардыр.

Һәр бир грамматик категоријанын өзүнәмәхәсәс хүсусијјәтләри вар. Бу хүсусијјәтләрин бәзән ајрыча сийаһысыны чыхармаг мүмкүндүр. Анчаг буларын һамысы Азәрбајчан мәктәпләриндә Азәрбајчан дили фәнләри үчүн ејни дәрәчәдә зәрури дејил. Рус мәктәпләриндә Азәрбајчан дилиндән грамматик материалларын анчаг функцијасыны өјрәтмәк вачиб һесаб едиллир. Мәсәлән, исмин һал вә мәнсубијәт шәкилчиләри, онларын сөз бирләшмәси вә чүмлә тәртибиндәки функцијасы практик јолла шакирдләрә өјрәдиллир. Јахуд фе'лин заманлары кечиләркән заман анлајышы әмәлә кәтирән шәкилчиләр, онларын чүмләдәки функцијасы нитг нүмунәләри әсасында мәннмсәдиллир. Бир сыра башга грамматик материалларын сечилмәсинә дә бу баһымдан јанашмаг лазым кәлир.

Демәк, рус мәктәпләринин IV—VIII синифләриндә Азәрбајчан дилиндән грамматик минимум мүйјәнләшдириләркән функционал вә нитг инкишафы истигамәти принципини нәзәрә алмаг мәгсәдә үјгүн һесаб едиллир. Бу принципин нәзәрә алынмасы үчүн ашағыдакы тәләпләри көзләмәк әһәмийәтли һесаб олунур:

1) грамматик материалы сөз бирләшмәси јарада билмәк баһымдан сечмәк;

2) грамматик материалы чүмлә гурулмасында ролуна көрә сечмәк.

3. Грамматик һадисәләрин типиклији принципи. Грамматик минимумун мүйјәнләшдирилмәсиндә башлыча принципләрдән бири ки, грамматик һадисәләрин типиклијини нәзәрә алдыныр. Икинчи дил тәлими мәзмунуна аид грамматик минимумун сечилмә-

си, бу принципин әсас маһијјәти онун дил үчүн даһа характерик олан оријинал формалары өзүндә үмумиләшдирмәси илә изаһ олунур, јәни бурада елә дил һадисәләри, грамматик хүсусијјәтләр мүйјәнләшдириллир ки, онлар һәмнин дилин өзүнәмәхәсәс үгүнү еһтива едир. Мәсәлән, Азәрбајчан дилинин фонетикасында аһәк гануну, вурғунун сон һечанын үзәринә дүшмәси, сөзләрдә гоша санг вә самитләрини, апострофу ишләнмәси вә с. грамматикада нитг һиссәләринин әләмәтләри, исимләрдә инсан ады билдирән сөзләрин ким? галан чанлы вә чансыз әшјалары билдирән сөзләрин нә? суалына чаваб вермәси, исимләрлә мигдар сәјларынын јанашы ишләнмәси, чүмләдә мүбтәдә вә хәбәрин узлашмасы вә с. ки ми спесифик чәһәтләр буна нүмунә ола билләр. Әлбәттә, бу чәһәтләр һәр һансы башга диллә мүгајисәдә мејдана чыхыр. Бу чүр нүмунәләри шакирдләрә өјрәтмәк, онларда дилин характерик чәһәтләри һағында мүйјән тәсәввүрүн јаранмасына наил олмаг лазымдыр. Чүнки белә типик һадисә вә фактлары өјрәнән шакирдләр Азәрбајчан дилинин өзүнәмәхәсәс үгүнә бәләд олурлар.

4. Ана дилинин нәзәрә алынмасы принципи. Белә бир принципә милли мәктәпләрдә рус дили тәлими үзрә тәдигат апармыш дилчи-методистләрдән В. В. Аракинни, А. М. Кимни, А. Е. Супрунун тәдигатларында истинад едилмишдир. Икинчи дил тәлиминдә шакирдләрин ана дилинә истинад етмәјин зәрурилијини нәзәрә алараг, бу принцип рус мәктәпләриндә Азәрбајчан дили тәлими мәзмунунун ишләнмәсиндә дә фајдалы һесаб олунур.

Кәстәрилән принципә көрә ана дилинә мәхәсәс олан спесифик чәһәтләри Азәрбајчан дилинин грамматик хүсусијјәтләри илә мүгајисәдә мүйјәнләшдирмәк лазымдыр. Бурада Азәрбајчан дилиндән грамматик формаларын өјрәдилмәсинин зәрурилијини рус дилинин һәр һансы грамматик хүсусијјәтинин фонунда мүйјән едиллир. Мәсәлән, Мән охујурам. Сән охујурсан чүмләләриндә I вә II шәхс сонлулары — грамматик форма шәкилчиләри рус дилиндә ишләнмәдијиндән онлары өјрәтмәк лазым кәлир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, һәр ики дилдә чүмлә анлајышы ејни чүр шәрһ едиллир; чүмләннин битмиш фикир ифадә етдијин билдириллир. Лакин онун

нитгдәки тәзаһүр формасында фәргләр, спесифик чәһәтләр мејдана чыхыр. Мәсәлән:

Мәктәбә кәдирәм—М+Х
Иду в школу—Х+М

Нүмунәдән көрүндүјү ки ми, Азәрбајчан вә рус дилләриндәки чүмләләрдә сөзләрин сираланмасы арасында әсаслы фәрг вар. Она көрә дә синтаксислә әләгәдар материаллары сечәркән чүмләдә сөзләрин сираланмасына, чүмләннин етруктуруна диггәт јетирилмәлидир.

Мәлум олдуғу ки ми, рус дили славјан дилләри групуна, Азәрбајчан дили исә түрк дилләри аиләсинә мәнсубдуур. Бу дилләр һәм лүгәт еһтијатына, һәм дә морфоложи вә синтактик хүсусијјәтләринә көрә бир-бириндән кәскин шәкилдә фәргләнир. Грамматик материалларын сечилмәси заманы бу фәргләр нәзәрә алынмалыдыр. Ишин бу аспектдә апарылмасы Азәрбајчан дили тәлими вәзијјәтинин јажылашдырылмасына ики чәһәтдән тәсир кәстәрир:

1) Азәрбајчан дилиндән спесифик дил һадисәләринин мүйјәнләшдирмәк вә тәлимни үмуми мәзмунунда онлары нәзәрә алмаг бу дилин тәлими ишинин сәмәрәлијлијини артырыр;

2) рус дилинин Азәрбајчан дили илә үјгүн хүсусијјәтләрини мүйјәнләшдирмәк, транспозисија һадисәси әмәлә кәтирә билән грамматик һадисәләри диггәт мәркәзиндә сахламаг, Азәрбајчан дили тәлими мәзмунунда белә материалларын нәзәри шәрһинә аз јер вермәк дил тәлимнин практик истигамәтини күчләндирлир.

5. Диференсиал әһәмийәтлилик принципи. Дилнимздә елә һадисәләр вар ки, онлар (һалланма, чәмләнмә, мәнсубијјәтә көрә дәјишмә) мүхтәлиф грамматик категоријалара (исим, сифәт, сәј, әвәзлик вә с.) аиддир. Белә дил һадисәләриндән бир чоху конкрет бир грамматик категорија үчүн даһа характерикдир. Она көрә дә грамматик минимум тәртиб едиләркән грамматик категоријаларын диференсијасына әсасланмаг башлыча шәрт һесаб олунур. Бу принципә әсасән грамматик материаллар (ајры-ајры нитг һиссәләри вә чүмлә үзвләри) үчүн ејни олан хүсусијјәтләрин бир јердә өјрәдилмәси мәгсәдә мүвафиг һесаб едиллир. Мәсәлән, исимләр һал шәкилчиләри ләзул едәрәк дәјишир. Биз исимләрин һалланмасыны зәрури грамматик минимум ки ми шакирдләрә өјрәдиллир. Еләчә дә сәјлар исим ки ми һал-

Иснимләрлә саяларын паллан-
масы арасында әсаслы фәрг олмады-
ғыннан саялар тәдрис едиләркән он-
ларын һал категоријасына мүнәсибә-
тини кенишлији илә өврәтмәјә еһтијач
галмыр.

Јахуд иснимләрин чәмләнмәси илә
әләгәдәр комментарийа верилир. Ди-
лимиздә чәм шәкилчиси гәбул едән
нитг һиссәләри чоһдур. Лакин чәм
шәкилчисини јалныз исми кечәркән өв-
рәтмәк даһа мөгсәдәујгун һесаб еди-
лир.

Нәтичә олараг гејд етмәк лазымдыр
ки, рус мәктәбләринин IV—VIII си-
нифләриндә Азәрбајҗан дилиндән
грамматик материаллары сечмәк
үчүн дифференциал әһәмијәтлик
принципни кәзләнилмәси ашағыда-
кы хусусијәтләр баһымындан курсун
мәзмунунун оптималлығыны артырыр:

- 1) Азәрбајҗан дили тәлими мәзму-
нунда тәқрарларын гаршысы алыныр;
- 2) Азәрбајҗан дили тәлими мәзму-
нунда практик иш үчүн кениш им-
кан јараныр.

6. Омонимлик принципи. Бу прин-
цип тәләб едир ки, грамматик форма-
ларын сечилмәсиндә онларын омоним-
лији нәзәрә алыныр; омоним харак-

олунаркән онларын дана әсаслы вә
мөһкәм өврәдилмәси нәзәрдә тутулсун.
-ы (-и, -у, -ү) шәкилчиси һәм исмин
тәсирлик һалыны, һәм дә III шәхс,
мәнсубијәтини билдирир; -мыш
(-миш, -муш, -мүш) шәкилчиси һәм
фе'лин кечмиш заман шәкилчиси, һәм
кечмиш заман фе'ли сифәт шәкилчи-
си, һәм дә фе'лин рәвәјәтинин гысал-
дылмыш форма шәкилчиси олмасы
баһымындан омоним характери да-
шыјыр. Бу типдән олан грамматик ма-
териаллары тәлимин мәзмунуна да-
хил едәркән онларын омоним хусуси-
јәтинин нәзәрә алмаг лазымдыр. Әкә
һалда шакирдләр белә материаллары
өврәнәркән охшар хусусијәтләр баһы-
мындан сәһвә јол верәр вә онлардан
нитг фәалијәтиндә мөгсәдәмувафиғ
гајдада истифадә едә билмәзләр.

Бүтүн бунларла јанашы, гејд етмәк
лазымдыр ки, грамматик минимума
дахил олан материаллар бир систем
һалында, өзү дә шакирдләрин јаш вә
билик сәвијәсинә ујгун олараг верил-
мәли, материаллар елми чәһәтдән дү-
күн олмалыдыр. Грамматик миниму-
мун мөүјәләншдирилмәсиндә дегит-
лијә диггәт јетирилмәли вә елми тәһ-
рифләрә јол верилмәмәлидир.

Диспут-дәрсләрин апарылмасы тәчрүбәсиндән

Пиралы ӘЛИЈЕВ

Азәрбајҗан ЕТПЕИ-нин аспиранты

Педагожи вә методик әдәбијәтдә
диспут методу һаггында санбаллы фи-
кирдәр ирәли сүрүлүр. М. Мейхизадә
јазыр: «Диспут нисбәтән мәһдуд шә-
килдә ишләдилән методдур. Буна мө-
әллим о заман мурәциһат едир ки, ша-
кирдләрдә бу вә ја башга елми мәсә-
лә һаггында мөхтәлиф рәјләр әмәлә
кәлир, буна хусусилә әдәбијәт дәрс-
ләриндә, бу вә ја диҗәр јазычынын
персонажлара вердикләри рол вә гий-
мәтин зиддијәтлик чәһәтләринин мө-
закирәси мөгсәдилә мејдан верилир»
(М. Мейхизадә. Умумтәһсил мәктәб-
ләриндә тәлим-тәрбијә просесинин
тәкмилләшдирилмәси јоллары. Бақы,
1982. сәһ. 135).

Тәчрүбә вә мушаһидәләр кәстәрир
ки, диспут дәрсләриндә диспутла-
рын тәшкили бәјһа тәрбијәви әһәмиј-
јәтә маликдир.

Әдәби диспут шакирдләрә бәдн
әдәбијәти дүшүнәрәк охумағы, һад-
сәләрин мәғзини баша дүшмәји өв-
дир, шакирдләрдә мөстәғиллији инки-
шаф етдирмәјә, әсәрә тәғниди јанаш-
маға көмәк едир, шакирд коллектив
һаггында, шакирдләрин фәрди хусу-
сијәтләри вә мејлләри һаггында мөј-
јән тәәссурат јарадыр.

Әдәби диспутлар мөхтәлиф типли
дәрсләрин оптималлашмасына (ак-
тивләшмәсинә дә) көмәк кәстәрир.

Әдәбијәт програмында (бах: Умум-
тәһсил мәктәбләринин V—XI синиф-
ләри үчүн әдәбијәт програмы, Бақы,
«Маариф» нәш., 1986, сәһ. 12, 13, 16)
бәзи мөвзуларын диспут формасында
тәдрис фикри ирәли сүрүлүшдүр.
Әдәбијәт дәрсләриндә әдәби диспут-
ларын үстүмүкләриндән бири онда-
дыр ки, шакирдләр ашағы синиф-

сөйләмәк, мөһәкимә вә мөлаһизәләри-
ни билдирмәк вәрдишләри газаныр-
лар. Јухары синифләрдә исе онлар
мөүјән елми мөбаһисәләрә киришир,
өз фикирләрини әсасландырылмыш
дәлилләрә мөдафиә етмәји бачарыр-
лар.

Ичтиман елмләр кафедралары мө-
дирләринин Умумиттифағ мөшавирә-
синдә Сов.ИКП МК-нын Баш катиби
М. С. Горбачов јолдаш демишдир:
«Елм бизә она көрә кәрәкдир ки, кәч-
ләрин мөстәғил, јарадычылығла дү-
шүнмәк габиллијәтинин формалашды-
сын, тәрбијә етсин, јайсын».

Мәктәбләримиздә диспут-дәрсләр
бир нечә формада кечир. Белә ки, бә-
зиләри әввәлчәдән һазырлашырлар.
Лакин бу заман шакирдләрин һазыр-
лығы диспутун гуру вә чансы кеч-
мәсинә сәбәб олур. Ким, нә суалы ве-
рәчәји, һансы мөбаһисәни ачачағы һа-
мыја болли олдуғу үчүн марағсыз гар-
шыланыр. Мөәллимләримиз шакирд-
ләрин чыхышыны динләркән әдәби вә
елми изаһлара јол вермирсә, онда бу
иш һаггында нечә мөбаһисә апармаг
олар? Фикир, идеја шакирдләрин чы-
хышында дүзкүн ифадә олунур, лакин
бу ишдә мөстәғиллик өзүнү кәстәрмир.
Биз о мөәллими вә методистләри дүз-
күн һесаб едирик ки, әдәбијәт дис-
путларыны синфин мөзакирәсинә ве-
рир. Мәһз белә марағлы вә чанлы си-
ниф сөһбәтләриндә фикир мөбаһиләси
јараныр, бу да елми вә әдәби тәләбләр-
ә чаваб верир. Ишин әсас мөгсәди си-
нифдә чанлы әһвал-руһијә јаратмаг
вә мөбаһисәли суаллары арашдырмаг-
дыр. Һәрби-вәтәнпәрвәрлик мөвзулу
әдәби диспут-дәрсләр әввәлчәдән дә
һазырлана биләр. Дәрсдә диспутун
мөвәфғијәтлә кечирилмәси үчүн га-
багчыл мөәллимләримиз әввәлчә үму-
ми шәртләрә чаваб верилир. Белә ки,
бурада чоһ шеј мөәллимин шәхсијә-
тиндән асылыдыр. Јалныз жүксәк би-
лик мәдәнијәтинә малик олан, һәмнишә
шакирдләрдән «бачармалысан», «өз
мөлаһизәләрин олмалыдыр» — дејә тә-
ләб едән мөәллим дәрсләриндә гыз-
ғын мөбаһисәләрин олачагына инана
биләр. Чоһ тәәссүф ки, мәктәб тәчрү-
бәсиндә һәмнишә белә олмур. Фүзули
рајонунун Јағлывәнд кәнд орта мәктә-
бинин онунчу синиф шакирди өз ни-
шасында сүбүт етмәк истәјир ки,
С. Вурғунун «Вағиф» әсәри пис вә ма-
рағсыздыр. Бах, бурада онунла сөһбәт
етмәк, мөбаһисә апарыб инандырмаг
лазымдыр. Бир нечә күн кечәндән сон-

ра, шакирд јенидән ишләни тәзәлә-
јиб кәтириб мөәллима тәғдим едир.
Артыг инди јазыр ки, С. Вурғунун бу
писеи ән кәзәл вә марағлыдыр. Ахырда
да «бизә бу әсәр чоһ лазымдыр, де-
јирләр» чүмләсини јазыр.

Башга бир мәктәбдә исе буна охшар
һадисә илә растанлашдыр. Бураһылыш
синфиндә ичмал мөвзу тәдрис олунар-
кән И. Гасымовун вә Н. Сејидбәјли-
нин «Узак сәһилләрдә» әсәринин тәһ-
лилиндән данышан шакирдин мөәллим
сөзүнү кәсәрәк, әсәби һалда дејир:
«Мәжәр сән јадандан чыхармысан ки,
VI синифдә бу образы нечә тәһлил ет-
мишик?». Бу характерли тәһлил бизи
нараһат едән мәсәләнин һәллинә көмәк
етмир.

Габагчыл әдәбијәт мөәллимләри
билирләр ки, јухары синиф шакирд-
ләринин өз спесифик психоложи хусу-
сијәтләри вар. Мәһз мәктәб интиза-
мы кәләчәк совет чәмијәтинин апары-
чысы олан мәктәбиләрин формалаш-
масына мөсбәт тәсир кәстәрир.

Јухары синиф шакирдләринин тә-
фәккүрү тәғниди характер дашыјыр.
Бу тәғниди јанашма мөвзусу һәрби-
вәтәнпәрвәрликдән бәһс едән әдәби-
бәдн әсәрләрин охусунда өзүнү кәс-
тәрир. Јухары синифләрдә програм үз-
рә тәдрис олунан бәзи әсәрләр ша-
кирдләр тәрәфиндән әввәлчәдән дә
охунмушдур. Лакин инди һәмни әсәр
шакирд тәрәфиндән башга чүр гавра-
нылыр вә гиймәтләндирилир.

Дөјүшләрдә гәһрәманлығлар кәстәр-
ән инсанын дахили әләминә жүксәк
марағ бәдн әдәбијәтин охунушунда
да өзүнү кәстәрир. Бәдн әсәри оху-
јаркән, јухары синиф шакирдләри јал-
ныз сүжет хәттинин изләмәклә кифа-
јәтләнмирләр. Әсәрин гәһрәманына өз
истәдикләри кими јанашырлар вә тәғ-
ниди мүнәсибәт бәсләјә билирләр.
Мәһз марағлы, чанлы синиф сөһбәт-
ләриндә фикир мөбаһиләси јараныр,
бу да өз нөвбәсиндә билик вә тәрби-
јәнин формалашмасына тәсир кәстәр-
ир.

Дөјүшдән бәһс едән һәр һансы әдә-
би-бәдн әсәрин тәһлили заманы мө-
баһисәләр оларкән фикир бирлији,
әксәријәтиндә исе үмумијәтлә, мөх-
тәлифлик өзүнү кәстәрир. Лакин онла-
рын һамысыны бир кејфијәт-мөстә-
ғиллик бирләшдирир.

Диспут-дәрсләрдә өз фикрини ифадә
етмәји бачармаг, мөбаһисәни һәлл ет-
мәјә чалышмаг әсас шәртдир.

Мөәллимләримиз мөвзусу ингилаб-
дан, вәтәндаш вә Бөјүк Вәтән мөһа-

риблориндөн көтүрүлмүш асарларын
намысына дейли, шакирдлерин үрөк
ва ээкасына тәсир едән, ниссларини
чашдуранлары диспут-дәрсләр үчүн
сечирләр. Суалларны гоюлушунда,
ши процесинде мубаһисәли мәсәләләр
ирәли сүрүрләр. Сумгајыт шәһәриндә-
ки 25 нөмрәли орта мәктәбин мұәлли-
ми Шанг Ибраһимов диспут-дәрсләри
апараркән Карл Маркссы ашагыдакы
мүддәасыны өзү үчүн һәјәт девизи
һесаб едир. «Јахшы олмазмы ки, мұ-
әллим һазыр суаллардан, биллини һа-
зыр шәкилдә тәғдил едилмәсиндән әл
чәкәсин, бунун әвәзиндә шакирдләри
ахтарышлары һөнәлтәсин? Јахшы олар
ки, мұәллим шакирдләрин гаршысы-
нда зиддијәтли суаллар гојсун ва он-
лары проблемни һәллинә чәлб етсин. Бу
һәм биллик вермәк, һәм дә шакирд
мүстәғил фәалијәтә чәлб етмәк бахы-
мыдан фәјдалыдыр». (К. Маркс ва
Ф. Енкелс. Әсәрләри. 30-чу чилд М.,
1963. сәһ. 518).

Мұәллим шакирдләрин јаш ва би-
лик сәвијәсини нәзәрә алараг әсл мұ-
баһисә мөвзуларыны мұәјјәнләшди-
рмәк үчүн чох дүшүнүб-дашыныр.
Классик ва совет әдәбијәтинын нүму-
нәләри әсасында шакирдләри әдәби
һадисәләрә, бәдин образлар, әхлаги-
етик мәсәләләр һаггында дүшүнмәләр-
инә, онларын бу күнүн ән вачиб проб-
лемләри илә даһа үзви шәкилдә бағ-
ланмаларына, бүтүн буиларын көмәк-
лији илә характер ва дүнјакөрүшләр-
инини формалашмасына, кәләчәкдә
Вәтәнимизни горунмасында ән фәал
совет вәтәндашына чеврилмәләринә
наил олмағы гаршысына мөгсәд гој-
мушдур. Диспут-дәрсләрин кечирилмә-
си үчүн Ш. Ибраһимов биринчи нөвбә-
дә чалышыр ки, шакирдләр бәдин
әсәри мүтләг охусунлар, әсәрин идеја-
сыны, мәзмунуну, мөвзуну, сүжет хәт-
тини ајры-ајры сүрәтләрин маһијәти-
ни аңлаја билсинләр.

Дәрс-диспутлардан өтрү мұәллим
тәрәфиндән ва јахуд шакирдләрин ма-
раглары әсасында тәртиб едилән мөв-
зуларын чоху һәрби-вәтәнпәрвәрлик
тәрбијәсинә хидмәт едир. Мәсәлән,
мұәллим шакирдләрин Х синифдә
Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» дра-
мы, М. С. Ордубаднин «Кизли Ба-
кы» романы, С. Вурғунун «Вагиф» пје-
си, М. Раһимни «Ленинград көләр-
индә» пьесасы, С. Рүстәмни «Ана ва
почталјон» шәри М. Тоқмачтын «Ана
ро...» Бөјүк Вәтән мұһарибәси дөв-
рү әдәбијәтимызла таныш етдик-

дән сунт
«Азадлыг, вәтәнпәрвәрлик ва мұбариз
нисан» мөвзусунда һәрби-вәтәнпәр-
вәрлик проблеми үзрә мұәјјән дәрс-
диспутлар тәшкил едир. Шанг мұәл-
лим вәтәнпәрвәрлик мөвзусунда ја-
зылан әсәрләрини сијаһысыны хејли их-
тисар етдији кими, синфин һазырлыг
сәвијәсиндән асылы олараг, әләва
әдәбијәт сијаһысы да дахил едир. Бу
заман әсас шәрт кими шакирдләрин
әләгә, тәфәккүр фәаллыгыны артыр-
маг, мұһакимә габиллијәтләрини аш-
кара чыхармаг ва буну јахшы вәрдиш
кими мөһкәмләндирмәк ва с. ибарәт
олдуғундан, онларын диггәтини сон
дәрәчә конкрет мәсәләләрин мұбаһисә-
ли јерләри үзәринә һөнәлтмәјни зәрури
һесаб едир. Мұәллим јухарыда ады
чәкилән проблемни конкрет әсәрләр
әсасында да дәрс-диспутда һәлл едир.
Мәсәлән: «Кизли Бакы» романында
апарылан мұбаризәнин амалы нәдир?
Әсәрдәки ингилабчыларын мәғлуб ол-
масынын сәбәбини нәдә көрүрсүнүз?
«Ленинград көләриндә» поемасында
17 јара алан һүсәјибаланы тәјјарә-
сини совет торпагына ендирмәјә сөвг
едән һансы һисс иди? Фашистләрин
ғанлы чинајәтгә нәчә бахырсыныз,
буну нәчә изаһ едәрсиниз?», «Совет
халгына бу гәдәр зијан вурмуш фа-
шист Алманијасынын кәңчләри илә
гаршылашса идин, нә едәрдин?», «Ана
почталјону иттиһам етмәкдә, гәлбинә
тохунмагда һаглы идинми?» ва с.

Мұәллим тәрәфиндән ирәли сүрүл-
мүш мәсәләләр, верилмиш суаллар
өз санбалы илә бураыхылыш синиф ша-
кирдләрини јүксәк сәвијәдә фәаллаш-
дырмаг амални чеврилик. Бу суал ва
тапшырылар гәһрәманларын үрәк ва
зәкасына доғру ән јахын јол олур,
онларын һәрәкәтләрини тәһлил етмәкдән
өтрү бир тәкана чеврилик. Әсәрин
тәһлилиндән, шакирдләрин мұлаһизә-
ләриндән мұәллим белә гәнаәтә кә-
лир.

1. Һәр бир гәһрәманын тәһлили ша-
кирдләрдә гәһрәманлыг, вәтәнпәрвәр-
лик кими мә'нәви проблемләрә гар-
шы марағы артырыр.

2. Шакирдләр әсәрдә јалныз хошлар-
ына кәлән һадисәләр һаггында фи-
кир сөјләмәккә мөһдудлашмыр, әсәрә
тәнгиди јанашмаға да чалышырлар.

3. Бу мұлаһизәләрин һәр бири мұәл-
лим тәрәфиндән шакирдләрин фәрди
хүсусијәтигә тәрағиләгә кәлән еди.

4. Шакирдләр гәһрәманлары мұасир
һәјәтлә да әләгәләндирирләр.

Фәриһ Рәзулзаданың Х. В. Натә-
ван адына I №-ли орта мәктәбдә
М. Зүлфугаровун кендији дәрс-диспу-
тун марағлы ва сәмәрәли нәтичәләри
буну јер даһа сүбүт едир. Мөв-
зусу Бөјүк Вәтән мұһарибәсиндән
оған әсәрләри шакирдләр һәвәслә
охујурлар. Хүсусилә, нисан психоло-
кијасында јени амилләрин јаранмасы
дәдикләримизни тәсдиг едир. Онлар
«Кимдир күнаһкар» мөвзусунда дис-
пут-дәрс кечирләр. Бурада М. Раһи-
мин «Икигәт чинајәт» ва Ә. Чәмилни
«Нишан үзүјү» әсәрләринә даһа кениш
јер верилир.

Шакирдләр арасында апардығымыз
сорғу заманы мә'лум олмушдур ки, ән
чох онлары һәјәчәйләндиран кинолар-
дан бири «Түтәк сәси», «Ону бағыш-
ламаг олармы?»дыр. Онлар мәктәб-
дәнкәнар јерләрдә дә бу мәсәләјә то-
хунур, фикир мұбадилисә едир, мұба-
һисәјә киришир ва белә гәнаәтә кәлир-
ләр ки, кәңчләрдә Вәтәни мұдафиә
һиссини күчләндирилмәсиндә аилә
үзвләрини (ата-ана, бачы, гардаш,
һәјәт јолдашы ва с.) мұнасибәти чох
мүһүм рол ојнајыр.

Шакирдләрдән бири мә'лумат ве-
рир ки, «Икигәт чинајәт» шәри он
алты бейтдән ибарәтдир, садә бир сү-
жетти вар... Јеничә алдығы мәктүб әс-
кәри севиндирмир, ону даһа да кә-
дәрләндирир. О, бу һәјәчәнларын сә-
бәбини сорушан дөјүшчү достуна да
чаваб вермир. Чүнки, фикрини мәк-
түб чох гарышдырмышдыр. Бир анда-
ча дөјүш гызышыр. Сәһәр көрүрләр
ки, әскәр синәсиндән алдығы бир ја-
радан һәлак олмушдур. Јанына дүш-
мүш ахшамкы мәктүбу охујанларә мә'-
лум олур ки, арвады башга бириси-
нә әрә кетмишдир...

Шакирдләр фикирләриндә забитин
өлүмүнә күнаһкар гадыны көрүрләр.
Белә гәнаәтә кәлирләр ки, мұһарибә-
дә вурушан дөјүшчүнүн намусу да көз
бәбәји кими горунмалыдыр.

Һәрби-вәтәнпәрвәрлик мөвзулу дис-
пут-дәрсләр тәшкил едән габагчыл
мұәллимләримиз ашагыдакы мәсәлә-
ләрә даһа чох диггәт јетирирләр:

1. Ушағларын мұәллимә етибары.

2. Јухары синиф шакирдләринин
психоложи хүсусијәтләри ва синиф
коллективиндә фәрди хүсусијәтләрин
ашкара чыхарылмасы.

3. Һәрби-вәтәнпәрвәрлик тәрбијәси
бахымындан шакирдләри даһа чох ма-
рағландыран әсәрләрин сечилмәси.

4. Сечилән әсәрләрин шакирдләрин

јаш ва гаврама имканларына ујунду-
гу.

5. Бәдин образларын сәчијәләнди-
рилмәси истигамәтиндә апарылан иш-
ләр.

Бакыдакы 236 №-ли орта мәктәбин
әдәбијәт мұәллими А. Әһмәдова
С. Рүстәмни «Ана ва почталјон» әсә-
рини кечәркән синиф тәхминән ашағы-
дакы бир нәчә мұбаһисәли суалла мұ-
рачнәт етди:

1. Ана оғлундан нараһат олмаға һаг-
лы идинми?

2. Почталјонун гәлбинә тохунан
«Мәктүб олмаса, бир дә бу һәјәтә
кәлмә!» дејән анаја һагг газандырмаг
олармы?

3. «Бу гәчә почталјон да анаја бир
дәрд олду» сөзләрини нәчә баша дү-
шүрсүнүз?

4. Мә'нәви изтираб ана үчүн дәрс
олдуму?

5. Анаја мұнасибәтиниз нәчәдир?
Әсәрдә ананын хүсусијәт ва кейфијә-
ти нәчә верилир? Бу кейфијәт һансы
нисраларла ифадә олунмушдур?

Дәрдә ирәли сүрүлмүш проблемли
суаллар әтрафында шакирдләр ма-
рағлы ва мұхтәлиф тутарлы чаваблар
вердиләр. Верилән чаваблар шакирд-
ләр тәрәфиндән әсәрин тәрбијәви әһә-
мијәтинин дүзкүн дәрк олундуғуну
нүмајиш етдириди.

Һәрби-вәтәнпәрвәрлик тәрбијәсинә
хидмәт едән дәрс-диспутларда мұәл-
лим шакирдләрин һәмни мөвзу әтра-
фында мұвафиг әдәбијәт охумала-
рына, һазырлашмаларына, дүшүнмә-
ләринә хүсуси диггәт јетирир. Бакы
шәһәриндәки 99 №-ли орта мәктәбин
мұәллими Ризванә Садыгова дәрс-дис-
путлары бир гәдәр мұбаһисәли мәсә-
ләләрә һәср едир. О, бураыхылыш си-
финдә «1950—1980-чи илләр әдәбијә-
ти»нын (ичмалынын) биринчи саатын-
да шакирдләрә сон дөврдә дә Бөјүк
Вәтән мұһарибәси мөвзулу әсәрләрин
јазылдығыны гејд етмәккә јанашы,
онларә охумаг үчүн әдәбијәт сијаһы-
сы верир. Буиларын ичәрисиндә Натиг
Рәзулзаданын «Јад адам» һекајәси дә
варды. Шакирдләр әсәрлә таныш
олурлар. Сонракы саатын мұәјјән вах-
тында дәрс-диспута јер верилир.
Фикирләр ики јерә бөлүнүр. Бәзилә-
ри «Јад адам — Исмәт» һагг газан-
дырар, бир гисми нәсә ону гардашыны
өлдүрмәкдә дүзкүн һәрәкәт етмәдији-
ни билдирирләр.

Шакирд А. — Әсәрдәки һадисәләр
Бөјүк Вәтән мұһарибәсинин ганлы-га-

далы иллэрини баш вермишир (1944-чү ил, нојабр). Бурада һеч бир дөјүшдөн сөһбөт кетмир. Арха чөб-һәдә дөјүшүн изи, гануилары көрү-нүр. Әјаләтдән узат бир кәндә «јад адам» кәлир. Бу кәлиш һамыны нара-һат едир. Бу нараһатлыға дәјәрдими? Нијә онлар тәшвиш ичәрисиндәдиләр? Она көрә ки, «јад адам» Тапды-ғын сөһи дүшмүшдүр.

О, көрәк ора дүшмәјә иди. Тапды-ғын өлдүрүлмәсинә һагг газандыра-рам.

В. — Мән сәһни фикринлә разы-лашмырам. Адам да өз догма гарда-шыны өлдүрәрни? Гардашынын гәд-рини билмәјән, она јанмајан адамы мән һеч көрмәк истәмирәм.

Д. — Билирсиниз, бурада сиз мүәј-јән мәсәләни өз шәхси һиссләринизлә гијмәтләндирирсиниз ки, бу да доғру дејилдир.

Әввәлә, Бөјүк Вәтән мүһарибәси дөврүндә инсанларын һамысыны бир-ләшдирән, гәләбәјә апаран бир идеја вар иди. Бу да вәтәнпәрвәрлик иди. Икничә тәрәфдән, Вәтәһни тәлеји һәлл олундуғу вахта, әли снлаһ ту-тан адам кәһарда гала билмәзди, даһа доғиг десәк, буна онун һаггы јох иди. Тапдыг вәтән ханнидир, ону өлдүр-мәкдә гардашы доғру јол тутмушдур.

Бүтүнлүклә белә фикир форма-лашмышды ки, вәтәнпәрвәрлик бүтүн һиссләрин әзәлидир, илкидир. Ону го-румаг һамынын мүгәддәс вәзифәси-дир. Далдалананлар, дөјүшдән киз-ләһәнләрә аман јохдур. Һәр бир адам һәјатыны горумаг үчүн чалышмалы-дыр. Вәтәһни горумаг һәр кәсин бор-чудур.

С. — Әсәрин әһ жүксәк, дүјүмләрин ајдынлашан јеринә фикир верәк. Ики гардаш гаршылашырлар.

...— Сән даһа бу дүнја үзүндә гала билмәзсән, Тапдыг... һеч чүр гала бил-мәзсән. Сән әскәрликдән гачмысан, јазыг арвад-ушаглары талан етмисән, кәһндә киши олмадығыны көрүб адам өлдүрмүсән, әскәр өлдүрмүсән... чаваб вер, нијә белә еләмисән?

— Сән... гардашым, сән мәнн өлдү-рә билмәзсән... өлдүрмәзсән... Бунун үчүн трибунал вар...

...— Сән бизим давада чаныны гој-муш ики гардашымызын адыны ләкә-ләмисән...

Јох, Исмәт... Јох, гардашым... Бир

дәјә... әзүмү дејим... Мән әзүмү итирдим, горх-дум, гардашым... Сонра бу горху ча-нымдан чыхмады. Елә бил нәсә мәнн учурума чәкирди...

...Дөјүшә кетмәкдән горхдум, горх-дум, горхдум ки, мәнн истәдикләри вахт өлдүрә биләрләр, кашфијјата көндәрә биләрләр, өлүмдән горхдум...

...— Белә ит һәјаты кимә лазим-дыр!

— Јох, јох, гардашым, сән мәнн өл-дүрмә, өлүм мәсәләси аһчаг трибу-налын ишидир...

— Сәһни трибуналын мәнәм. Мән һәрби дүшәркәләрдә өлүмү өз көзүм-лә көрмүшәм, бомбардан заманы ја-ралаһнышам, өлмүшәм, дирилмишәм, голуму итирмишәм, контузија олму-шам вә сән бүтүн бунларын нә демәк олдуғуну баша дүшә биләрсәнми, әч-лаф?! —

— Бу сәһни өз һөкмүндүр! Өзбашы-на чыхардығын һөкмдүр!

Тапдыг көзүнү бир аһ гардашындан ајырмадан јерә атдығы автоматы гә-филдән көтүрмәк истәди.

Исмәтин рәнки ағарды вә Тапды-ғын синәсинә бир-биринин ардында үч күллә јеритди. (Натиг Рәсулзада «Јад адам», «Одлу илләрин әкс-сәдасы», Бақы, 1985, Азәрнәшр, сәһ. 319, 320).

Шакирдләр әсәрин тәһлилиндән да-нышанда Исмәти мүсбәт сурәт кимн характеризә едиләр. Көстәрирләр ки, социализм идеолокијасына садиг галан, һәјатда јашамағы инсанлара хидмәтдә көрән Исмәт тәбиәтән сақит, олмасына бахмајараг, ханнләрә, сат-ғынлыға гаршы чәк амансыздыр. Онун һәјат идеалы Вәтәһни фашистләрдән азад етмәк, вәтән уғрунда һәлак ол-мағы әһ бөјүк сәадәт һесаб етмәкдир.

Мүәллим диспуту јекунлашдырар-кән, шакирдләрин тәрәддүдләрини арадан галдырыр. Һәјати фактлар вә мисалларла сүбүт едир ки, Исмәт дүз һәрәкәт етмишир. Вәтәндә она ханн чыханларә јер јохдур. Тапдыг сатғындыр, онун јашамаға һаггы јохдур.

Апарылан мүһабидләрин үмуми-ләшдирилмәси көстәрир ки, әдәби диспутларын тәшкили мүхтәлиф типли дәрсләрин оптималлашмасына көмәк көстәрир, шакирдләрин фәрди хүсу-сијјәтләрини вә мејләрини үзә чыса-рыр.

Лирик әсәрләрин ифадәли охусунун бә'зи мәсәләләри

Зија АБДУЛЛАЈЕВ

Лирик әсәр инсан һиссләринин, һә-јәчанларынын, алыһан тәәсуратын, тә'сирин поетик ифадәсидир. Епик вә драматик әсәрләрдән фәргли олараг лирика кичик бир аһын нәтичәси ки-ми мәнтиги чәһәтдән биткиндир, аң-лашыгылдыр (Ола биләр ки, шаһр она тә'сир едән һадисә илә дахилән узун мүддәт јашамышдыр).

Бөјүк, һәр кәсин кечирә биләчәји, инсанын һалына тә'сир едәчәк һиссләр, һәјәчанлар дүшүнчә, тәфәккүрлә әкизидир. Һеч шүбһәсиз, тәфәккүрсүз бәшәри һиссләр олмадығы кимн, ин-чә, дәрин, үлви, мәнәви һиссләрдән мәһрум ағыл, зәка гуру, чансыхычы вә бәлкә дә, лүзумсуздур. Әсл, бөјүк сә-нәтдә бунларын һәр икиси вәһдәт һә-лында бирләшмиш олур. Тәсәдүфи дејилдир ки, бөјүк рус тәһгидчиси В. Г. Белински поэзијадан данышар-кән көстәрирди: «...Елә әсәр ола би-ләр ки, онда фикир вар, амма һиссләр-дән мәһрумду; белә олдугда онда поэзијадан әләмәт вармы? Вә јахуд әк-синә, ајдындыр ки, о әсәрдә ки, һис-сијјат вар, о, фикирдән мәһрум ола билмәз. Һәм дә тәһнидир ки, һиссләр нә гәдәр дәрин олса, дүшүнчә дә бир о гәдәр дәрин олачагдыр вә јахуд әк-синә, ...шаһрин бәһиндә јаранмыш фи-кир, нечә дејәрләр, онун организиннә тәкан верәчәк, ону һәјәчанландырачаг вә ганыны аловландырачаг, синәсиндә түғјан едәчәкдир» (Әсәрләринин там күллијјаты, 1-чи чилд, М., 1953, сәһ. 365—366). Демәли, шакирдә поэзија һаггында гуру, схем характери дашы-јан мә'лумат вермәк, беләликлә, ше'-рин поетик тә'сир күчүнү мәнв етмәк олмаз. Бунун үчүн елә јол сечмәк ла-зымдыр ки, поетик һиссләлә тәфәккү-рүн биркә күчү шакирдләри «әсир» етсин, онларын бәһин, естетик зөвлә-ринин инкишафына, формалашмасына күчлү тәкан версин. Бу баһымдан ифадәли оху бөјүк тә'сир күчүнә ма-лик сәмәрәли тә'лим үсулу һесаб еди-лә биләр.

Мәзмуна көрә орта мәктәбдә тәд-рис олунан лирик әсәрләр мүхтәлиф-дир. Биз бурада онларын һамысынын дејил, әһ чох ишләһән икисини — ичтиһаи-сијјәси лириканын вә тәһнәт

лирикасынын ифадәли охусундан бәһс едәчәк, һәм дә бу заман IV—VII синифләрдә өјрәдилән материаллар үзә-риндә дајаначағы.

IV—VII синифләрдә ичтиһаи-сијјәси лириканын мүхтәлиф нүмунәләри тәд-рис олунур. Һәмнн әсәрләр идеја-бәһин хүсусијјәтләринә көрә фәргләндиклә-ри кимн, онларын һәр бири мұвафиг ифадәли оху үслубу да тәләб едир. Мүһабидләр көстәрир ки, шакирд-ләр ичтиһаи-сијјәси лириканын идеја-сыны, әсәсин, тез мәннмәсәјирләр. Бир чох һалда бу чүр ше'рләрин архасын-да конкрет ичтиһаи-сијјәси һадисә ду-рур, һәмчинин шаһрин «мәнн» өһ планда олур. Проблемин бу чүр гоју-лушу ше'рин ифадәли охусуну дүзкүн тәшкил етмәјә имкан верир. Дејилән-ләр баһымындан көркәмли татар шаһ-ри Муса Чәһилин «Гушчуғаз» әсәри үзәриндә апарылан ишә нәзәр салмаг марағлы олар.

Тәчрүбә көстәрир ки, «Гушчуғаз» шакирдләрин һәвәслә өјрәндикләри әсәрләрдән биридир. Бир тәрәфдән әсәрин тә'сирли «тәрчүмеји-һалы», диқәр тәрәфдән, фикир бәһин һәлли баһымындан ше'рин жүксәк сәнәт нү-мунәси олмасы шакирди өзүнә тез чәлб едир. Ајдын олмушдур ки, ки-риш сөзүндә мүәллимнн дедуктив јо-ла вердији кениш мә'лумат шакирд-ләрин әсәрә гаршы марағыны өлдү-рүр. Одур ки, шакирдләрин әввәлләр өјрәндикләри материаллара истиһад етмәклә Бөјүк Вәтән мүһарибәсинин өлкәмизә вурдуғу јаралар хатырла-дылар. Һәмнн илләрдә бүтүн совет халғынын өлүм-дириһ мүһарибәсинә галхдығы гејд олунур. Мүәллим көстә-рир ки, фашист ишғалчыларына гар-шы дөјүшәнләр арасында татар шаһ-ри Муса Чәһил дә вар иди. Гәһрәмән-часына дөјүшән шаһр 1942-чи илдә ја-ралаһараг әсир дүшүр вә «Гушчуғаз» ше'рини дә Моабит өлүм дүшәркәсин-дә јазыр. Белә мә'лумат әсәрин иде-јасы һаггында шакирдләрә әсәслы бир сөз деһир. Лакин мүәллимнн бу исти-һамәтдә кичик гејди шакирдләрдә бө-јүк мараға сәбәб олур. Мәһз бу чүр һазырлыгдан сонра мүәллим ше'ри ифадәли охујур. Шакирдләрин көзү

Гаршындыда тэспредичи мэйзэрэ чап- ланар: Ватэнин азадлыгы угрунда до- јушларда мэрдликлэ ворушан, лакин јараланага эсир дүшөн шаир һэр тэр- рэдән тиканлы мәфтиллэрлэ эһатэ олунмуш мөһбәсә салымышдыр. Бу гаранлыг, өлүм көлкөси долашан зин- дана күнөш дә өз шәфаверичи шү- аларыны сала билмир; күнөш дә гор- хур; гаршыгалар кими һәбсханалар күнчүндә азаб чәкән инсанларын фа- чиәсини көрүб горхур. Һәјатда һәр шәјдән эһиз, һәр шәјдән гүјмәтли олан азадлыгы итирәчәјиндән чәкинәрәк јахын кәлмир. Јәгин бундан Күнәш дә азаб чәкир. Ахы о, инсанлары исит- мөк, онлара севинч, раһатлыг бәхш етмөк үчүн јаранмышдыр. Амма фа- шизм инсанлара хидмәт етмөк кими һеч бир шәјлэ мүгајисә едилә билмә- јәчәк сәадәти онун әлиндән алмыш- дыр.

Санки бәшәријәтин бу бөјүк фәчиә- синдән тәбиәтнин хәбәри јохдур; чә- мәнләр јамјашылдыр, мешәләр сых, гајғысыз. Чичәкләр азаддырлар. Одур ки, шаирин һәсрәтнин чәкдији Күнәш — азадлыг рәманнә һөвәслә бахыр- лар. Мәфтилә гонан гуш да азаддыр. Јәгин о да азадлыгын гәдрини јахшы билир, һәм дә мөһбәсәдәкнләрин кечир- дикләри итираблары дујур, үрәкдән охуругу нәғмәләрилә онларын һалына јаныр, онлара тәскинлик вермөк ис- тәјир. Шаир горхур, горхур ки, зин- дан, тиканлы мәфтилләр онун да — бу зәриф, кичик гушчуғазын да азадлыгыны әлиндән алар. Одур ки, она јахын кәлмәјәи пычылдајыр.

Шаир гушчуғазә һәсәд апарыр, Чүнки о, азаддыр, горхмадан нәғмә охујур — јәгин ки, азадлыг нәғмәси.

Шаир һисс едир ки, о, дүшмәнни ганлы әлләриндән, тиканлы мәфтил- ләрдән хилас ола билмәјәчәкдир. Ла- кин өлсә дә, онун нәғмәләри өлә бил- мөз. О өзү мөһв олса да, азадлыг пал- тары кејмиш нәғмәләри доғма елә уча- чаг, шаирин сон ана кими дүшмән гаршысында әјилмәдијини халгына натдырачагдыр.

Шакирдләрин сәссиз охусу онларын мүәллимни ифадәли охусундан алды- ғы тәәссураты даһа да тамамлајыр. Сәссиз оху просесиндә шакирдләр ајы- ајры сөз вә ифадәләр, онларын гәтидә дашыдыглары мәнә үзәрин- јә фикирләшмөк имканы әлдә едир- әр.

Илгә бәхшшда шәрдә ләр шәј сәд- ир, һәр сөз ајдындыр. Анчаг бу илк

азадлыга өрәнмиш, инди исе гәфәтә салынмыш гуша бәизәтмәсини изаһ ет- мөјә еһтијач дујулур. Күнәшин өз шү- асыны шаирин үзәринә салмасы, ти- канлы мәфтилләрдән горхараг јахын кәлмәсә, һеч шүбһәсиз, мүстәғим мәнәда баша дүшүлә билмәз. Одур ки, бурадаки метафора вә метоними- јаларын дашыдыгы мәнә, онлардан чыхан нәтичә шакирдләрә ајдынлаш- дырылмалыдыр.

«Гушчуғаз» шәриндә лирик гәһрә- ман — шаир ачнз дејилдир. О ағла- мыр, сызламыр, күн дүшмәјән гараң- лыг зиндан, гушун, һәтта күнәш ишч- ынын кечә билмәдији тиканлы мәф- тилләр онун азадлыг руһуну, мәтн ирадәсини, мүбаризә апармаг әһвал- руһијәсини гыра билмир. Шаир өлүн гаршысында белә әјилмир, бәдби- ләшмир.

Шәрин ифадәли охусу үзәриндә иш заманы Муса Чәлилин һәјатындан Бө- јүк Вәтән мүһарибәсилә бағлы кичик бир эпизодун — шаирин фашистләрә эсир дүшүкдән сонра Моабит һәбсха- насына салынмасы, онун бурада да мүбаризәсини давам етдирмәси, һәбс- ханада јаздыгы шәрләрин мүһарибә- дән сонра, «Гушчуғаз»да арзу етдији кими, доғма Вәтәнә көндәрилмәси фактларынын шакирдләрин нәзәринә чатдырылмасы әсәрин ифадәли оху- суну даһа да мүвәфәғијәтли тәш- кил етмөјә имкан верир.

Тәчрүбә көстәрир ки, шәрин иде- ја-бәднн хусусијәтләри илә әләгәдар ашағыдаки суаллар үзәрә иш апарыл- масы мөгсәдәујәиудир:

1. Муса Чәлил кимдир?
2. Шаир «Гушчуғаз» шәрини һара- да јазмышдыр?
3. Шаир нечә олуб һәбсханаја дү- шүб?
4. Әсәрдә мүәллиф гушчуғазла өзү- нү нечә мүгајисә едир?
5. Мүәллиф «Вәтән» дедикдә һара- ны нәзәрдә тутур?
6. Шаир гушчуғазә нә вәсијәт едир?
7. Шаирин вәтәнпәрвәрлик һиссләри һансы мисраларда верилиб?
8. Нијә Муса Чәлилә гәһрәман ша- ир дејирик?
9. О, һәбсханада фашизмә гаршы не- чә мүбаризә апарыб?
10. Шәрдә һансы мисралар сизә даһа чә тәһир едилә нә үчүн?
11. Шәрдән һансы нәтичәни чыка- ра биләрсиниз?

Шакирдләр бу суалларын бир гис- ми үзәриндә синифдә, дикәр гисми үзәриндә исе евдә ишләтмәк олар.

IV—VII синифләрдә шакирдләр тә- биәт лирикасына да бөјүк ыараг көс- тәрирләр. Бу шәрләрин әксәријәти көзәл поетик тәсвирләр, дилнини сәд- дәлији, форма вә мазмунун ујарлыгы нәтичәсиндә ифадәли охуда јаранан итноасијанын тәбини аһәнкдарлыгы илә диггәти чәлб едир. Одур ки, ша- кирдләр онлары һөвәслә әзбәрләјир, ифадәли охумага сәј көстәрирләр. Ла- кин тәбиәт лирикасынын ифадәли оху- сунун өзүнәмәхәсә чәтиликләри вар. Бу, һәр шәјдән эввәл һәмнин әсәрләрдә мүәллиф идејасынын илк бахышда нә- зәрә чарпмамасы илә әләгәдардыр. Бәзән мүәллиф тәсвир етдији һади- сәјә өз мүнәсибәтини билдирмир. Бу, зәһир һал олса да, шакирдләр үчүн мүәјјән чәтиликләр төрәдир. Һәмни чәтилији арадан галдырмаг мөгсәди илә мүәллимин мүәјјән истиғамәт вер- мәси вә бу заман ифадәли охунун им- канларындан истиғадә етмәси фәјда- лыдыр.

Тәбиәт лирикасында ики чәһәт даһа чох диггәти чәлб едир. Биринчиси, шәрдә мүәјјән тәбиәт лөвһәсинин (пейзаж) верилмәси, икинчиси, тәбиә- тин шаирдә доғурдугу тәәссуратын ифадәсиндир. Ифадәли оху заманы шәрин һәмнин кејфијәтләри нәзәрә алыныр, мүвафиг оху үслубу сечилир.

А. Сәһһәтин «Јај сәһәри» шәри тә- биәт лирикасы нүмунәси кими харак- терикдир. Бу шәр нәчмчә кичикдир; чәми 12 мисрадан ибарәтдир. Мүәл- лиф поетик јолла чанлы бир кәнд лөв- һәси јаратмышдыр. Әсәрин мөвзусу еләдир ки, онун тәдрисинә кириш сөзү, јахуд кириш мусәһибәсилә башлама- га еһтијач дујулур. Одур ки, мүәллим Азәрбајҗанын зәнкнн тәбиәтә, мүхтә- лиф иглим шәраитинә малик олдуғу- ну шакирдләрә данышыр. Гејд едир ки, әкнн үчүн јарарлы кениш чөлләри, мејвәли бағлары, һәмншә башы гар- лы олан дағлары, галын мешәләри, буз булаглары республикамызы чох- чох узагларда мөһшүр етмишдир. Һә- лә хејли гәдиндән малдарлар гышда аран јериндә, јайда дағларда — јай- лагларда мәскән салмышлар. Һазыр-

да бизим дағлыг рајонларда јүзләрлә јарашыгы, абад кәндләримиз вар.

Кириш сөзүндән мөгсәд шәрдә тәс- вир олунан мәнзәрәни јалныз мүгајисә объектинә чевирмәк дејилдир. Мүәл- лим бу заман әсәрин идеја-бәднн ху- сусијәтләри илә онун ифадәли оху- су арасында әләгә јаратмаг имканы әлдә едир. Бунун үчүн даг кәндини сәһәри үчүн характер олан кејфијәт- ләр хатырладылыр: бу поетик табло- да нә сәс-күј вар, нә дә чансыхычы кәркилик. Һәр шәј сакитдир; чобан- ларын сүрүңу отлага јаймасы да, адам- ларын ишә кетмәси дә. Һәтта јазда бол сују, ити ахары илә һәјәчан, тәһ- лүкә төрәдән дағ чајы да инди сакит- дир. Күнәш дә ади күнләрдә олдуғу кимидир; санки өз парлаг шәфәғләри- лә севинч, боллуг кәтирәчәјиндән хә- бәр верир.

Мүәллимин нүмунәви ифадәли оху- су һәмни мөггејә ујғун апарылмалы- дыр. Охунун аһәнкнндә доғма тәбиә- тә мөһәббәт һисси дујулур. Әсәрин тәд- риси заманы дағ кәнди тәсвир олун- муш рәсм әсәринин нүмајиш етдирил- мәси ифадәли охуну даһа сәмәрәли апармага имкан верир.

Гејд олунан лөвһә дағлыг әразидә јашајан мәктәблиләр үчүн даһа та- ныш, даһа доғмадыр. Һәтта е'чазкар бир гәләмлә тәсвир олунан бу мәнзәрә- ни бәзән шакирдләр өз кәндләри кими дә гәбул едирләр.

Әкәр мәктәб шәрдә тәсвир олунан чоғрафи мүнһә охшар олмајан әра- зидәдирсә, мүәллим шакирдләрдә олан бу вә ја башга тәәссураты (мәсәлән, сәјаһәтлә, дағлыг әразидә јерләшән пионер дүшәркәсилә бағлы) хатырла- дыр.

Әрузун рәмәл бәһриндә, «ФА'ИЛА- тун фә'илАтун фә'илАтун фә'илүн өлчүсүндә јазылан «Јај сәһәри» шәри вәзнин тәләбинә ујғун олагаг арамла охунмалыдыр. Бу заман шакирдләр шәрдә тәсвир олунан мәнзәрәни чан- ландырмаг имканы әлдә етмәлидир- ләр.

«Јај сәһәри» шәри үзәрә ев ишшала- ры јаздырмаг, мөвзу үзәрә рәсм чәк- мәји тапшырмагла әсәрин ифадәли охусу үзәриндә иши даһа јахшы тәш- кил етмәк мүмкүндүр.

дөн даһа сәмәрәли иштифадә етмәҗә мүнәтәәм диггәт җетирәм. Бу ишдә җарадычы җазыларын һаләдичи рол оҗнадагыны хуәсуи олараҗ ивәрә алырам. Она көрә ки, шакирдләр белә җазылары җеринә җетирәкән там мүстәғил фәалиҗәт көстәрирләр. Бу мәгсәдлә ишә җазылар үчүн елә мөвзулар сечирәм ки, шакирдләр кечилмиш гаджалардан өз җазыларында истифадә етениләр. Мәсәлән, V синифдә дүзәлтмә исимләрин әмәлә кәлмәси вә онларда бә'зи сөздүзәлдичи шәкилчәләрин җазылашына анд мөвзуну кечиб тамамладыгдан сонра рабитәли нитгин ишкышы үчүн аҗрылмыш ики саатдан бирини ишәҗә һазырлыг ишинә аҗырдым. Шакирдләрн мәктәбин һахышыгындагы тахта заводуна екскурсияҗә апардым. Заводун иши илә мүәҗҗән танышыгдан сонра устаны сөһбәтә чәлб етдим. Ушаглар ондан чох шеҗ өйрәндиләр.

Екскурсия баша чатды. Синифдә мүһәһидәләрин нәтичәләри үмумиләшдирилди. Ишә үчүн бир нечә вариантда план тәртиб олуида. Шакирдләр җазы ишини евдә җеринә җетирдиләр. Нөвбәти дәрсләрдән бири ишәларын төһлилинә һәср едилди.

Ән һахшы шакирдин ишәсы белә иди:

Тахта заводунда

«Биз тахта заводуна чатаида һамы ишләҗирди. Заводун устасы Шабан даҗы габагымыза кәлди. Мүәллиминиз онунла көрүшдү. Биз дә салам вердик. Уста бизи дәзкахын һанына апарды. О деди ки, мән быгычыҗам, тирләри быгынын аҗына верирәм. Әлиҗев Билал мүһәһрикчидир. О, мүһәһрикчи ишә салмаса, дәзках һәрәкәтә кәлмәз. Хәлилов Шабан быгычы көмәкчисиدير. О, чәкилмиш тахталары кәнара гоҗур. Мәммәдов Низамәддин ивә бучургадчыдыр. О мишарын аҗына верилән тирн бучургад вәситәсилә габага чәкир. Шабан даҗы бизи дәзкахла да таныш етди. Биз орада аҗыр тирләрин алтына гоҗулан вагончуг, тирн һәрәкәтә кәтирән дҗирчәк, дәзкахын һәрәкәтә кәтирән кәҗәр, кәрдүк. Заводун көзә Нәсно даҗы илә дә көрүшдүк. О, җарашыгы дахмачыгында отуруб чаҗ ичирди. Биз орадан ра-

ишәлардан аҗыр ишә сәһәтә җолла синифдә төһлил едилдикдән сонра мән шакирдләрн җаршысында белә бир тәләб гоҗдум. Нәр кәс өз ишәсындагы дүзәлтмә исимләри сечиб синиф-ев дәфтәринә көчүрсүн. Шакирдләр «быгычы», «мүһәһрикчи», «көмәкчи», «бучургадчы», «вагончу», «дахмачы» вә с. кини дүзәлтмә исимләри дәфтәрләринә геҗд етдиләр.

Ғалымыш вахтадан истифадә едиб һәмни сөзләр үзәриндә сөз җарадычылыгы үзрә төһлил апардыг. Бу процесдә еҗни сөзләрин мәна төһлилинә дә шакирдләрн диггәтнин чәлб етдим.

Беләликлә, дәрс шакирдләрн җүк-сөк фәаллыгы вә мүстәғиллиҗи шәраитиндә баша чатды. Дүзәлтмә исим вә ону әмәлә кәтирән шәкилчәләр һаггындагы биләкләр бир даһа мөһкәмләндирилди.

Җери кәлмишкән геҗд едим ки, мән «Үзүм җыгымында», «Мәктәбимизин буфетиндә», «Бизим синфимиз», «Мәним парта җолдашым» вә с. мөвзуларында да бу чүр ишәлар җаздырырам. Чалышырам ки, онларда һадисәләрә тәһгиди мүнәсибәт дә өз әксини тапсын; нечә деҗәрләр, шакирдләр дүзү дүз, әҗрини әҗри җазмаға алышылар. Мәсәлән, «Мәктәбимизин буфетиндә» мөвзусу үзрә апардыгым ишәда бә'зи шакирдләр буфетчинин нәтәмизлиҗини, шеҗләри бир нечә гәһик артыга сатмасыны да геҗд етмишдиләр. «Мәним парта җолдашым» мөвзусунда ишәларында ивә бә'зи җолдашларынын хошақәлмәз һәрәкәтләринин үстүндән кечәмишдиләр. Бүтүн бунларын мүәҗҗән тәрбиҗәви әһәмийәтти олдуғу шүһәсиҗидир. Нәһәҗәт, өз иш тәчрүбәмлә алаҗадар даһа бир мәсәләҗә тохумга итәҗирәм.

Азәрбаҗчан дилинин төһлиминдә шакирдләрә рәсми-әмәли җазы бачарыларынын ашыланмасына, нәдәнсә, о гәдәр дә әһәмийәт верилмир. Һалбуки бу, һәҗәти бачарылардан биридир; адамларын бүтүн өмрү боҗу кәрәҗи олур. Тәсәдүфи деҗил ки, орта мәктәби битирән кәңчләрн әризә, протокол, изаһат вә с. җазә билмәмәләриндән тәһкәтләндәләр чох олур. Ачыгыны деҗим ки, мүәллимләрн өзләри дә әмәли җазыларда үзләшмәли оларда вәзиҗәтдән чыгыш җолу ахтарылар.

Белә җазылар анд бачарыларын формалашдырылмасына диггәт аҗтырылмышдыр. Лакин ишин мәзмууну вә методикасы һәлә дә мүәллимләр үчүн думанлы олараҗ галыр. Мөвчуд дәрсликләр дә бу сәһәдә шакирдләрн ләзыми нүмунәләрә системли шәкилдә таныш етири. Һансы дәрс саатларынын һесабына өҗрәтмәк ләзым олдуғу барәдә төвсиҗәләрә дә тәсәдүф едилмир (аз-чох вар, анчаг букүнкү тәләбләрә сәсләшмир). Демәк, һәләлик бүтүн аҗырлыг мүәллимин үзәринә дүшүр.

Мән рәсми-әмәли җазыларын мүхтәлиф нөвләринә анд бачарыларын формалашдырылмасы үчүн тәкчә дәрс саатларындан (дәрсин мүәҗҗән һиссәсиндән) деҗил, синиф-дәнхарич мәшғәләрдән дә истифадә едирәм. Өзү дә бу заман мүтләг мүәҗҗән әҗанилиҗә әсәсламағы вәчиб һесаб едирәм. Мәсәлән, протокол җазмағы өҗрәдәркән мәшғәләни ичләс тәрзиндә тәшкил едирәм: сәдр вә кәтиб сечилер, мүзакирә едилчәк мәсәлә е'лан едилер, мәрузәчиҗә сөз верилер, мәрузә әтрафында чы-

хышлар башланмир, гәрар чыхарылар... Бүтүн бунлары шакирдләр протоколда әкс етдириләр. Ахырда шакирдләрдән бир нечәсинин «протоколлары» төһлил олуиур, тәһһилләр апарылар...

Директорун адына җазылан ичәзә әризәләрини, синиф ичләсинин чагырылмасы һаггындагы е'ланлары, билдиришләри вә с. ивә шакирдләр онлары таныш етдиҗим нүмунәләр әсәсында тәртиб едирләр. Бу заман әмәли җазыларын дилинин төһлилинә — онларда штампламыш ифадәләрин ишләнмәсинә, мәчәзи мәналы сөзләрдән истифадә олуиунамасына, фикрин конкрет вә дәҗиг ифадәсинин вәчиб-лиҗинә вә с. шакирдләрн диггәтнин хуәсуи олараҗ чәлб едирәм. Ачыгы өз иш тәчрүбәмдән бу нәтичәҗә кәлмишәм ки, әмәли җазылары шакирдләрә оптимал өҗрәтмәҗи башлыча шәрти онларда нитгин рәсми-әмәли үслубуна анд вәрдишләр формалашдырмагдан асылыдыр. Бу мәсәлә җени програмда функционал үслубларын өҗрәдилмәси һаггындагы көстәришләрдә өзүнүн чох аҗдын ифадәсини тапмышдыр.

Шакирдләрә атеизм тәрбиҗәсинин ашыланмасы тәчрүбәсиндән

Әлиса ИСАҖЕВ

Күрдәмир раҗону, шәһәр I нөмрәли орта мәктәбин мүәллими, республиканын әмәкдар мүәллими

Тәчрүбә көстәрир ки, мәктәбдә шакирдләрн атеист тәрбиҗәси елә гурулмалыдыр ки, онларда мөһкәм коммунист мә'нәвиҗәти җарадылсын, социалист һәҗәт тәрзинә җабынчы олан дини галыглар онларын әхлагына җол тапмасын. Бу ишдә үмумтәһсил фәһләри арасында әдәбиҗәтин хуәсуи җери вардыр. Башга үмумтәһсил фәһләри елми-матерналист биләкләр ашыламагла дини үдүрмәләдә инамы әһәһләри фонунда динин һаһиҗәтин, дини һадимләринин вә диндарларын әсл симасыны ачыб көстәрир вә онлар гаршы мүбаризлик руһу ашылаҗыр.

Мән 40 илдән артыг педагоҗи фә-

лиҗәтимдә белә гәнаәтә кәлмишәм ки, дүзкүн, сәмәрәли атеизм тәрбиҗәси апармаг итәҗән шәхс өзү динин әсл һаһиҗәтин билмәли вә мүртәчә дини әдәбиҗәтлә таныш олмалыдыр. Етираф етмәк ләзымдыр ки, мәктәбләрдә али төһсилли, өз фәннинин устасы олан мүәллимләр арасында дин әләҗинә мүбаризә апармагдан чәкинәндәрә һәлә дә раст кәлмәк олур. Бу ондан ирәли кәлир ки, белә мүәллимләр динин әсәс һаһиҗәти, «мүгәддәс очаглар» вә с. һаггында үдүрмәларын сәбәбләрини билмирләр. Дини мүддәләра гаршы чыгыш етмәк итәдәдикдә мүгабил тәрәф дәрһал үстүн кәлир вә беләләри сусмаға мөчүр олурлар. Она көрә дә мүәллимләр дини хурафат вә

ујдурмалары, онун жарнамасы тарихин билмәли, она материализм мөвгә-ниндән жанашмалыдырлар.

Мән эсл атеистләр тәрбијә етмәк үчүн илк нөвбәдә дәрә дејим шакирди эһатә едән мүнһити өјрәнирәм. Бунун үчүн тәгрибән ашағыдакы план үзрә ишимиз гурурам:

— шакирдни јашадыгы аиләдә динә мүнәсибәт;

— аиләнин дини бајрамлары, ајинләри (оруч, намаз) ичра етмәси;

— аилә үзвләри арасында мүгәддәс «пирләрә», «очагларә» кедәнләрин, сејидә, моллаја, чадукәрә, фалчыја мурачот едәнләрин олуб-олмамасы вә ушағын бу ишә чәлб едиллиб-едилмә-мәси вә с.

Һәмни план үзрә өјрәнишәм ки, мәктәбимизин микроэразисиндә аилә-ләрин әксәријәтиндә (74 фанзиндә) дәфи мәрәсиминдән башга, үмумијјәт-лә, дини ајинләр ичра едилмир. 20—25 фанз динә кор-коранә инанан, лакин онун эсл маһијәтини дәрк етмә-јән аиләләр дә вардыр. Дини бајрам-лар әсасән јашлы үзвү олан аиләләр-дә гејд едиллир ки, бу да даһа чох ән-әнә хатиринәдир. Бәзи аиләләрдә исе дини мүгәддәсләрә (аллаһ, Гур'ан, пеј-гәмбәр) инанырлар, лакин һәјәти ре-аллыгларә үстүнлүк верирләр. Онда-рын тәфәккүрүндә елми мүддәаларла дини етигадын эңиф галыгы мүбаризә апарыр. Беләләри дини әнәнәләрә әмәл едир, лакин дини ајинләри ичра етмирләр, мәсчидә, дини мәрәсимләрә кетмирләр.

Шакирдни мүнһитини белә өјрәнил-мәси онлара фәрди јанашмаг имканы верир.

Шакирдләрин мүбариз атеистләр кими јетишмәси үчүн мән әдәбијјәтин тәсир күчүндән һәртәрәфли истифада етмәјә чалышырам. Н. К. Крупскаја көстәрир ки, «илк кәчлик илләриндә әдәбијјат хүсусилә кәскин шәкилдә гавранылар, әдәбијјат һәјәчанланды-рыр, һејран едир, әјләндирир... бир сы-ра күчлү һиссләр доғурур... әдәбиј-јат инсанлара баша дүшмәји өјрәдир. О, инсанлара тәсир етмәји, һәјәтда-кы алаг отларыны көкүндән кәсиб ат-мағы өјрәдир» (Н. К. Крупскаја, «Се-чилмиш педагожи әсәрләри», Баки, «Маариф», 1966, сәһ. 295—296).

Әдәбијјәтин атеист тәрбијәси ашы-лама ишкәнларын мәһз бу баһым-дан јанашырам.

Бу мәгәддә тәрчүмәји-һал мөвзула-

рынын тәдрисдә атеизм тәрбијәси имкәнларыны әввәлчәдән системләш-дириб чәдвәл тәртиб едирәм. Бу ишдә Р. Мәмәдовун тәклиф етдији схем-дән дә истифада едирәм (бах: Р. Мәм-әдов, «Әдәбијјат тәдрисиндә атеизм тәрбијәси, Баки, «Маариф», 1968, сәһ. 44).

Һәмни чәдвәлдә әсасән шакирдлә-рин атеист тәрбијәсинә хидмәт едән, IX синифдә тәдрис олунан әсәрләрин схеми верилләр. Тәрчүбә көстәрир ки, схемин әввәлчәдән тәртиб едилмәси мүәллимин һансы дәрәдә, нә мәзмунда атеизм тәрбијәси иши апарачағы һаг-гында ајдын план олур (мән белә схем-и јалныз атеист тәрбијә үчүн дејил, әдәбијјат тәдрисинин гаршысында ду-ран бүтүн тәрбијә нөвләри үзрә (е-стетик, мәһзәви, вәтәнпәрвәрлик, беј-нәлмиләлчилик, әмәк тәрбијәси вә с.) тәртиб едирәм.

Көркәмли әдәби сималардан И. Нә-симни, М. Ф. Ахундов, С. Ә. Ширвани, Н. Зәрдаби, Ч. Мәмәдгулузадә, М. Ә. Сабир вә б. шәхсијјәтләрин һәјәти һаг-гында мәгәсәдјөнлү мәлумат вердик-дә шакирдләр белә гәнаәтә кәлирләр ки, дин вә онун тәблиғатчылары јени-лијә дүшмәндиләр. Тәрәггипәрвәр адамлар һәмнишә дин хадими вә дин-дарларын тәғибинә мә'руз галмыш-лар. Классик әдәбијјәтимызын јара-дычылары атеист олмамышлар, лакин әсәрләриндә аз-чох динә вә даһа чох дин хадимләринә гаршы чыхыш етдик-ләри үчүн амансыз тәғибләрә, әзәб, һәтта ишкәнчәјә дүчар олмушлар.

Классик әдәбијјәтимызда дин вә дин хадимләри әлејһинә мүбаризә ики сәпкидә апарылмышдыр. Н. Кәчәви, М. Фүзули, И. Нәсимни, М. П. Вагиф, А. Бақыһаювун јарадычылығында ди-нә мүнәсибәт мәсәләси бир нөв икили маһијјәтдә олмушдыр. Белә јазычы-ларын јарадычылығында аллаһа, пеј-гәмбәрә инамла, дин хадимләринә гаршы чыхышлар паралел ишләнир. Бунун әсәс сәбәбләринин шакирдләрә ајдын чәтдәрилмәси онларда һәмни јазычыларын диндарлығына инам јара-да биләр. Јери кәлдикчә изаһ едирәм ки, бу јазычыларын дүңјәкөрүшү онла-рын јашадыгы дөврлә бағлыдыр. Бу дөврдә материалист елми дүңјәбахы-шы һәлә инкишаф етмәмишди, гәти диндарлар мүнһити, дини тәһсил оу-ларын тәсириндә әлһәм дүңјәкөрү-шүпүн индијјәтли олмасына тәсир

етмәк оуламазды. Динни халгы алдат-маг вәситәси, һаким синифләрин вә руһаниләрин өз шәхси мәнфәәтләри үчүн әлдә вәситә етмәләри һаггында һәмни шаир вә јазычыларын тәсәввүр-ләри эңиф иди. Лакин өз дөврләринә көрә дин хадимләри әлејһинә онларын чыхышы өзү мүсәбәт һадисә иди.

XIV әсрин көркәмли шаири И. Нә-симинин һәјәти илә танышылыг заман-и шакирдләрә чәтдырырам ки, Нә-симни атеист дејилди вә һеч вахт дин әлејһинә ачыг чыхышлар етмәмиш-ди. Лакин дини һәјәт, инсанлар, бу дүңјанын пучлуғу һаггында ујдурма мүддәаларыны гәбул едә билмәдији, реал һәјәти, инсан мәнәвијјәтины үс-түн тутдуғу үчүн руһаниләр тәрәфин-дән дини-дини сојулмасына фитва ве-рилмишди.

XIX әср Азәрбајҗан әдәбијјәтинин, ичтиман вә фәлсәфи фикринин көр-кәмли нүмәјәндәси М. Ф. Ахундовун һәјәти илә танышылыг просесиндә илк нөвбәдә онун јашадыгы вә ишләдији Тифлис мүнһити, онун о заман Загаф-газијанын инзибәти мәркәзи олмасы вә ислам дининин һаким мөвгә тутду-ғу Баки, Кәччә, Шәки, Шамаһы вә башга шәһәрләрдәки фәргини мүгаји-сәли шәкилдә шакирдләрә чәтдыры-рам. Бу мүнһитин М. Ф. Ахундов ја-радычылығына мүсәбәт тәсирини гејд едир вә бөјүк атеист философи, маарифчи јазычынын чаһил мүасирлә-ринин тәһәләринә мә'руз галмасыны, бөјүк чәтинликләрә үзләшмәсини һә-јәтиндән мисаллар кәтирмәклә изаһ едирәм. Бу заман јазычынын «Кәма-лүддәвлә мәктублары» әсәрини чап етдирмәк үчүн чәкдији чәтинликләрдән, мүбариз вә чәсарәтли шәхсијјәт олса да, «Мәктублар»да өз мүәллиф-лијини кизләтмәјә мәчбур олдуғуну јалныз јахын достлары илә јазышма-ларда өз мүәллифлијини кестәрмәси-ни бир сыра сәнәдләр әсасында изаһ едирәм.

Бу вәситә илә шакирдләрдә инам јаратмаға чалышырам ки, ислам ди-нинин һәлә мөһкәм һөкм сүрдүјү бир шәрантдә халгымызын мүбариз оула-рыны онун мүртәчә маһијјәтинин дәрк етмиш вә халгын көзүнү ачмаг үчүн чәтин мүбаризәдән чәкинмәмишләр. Һалбуки гејд едирәм ки, о дөврдә чар һөкүмәти өзү дә халгы итаәтдә сах-ламаг үчүн диндән бир вәситә кими ис-тифада едирди. Бу мәгәддә чар һө-күмәтинин вердији хүсуси фәрман-ларла шакирдләри таныш едирәм:

«Үмумрусја һөкмдары ә'ләһәзәрәт им-ператорун фәрманы илә Русјанын бүтүн мүсәлманлары өз динләринин бүтүн тәләбләринә әмәл етмәли, бу динни еһкамларыны чидди сурәтдә је-ринә јетирмәлидирләр. Кафирләрә ашағыдакы үч үсул илә: биринчи дә-фә чубугла, икинчи дәфә ағачла вә үчүнчү дәфә татары илә чәза верил-мәлидир». (Ә. Мирәһмәдов, М. Ф. Ахундов, Баки, Азәрнәшр, 1953, сәһ. 65).

XIX әсрин II јарысынын көркәмли маарифпәрвәр шаири С. Ә. Ширвани-нин шәхсијјәти вә һәјәти илә јахын танышылыг да шакирдләрин атеист ба-хышларынын формалашмасына мүс-бәт тәсир едир.

Диндар аиләләрдән олан ушаглар билирләр ки, сејидләр пејгәмбәр өвлә-ди олмагла мүгәддәс һесаб едилләр-ләр вә онлара диндарлар (һәтта о гә-дәр дә мөһкәм етигады олмајанлар) пәрәстиш едир, онлары гејри-ади га-билијјәт саһиби һесаб едилләр. Буна көрә дә атеист дүңјәбахышы тәкмил-ләшмәмиш ушаглар сејидләрә һәтта бир гәдәр горху илә јанашырлар. Се-јид Әзимин һәјәтины өјрәнәркән онлар тамамилә көзләмәдикләри фактларла гаршылашырлар. Али руһани мәктәбләриндә тәһсил ал-масына баһмајараг, јаланчы дин хадимләринә мәнфи мүнәсибәт бәслә-јән шаир дүңјәви елмләри тәблиғ едир, јени типли мәктәб ачыр, руһаниләрә, сејид, ахунд, «һоғгабази-нагабилә-ләрә» гаршы кәскин мүбаризә апарыр.

Көркәмли әдәби сималардан Ч. Мәмәдгулузадә, М. Ә. Сабир вә б. һәјәт вә јарадычылығы илә танышылыг просесиндә дә шакирдләрин атеист дүңјәбахышыны инкишаф етдирмәк имкәнлары даһа кеншидир.

Ч. Мәмәдгулузадәнин јаздығы ха-тираты илә таныш олан шакирдләр чәһаләт дүңјәсына гаршы апардығы мүбаризәнин маһијјәтини даһа ајдын дәрк едилләр. М. Ә. Сабирин һәјәти-ны өјрәнәркән моллаханаларда фала-га вә чубуг күчүнә тә'лим, балача Әләкбәрин оручлуғ әлејһинә е'тиразы, Шамаһы моллаханаларынын шаири кафир адландырыб вәтәндән кетмәјә мәчбур етмәләри һаггындакы фактла-ры шакирдләрә чәтдырырам.

Шакирдләрин атеизм тәрбијәсиндә бәдни әсәрләрин тәдриси мүнһүм әһә-мијјәтә маликдир. Әкәр јазычыларын һәјәт вә јарадычылығы нүмунәсиндә шакирдләр тарихи фактларла һахы-

ашырса, әдәби әсәрләрін өйрәнилмә-
и процесиндә бәдин һајат ләвһәләри
фонунда јениликлә көһнәлијин мүбар-
ризәси шәклиндә дини хурафат вә
мөвһумата гаршы мүбаризә илә та-
ныш олуурлар.

IX синифдә Сејид Әзимин «Көнүл
та вар әлиндә...» гәзәлини кечәркән
шакирдләрә чатдырырам ки, шаирин
азанчынын әһләтәкөн авазыны шит-
мәкдәнсә мејханә күнчүндә һәр шејдән
бихәбәр сәрхош јатмағы үстүн тутан
шаир халгы икнүзлү дин хадимлә-
ринә гулаг асмамаға чағырыр. Шаир
мејханә илә мәсчиди гаршылашдыр-
магла халгы ички дүшкүнү олмага
дә'вәт етмир, әксинә о, мәсчидин меј-
ханәдән даһа тәһлүкәли олдуғуну көс-
тәрмәк истәјир. Ше'рдән

Рүмузи—ше'ринин дәрк етмәмиш
мә'насыны, Сејид,
Кедиб мејханәләрдә лаубали мејкусар
олма...
бејтини изаһ едир вә фикрими әсәс-
ландырырам.

«Гафгаз мүсәлманларына хитаб»
ше'ринин тәдриси заманы шаирин
маарифчилик идејаларындан бәһс ет-
мәклә јанашы, бурада дин хадимләри-
нин вә үмумијјәтлә, ислам шәриәти-
нин халгы чәһаләтдә сахламағ вәси-
тәси олдуғуну гејд едирәм. Бу мәг-
сәдлә синфә мүрачнәтлә ашағыдагы
суаллары верирәм.

С. Ә. Ширвани халгынын мүасир
мәдәнијјәтдән керидә галмасынын сә-
бәбини нәдә көрүр?

Бу фикир ше'рин һансы һиссәсиндә
өз ајдын әксини тапмышдыр?

Шаир өз халгынын башга милләт-
ләр кими тәрәгги етмәмәсинин сәбә-
бини нә илә изаһ едир? вә с.

С. Ә. Ширванинин сатиралары һаг-
ғында мә'лумат верәркән «Аллаһа
рүшвәт»ин мәтнин үзәриндә хусуси иш
апарырам. Шакирдләр бу нәтичәјә кә-
лирләр ки, ше'рин тәнгид объекти
авамлығ, һөкүмәт мә'мурларынын
рүшвәтхорлуғу вә руһаниликдир.

Драматик әсәрләрин тәдриси просе-
синдә атеист тәрбијә дә шакирдләрин
дүнјакөрүшүнүн формалашмасына
јахшы тә'сир едир. Биз буну Ч. Мәм-
мәдгулузадәнин «Өлүләр» комедија-

сынын тәдриси нүмунәсиндә тәдрис сәд-
чәјик.

Реалист драматуркијамызын көзәд
нүмунәси олан бу әсәр бәшәри һисслә-
рин инсан ләјагәтинин дин вә онун
тәблиғатчылары тәрәфиндән тапда-
ландығыны бөјүк усталыгла ифша
едир.

«Өлүләр» комедијасында тәкчә
Азәрбајчанда дејил, бүтүн мүсәлман
Шәргиндә мөвһумат, дини хурафат вә
чәһаләтә гаршы кәскин зәрбә ендири-
лир. Шакирдләрин атеист дүнјабахы-
шынын формалашмасында бу әсәрин
мүстәсна әһәмијјәти вардыр.

Мән «Өлүләр»ин тәдрисини техники
тә'лим вәситәләриндән комплекск исти-
фадә етмәклә апарырам. Бурада акуст-
тик, визуал, акустик-визуал вәситәләр
комплексиндән вә сәннәчикләрдән исти-
фадә едирәм.

Әсәрин мәзмуну илә һәртәрәfli та-
нышлығдан сонра синифдә мүсәһибә
тәшкил едирәм. Шакирдләрдән әсәр
һагғында тәәсүратларыны сорушу-
рам.

Синифдә чанланма башлајыр. Ша-
кирдләрин мүһабизләри мүхтәлиф
олса да әсәр һагғында, онун мөвзусу
вә идејасы барәдә кәлдикләри нәтичә
мәни севиндирир.

Дәрс јекуллашдырыр вә әләвә еди-
рәм ки, әсәрдә драматургун мәгсәди
јалныз Шејх Нәсруллаһы ифша етмәк
олмамышдыр. Мүәллиф ејни заманда
халгы наданлығ вә чәһаләтдә сахла-
јан, Шејх Нәсруллаһ кими фырылдаг-
чыларын әл-гол ачмасына имкан вер-
ән ичтинмаи шәранти вә ислам динини
дә ифша едир. Авам, мә'мин адамлар
әхлағсыз бир шәхсин һијләләринә ал-
даныб өз намусларыны белә мүһафи-
зә етмирләр. Халгын авамлығына сә-
бәб исә ислам динидир. Бүтүн бунла-
ра көрә онлар дири икән өлүдүрләр.

Мүасир мәктәб һәртәрәfli инки-
шаф етмиш, мүбариз, ајдын мәгсәд-
ли, мөһкәм әгидәли коммунизм гуру-
чулары јетишдирмәлидир. Мән чалы-
шырам ки, шакирдләрин ајдын елми-
материалист дүнјабахышы олсун, он-
лар гурулушумуза јабанчы әгидәләрә
гаршы барышмаз атеист кәңчләр ки-
ми јетишинләр.

Азәрбајчан дили дәрсләринин тәшкили тәчрүбәсиндән етүдләр

Мәдәд СӘФӘРОВ

Бабәк рајону, Күлтәпә кәнд мәктәбин мүәллими

22 илдир ки, чаным, ганым,
анам, Вәтәним кими севдијим дог-
ма Азәрбајчан дилини тәдрис еди-
рәм. Даһиләрини, мүтәфәккирләрин,
алим вә шаирләрин дил һагғында де-
дикләри гијмәтли фикирләри әхз едиб,
чоһиллик педагоғи фәалијјәтинин нә-
тичәсиндә белә гәнаәтә кәлмишәм ки,
Азәрбајчан дилинин тәдриси шакирд-
ләрин тәрбијәләnmәсиндә, һајаты дә-
риндән дәрк етмәләриндә, тәфәккүр-
ләринин вә дүнјакөрүшләринин фор-
малашмасында әвәзсиз бир вәситәдир.
Мәһз буна көрә тә'лим процесиндә ша-
кирдләрә дил вәрдишләри вә бача-
рығларыны һансы јолларла, һансы вә-
ситәләрә ашыламағ үчүн даима ахта-
рышлар апарырам.

V синифдә исим һагғында үмуми
мә'лумат мөвзусуну кечәркән әввәлчә
ушағлардан сорушурам:

— Исимләр һансы суаллара чаваб
олур?

Шакирдләр чаваб верирләр.

Сонра исмә даир мисаллар сорушу-
рам; јенә дүзкүн чаваблар алырам.
Тәрифи дә дејән олур. Үмумијјәтлә,
вердијим суаллар вә алдығым чаваб-
лардан ајдын олур ки, шакирдләр тәк
вә чәм исимләр, үмуми вә хусуси исим-
ләр һагғында да мүйәјјән мә'лумата ма-
ликдир. Бундан сонра 296, 297 нөмрә-
ли чалышмалар үзәриндә иш апары-
рам. Шакирдләр бир даһа нәтичәјә
кәлирләр ки, бә'зи исимләр ким?,
бә'зиләри нә?, бә'зиләри һа р а?
бә'зиләри исә һәм нә? һәм дә һа-
р а? (Бакы, Нахчыван, баґча вә с.)
суалларына чаваб олур. Сонра ша-
кирдләрә чатдырырам ки, исим сөзү-
нүн һәрфи мә'насы «ад» демәкдир. Ки-
минсә, нәјинсә, һаранынса ады—ад-
лары мәһз исимдир.

Синфә белә бир суал верирәм: «Ким
дејәр, исмин грамматик әләмәтләри
һансылардыр?»

Ушағлар сусур... Мән бу суалы би-
ләрәкдән верирәм; чүнки әввәлчәдән
һисс етмишдн ки, шакирдләр «грам-

матик әләмәт» терминини билмирләр.
Бу заман проблемли вәзијјәт јараныр.
Елә бурадача әлимдәки дәфтәр вәрә-
гини шакирдләрә көстәрәб дејирәм:

— Бу нәдир?

— Вәрәг..., кағыз, дәфтәр...

— Кағыз олдуғуну нечә сүбут едәр-
синиз?

Шакирдләр тәәччүләнир вә мүхтә-
лиф чаваблар верирләр. Бу заман де-
јирәм:

— Бәли, ушағлар, гулаг асын, мән
сүбут едим.

Синфә там сакитлик чөкүр. Кичик
пауза...

— Бу кағыздыр, она көрә ки, үстүн-
дә јазмағ олур, чырылыр, әзиллир, су-
да исландығдан сонра батыр, јаныр,
материалы селлүлоздур, аґач мә'му-
латындан һазырланыр вә с. Бәли, ка-
ғызын хусусијјәтләри беләдир; дәм-
ринки башга чүр, тахтанынкы исә
башга чүрдүр. Адамларын да бир-
биринә охшар вә фәрғли чәһәтләри вар.
Демәли, исим дә бир нитг һиссәси ки-
ми мүйәјјән хусусијјәтләрә маликдир;
бунлар исмин грамматик әләмәтләри
кими тәзаһүр едир. Кәлин көрәк бу
әләмәтләр һансылардыр? 1) Исим әшја
билдирир, 2) ким? нә? бә'зән дә
һа р а? суалларына чаваб олур,
3) тәк вә чәм ола биллир, 4) үмуми вә
хусуси олур, 5) конкрет вә мүчәррәд
олур, 6) һалланыр, 7) мәнсубијјәтә
көрә дәјишир, 8) шәхсә көрә дәјишир,
9) чүмләннин мүйәјјән үзвү вәзифәсиндә
ишләнир.

Бүтүн бунлары ғысача изаһ едир
вә мисалларла әсәсландырырам.

Бундан сонра чалышмалар үзәрин-
дә иш апарырам.

Јахуд, IV синифдә «Фонетика» бәһ-
сини кечиб гуртарандан сонра фонет-
тик тәһлилә I саат вахт ајырырам (әв-
вәлләр фонетик тәһлил јарымчығ да
олса апарылыб). Бир шакирдн јазы
тахтасына чағырыб ашағыдагы сөз-
ләри јаздырырам (дикәр шакирдләр
исә дәфтәрләринә јазырлар).

Белә јазылыр:

Найлә
сәккиз

Белә дејилир:

[Најилә]
[сәккиз]

кәнд [кәнт]
гулаг [гулах]
тогга [тогга]
сәһвәна [сәһвәна]
е'лан [е:лан]...

Һәр сөзү шакирдә фонетик тәһлил етдирирәм.

Тәһлил ашагыдакы гәјдада апарылыр.

Наилә сөзү 5 һәрф, 6 сәсдән ибарәтдир.

Һәрфләр: «ен», «а», «и», «ел», «ә». Сәсләр: [и], [а], [ј] [и], [л], [ә].

Н — самитдир, чинкилтилидир; а — сантдир, галиндыр, додагланмајандыр, бир гәдәр узун тәләффүз олунар; ј — самитдир, чинкилтилидир; и — сантдир, ичәдир, додагланмајандыр; л — самитдир, чинкилтилидир; ә — сантдир, ичәдир, додагланмајандыр.

Бу сөз үч һечадан ибарәтдир: На-и-лә. Вургусу сон һечанын үзәринә дүшүр.

Дикәр сөзләр дә ејни гәјдада тәһлил олунар.

VII синифдә синтаксис үзрә «Хәбәрин ифадә васитәләри» мөвзусуну кечәркән дәрә елә нүмунәләрин тәһлили илә башлајырам ки, онларда хәбәр јалныз фе'ллә ифадә олуномуш олсу. Ахы шакирдләрин тәсәввүрү мәһз бөләдир ки, хәбәр адәтән фе'ллә ифадә олунар. Бундан сонра синифә суал верирәм: «Хәбәр башга нитг һиссәләри илә дә ифадә олуна биләрми?»

Шакирдләр дүшүнүр вә мүсбәт чаваб верирләр. Лакин нүмунәләр кәстәрмәкдә долашыр, чәтинлик чәкирләр. Суалы башга шәкилдә тәкрар едирәм: «Елә чүмләр сөјләјә биләрсинизми ки, онларда хәбәр фе'ллә ифадә олунамасын?» Јенә ејни вәзијәт алынар. Бу заман онларын диггәтнини 154 нөмрәли чалышмаја чәлб едирәм. Шакирдләр, әкәр тә'бири чансә, мөвзунун ичәрисинә дахил олулар. Бундан сонра өзләри характерик мисаллар сөјләјир вә мүхтәлиф чүмләрлә хәбәрин мүхтәлиф нитг һиссәләри илә ифадә олуңдуғуну әсәсләндирә бирирләр. Чаваблардан бә'зиләринә ииггәт јетирәк:

— Гызлар үзүм јығырлар. (Хәбәр е'ллә ифадә олуномушдур.)

— Памбыг гиймәтли сәрвәтдир. (Исимлә ифадә олуномушдур.)

— Сәвәт кәңләри вугарлашдылар. (Ифадәлә ифадә олуңушдур.)

— Дүшүрүк республикаларын сајы

он бешдир. (Сајла ифадә олуңушдур.)

— Данышан мәнәм. (Әвәзликлә ифадә олуңушдур.)

— Әмәк тәлими дәрси сабаһдыр. (Зәрфлә ифадә олуңушдур.)

Шакирдләр бу кими нүмунәләри һавәслә сөјләјир, һәтта бир-биринини чавабларындакы сәһвләри дүзәлдирләр. Бунун үчүн онлар там сәрбәстлик верир, синифдә кәдән чанлы дискуссияја «сәртлик» кәстәрирәм.

Нәһәјәт, онларын диггәтнини башга мәсәләјә чәлб едиб, гаршыја башга бир суал гојурам: «Бәс хәбәр сөз бирләшмәләри вә фразеоложи бирләшмәләрлә дә ифадә олуна биләрми?» Шакирдләр бу суала да сөјләдикләри нүмунәләрлә чаваб вермәјә чалышырлар. Лакин әл галдыранлар тәк-тәк олур. Белә һалда өзүм онлар нүмунәләр јаздырыб тәһлил етдирирәм.

Нәһәјәт, фе'ли вә исми хәбәрин изаһына башлајырам. Бунун үчүн әввәлчә ушаглардан сорушурам.

— Хәбәр һансы суаллара чаваб верир?

— Нә едир? нә едәчәк? нә етди?... — Даһа һансы суаллара?

— Кимдир? нәдир? һарададыр? нәчәдир? нәчәјәм? кимсән? вә с.

— Доғрудур, ушаглар, I груп суаллар фе'ллә, II груп суаллар исә дикәр нитг һиссәләри вә сөз бирләшмәләри илә ифадә олуна хәбәрләрин суалларыдыр. Мәһз бу бахымдан хәбәрләр ифадә васитәләринә кәрә ики чүр олур: фе'ли хәбәрләр, исми хәбәрләр.

Даһа сонра бу бөлкүнүн практик әһәмијјәти һагда мұвафиг анлајыш верирәм. Конкрет нүмунәләр әсасында онлар баша салырам ки, исми вә фе'ли хәбәрләри фәргләндирмәдикдә синтактик тәһлил заманы тәјјинлә зәрфлији гарышдыра биләрләр.

Бүтүн гејд етдикләримлә јанашы, Азәрбајчан дили дәрсләриндә мән орфография, орфоенија, лексика үзрә мүхтәлиф чалышмалар үзрә ишләрә даһа чох вахт ајырмаға сәј кәстәрирәм. Әксәр дәрсләримдә лүгәт үзрә имладан истифадә едирәм.

Нәтичә олараг гејд етмәк истәрдим ки, Азәрбајчан дили дәрсләринин сәмәрәлилији синифдә мұәллимдән чох шакирдләрин фәаллығындан асылдыр. Мұәллим дәрсин мәркәзиндә дурса да, о анча јире жоюдур «синиф» и јанашы сәсләри әрәбләр исә ичәкирләрдир.

Ифадәли оху вәрдишләринин формалашдырылмасына даир

Шөвкәт ӘЛИЈЕВА

Сумгајытдакы 30 нөмрәли мәктәбин мұәллими

«Умумтәһсил вә пешә мәктәби ислаһатынын әсас истигамәтләри»ндә дејилди: «Халг мұәллимин кәч шәхсијәтин мә'нәви аламини мәнчары, чәмијјәтин е'тибар етдији шәхседир». Халг мұәллиминә верилән бу јүксәк гиймәти биз дил-әдәбијјат мұәллимләри дә дәриндән дүјмәли вә унутмамалыјыг ки, халгымызын ән гиймәтли сәрвәти олан доғма дилимизи, онун ичәликләрини кәч нәслә дәриндән мәһимсәтмәк вәзифәсини ләјагәтлә јеринә јетирмәлијик. Бу саһдә әдәби тәләффүз вә ифадәли оху үзрә апарылан ишләрин ролу вә әһәмијјәти сон дәрәчә бөјүкдүр.

Шакирдләри әдәби тәләффүз вәрдишләринә јијләндирмәк үчүн, һәр шејдән әввәл, мұәллимин өзү әдәби тәләффүзүн маһијјәтинә дәриндән бәләд олмалы, шакирдләрә орфографик гәјдалары орфоеник гәјдалара мұгајисәли вә мұвази сурәтдә өјрәтмәјә наил олмалыдыр.

Методик әдәбијјатда чох доғру олар гејд едилди ки, јазылы әдәби дилдә орфографик нормалары ријәт етмәк нә гәдәр вачибдирсә, шифаһи нитгдә орфоеник нормалара әмәл етмәк дә бир о гәдәр әзуридыр. Шакирдләримиздә ифадәли оху вәрдишләринин формалашдырылмасы да бундан чох асылдыр.

Мә'лумдур ки, мұәллимләримизин бир ноху дил вә әдәбијјат дәрсләриндә кодоскопдан, филмоскопдан вә башга техники тә'лим васитәләриндән тез-тез истифадә едирләр. Әлбәттә, бу, чох вачиб вә фәјдалыдыр. Лакин мұәллимин нүмунәви нитги бунлардан бәлкә дә даһа јүксәкдә дурур. Чүнки шакирд һәр күн дәрсдә мұәллимин нитгини изләјир, онун кими данышмаға, ондан нүмунә кәтүрмәјә чалышыр.

Тәәссүффә гејд етмәк лазымдыр ки, ибтидан синифләрдән кәлән шакирдләрин, демәк олар ки, һамысы дәрсликләрдәки ше'р, һекәјә вә с. кими бәдин әсәрләри китаб тәләффүзү илә охујурлар. Сонраки синифләрдә бу јанлыш вәрдиши арадан галдырмаг

чәтин олур. Дил-әдәбијјат мұәллиминин ишинә әнкәл төрәдән бу чәтинлији арадан галдырмаг үчүн мән илк нөвбәдә чалышырам ки, һәр бир шакирдин «Орфография-орфоенија-грамматика дүғәти» (Ә. Әфәндизадә. «Маариф» нәшријјаты, 1983-чү ил) олсу.

IV синифдә илк дәрсләрдән јазылышы илә дејилиши әсәсли сурәтдә фәргләнән сөзләр үзәриндә апарылан ишә шакирдләр хусуси мараг кәстәрир вә тәләффүз гәјдаларыны чох асанлыгла гаврајырлар. Лакин бу гәјдалара аид вәрдишләри мөһкәмләндирмәк узун сүрән бир просеса чевририр. Тәдричән онлар буна елә адәт едирләр ки, өзләри бир-биринин нитгиндәки сәһвләри јериндәчә дүзәлтмәјә сәј кәстәрсинләр. Тә'лимдә бу мүнүм мәсәләјә мүнтәзәм диггәт јетирмәјимин нәтичәси олараг шакирдләрин орфографик савады, ифадәли оху вәрдишләри дә әсәсли сурәтдә јахшылашыр.

Азәрбајчан дилиндән чалышмаларын шәрти, мәтни охунаркән тәләффүз гәјдаларына дүзкүн ријәт едилмәси мәһим дәрә дедијим синифләрдә вачиб бир нормаја чеврилмишдир. Бу, бир нөв, чалышмалар үзәриндә ишин башлангыч мәрһәләсини тәшкил едир. Әдәбијјат дәрсләриндә дә тәләффүз үзрә ишләри мүнтәзәм давам етдирирәм. Буна хусусән ифадәли охуда даһа чох диггәт јетирмәји лазым билирәм, чүнки бу заман шакирдләр сөзләрин јазылышы илә тәләффүзү арасындакы фәргләри әјани олараг көрү-дујурлар. Лазым кәләндә бә'зи парчаларын дүзкүн тәләффүзлә нечә охунмалы олдуғуну тахтада транскрипсия илә нүмајиш етдирирәм. Мәсәлән, IV синифдә әдәбијјатдан «Ана үрәји, дағ чинәји» һекәјәсиндән ашагыдакы нүмунәјә диггәт јетирәк:

«Уча дағларын алма[с] кими парыл[лы]јан гар[ры] тәпәләрин[нән] сис-думан чәкилир, көјләрин көзәл гызы наз[ды]-наз[ды] күлүм[сүјүр]дү. Тәби[ј]әт гыш јухусун[нан] ојаныр, көјләр дә, јер[рәр]дә әлван рәнкә бојанырды».

Оху процесиндә орфоэпик гаджалар-ла Јаһашы, мәнтиги вурғуја, интона-сија нормаларына риајәт едилмәсини вачиблијинә дә шакирдләрни диггәти-ни чәлб едирәм. Чалышырам ки, ша-кирд оху процесиндә сөзләр арасында-кы мәнтиги әлағәјә риајәт етсин, мүәл-лифин вермәк истәдјиңи мәһнәни дәрк едә-едә чүмләрни дүзкүн сәсләнди-рә билсин; мәсәләң, Ч. Чаббарлының V синифдә тәдрис олунан «1905-чи ил-дә» пјесиндән ашағыдакы парчаның охусунда олдуғу кими (мәнтиги вурғу алтына дүшән сөзләр гара һәрфләрлә перилмишдир):

Е ј в а з — Јахшы, бәс бу сојулан, суеуз, торпа[x]сыз галан [кәнтди]ләр, бәс һејван кими ишл[и]јиб ач галан, әзиләң ишчиләр? ...Мән һәлә ишсиз-[дәр]и демирәм, бунлар сәни дүшүн-дүрмүр?! Вурушма[x] лазымдыр!

Ба х ш ы — Јох, јох, мән ган сев-мирәм. О, доғрудур ки, [кәнтди]ләр сојулур, о, доғрудур ки, атам һејван кими ишл[и]јир вә бир чуха алма[x] оуну үчүн бир һәјат [идијалы] ол-мушдур, о, доғрудур ки, ишчиләрни күнү ағырдыр, вар[ры]лар даһа јах-шы доланы[ллар], ләкин ган—инсан ганы... Мән дүңјада инсан ганы төкү-лә биләчәк бир [идијал] танымырам».

Ејвазын сөзләриндә мәнтиги вурғу кәндлиләр, ишчиләр, демирәм сөзлә-риниң үзәринә дүшүр. Бу сөзләр ғы-са пауза илә фәргләндирилмәлидир. Бахшының сөзләриндә исә мән, атам, чуха алмаг, ағырдыр, варлылар, ган—инсан ганы, идеал сөзләриниң үзәринә дүшүр. Драматург Бахшының дили илә билдирмәк истәмишдир ки, о, баш-га шеји јох, мәһз ган семир, инсан га-ны. Мәнтиги вурғулар чүмләдә, мәтн-дә әсас фикри гүввәтли демәк, бир нөв, чүмләдәки башга сөзләрдән ајырыб нәзәрә чарлдырмаг васитәсидир. Мән-тиги вурғулар васитәсилә әсас фикри, әсас гәјәни дујмаг, оуну үзәриндә дү-шүнмәк вә с. бачарығы ифадәли оху вәрдишләриниң вачиб шәртләриндән биридир.

Шакирдләрә нитгин интонасија рән-карәнклијини дәрк етдирмәкдә, онлара интонасија илә әлағәдар мұвафиг вәр-дишләр ашыламагда да бәди әсәрләр-рин охусундан оптимал истифадә ет-мәјин тәлим әһәмийјәти чох бөјүкдүр. Бу, ејни замандә охунан әсәрин мәзи-иунуғу вә естетик мәзијјәтләрини дә-линдә билә дүшмәкдә вә һис етмәк-тә дә башлыча шәртдир. Шакирд кә-әк мүәллифин сөзләрини сурәтләрини

сөзләриндә фәргләндирә билсин. Мәсәләң, Мир Чәлалын VII синифдә өјрәнилән «Бир кәңчи манифести» әсәриндән «Сона-нын чавабы» парчасына нәзәр салаг.

«Сонаның әсәбләри кизилдәдир, бү-түн вүчүдү титрәди. Дәһшәт[ди] тә-сәввүр [рәр] аз гала оуну дизиңи гат[ди]јиб [јухма[x]], мәғлуб етмә[ј] [исдијирди]. Сон[у]ја елә кәлди ки, инкилис оуну вурдуғу халлара, јарат-дығы нахыш[дар]а бахыр. Инкилис оуну үзүнә бахма[г] иет[и]јир. Ғызыл күчүнә сатын алыб апардығы, кәниз кими габағында дајанмага мә[ж]бур етдији Азәрбајчан ғызына, лап Сона-нын өзүнә, һәлә адахла[м]амыш ча-ван симасына бахма[г] [исдијир]...»

Сонаны һирс боғду, үзүнү инкилисә туту[п] деди:

— Сатмырам!...»

Бүтөвлүкдә бу парчаны һәјәчансыз охумаг мүмкүн дејил. Бу исә интона-сијаның бојалары илә үзә чыхыр: сәсин топу алчалыб-јүксәлир, пауза-лар мәтнә мин бир рәнк верир...

Бәс шакирд ше'р нүмунәләрини оху-јаркән тәләффүз вә интонасија илә әлағәдар тәләбләрни нечә көзләмәли-дир? Һәр шејдән әввәл, тәләффүзүнә, паузалара, сөзләрни аһәнклар сәслән-мәсинә диггәт јетирмәлидир.

Ке[ш] бу дағдан, бу аран[нан], Астарадан, Ләнкәран[нан]... Гона[x] кәли[п] бизә гуш[дар], Зүлм әлиң[нән] гуртулмуш[дар].

Ше'р нүмунәләрини бә'зи шакирд-ләр бир нөв ғышгыра-ғышгыра, «әзи-лә-бүзүлә» охумага мејл кәстәрирләр. Бу, ифадәли охунун маһијјәтинә зид-дир. Сәнәткәрын кии, нифрәт ифадә едән сәтирләрини кәскин тонда; мәнәб-бәт, меһрибанлыг, мәрһәмәт билдирән сәтирләрини исә алчаг сәслә, јумшаг, көврәк бир тәрздә охумаг тәләб олу-нур. Бу бахымдан, мәсәләң, С. Рүстә-мин VII синифдә тәдрис олунан «Га-фурун гәлби» әсәрини охујаркән, ша-кирд, Гафурун гәһрәмәнлығыны, оуну нитигам долу гәлбиндәки һиссләри мәһз сәсини аһәнки илә ифадә етмә-ји бачармалыдыр.

Јенә нитигам дејир топларын кобу[т] сәси,

Ган[ны] јоллардан кеңир кәңүлләрни нәғмәси.

Бир күллә бир әскәри јарал[ы]јыр башың[нан], Ајырыр бирчә анда јолдашы јолдашың[нан].

...и сиир көз гапа[x]лары, Титр[ијир] һиддәтин[нән] Гафурун дода[x]лары. Көзүнә саташыңча јад[дар]ың пулемјоту, Алышыр үрәјиндә сәнмәз нитигам оду.

Истәр Азәрбајчан дили, истәр сә дә әдәбијат дәрсләриндә ше'р парчала-рының дүзкүн, ифадәли сәсләндирил-мәси илә әлағәдар шакирдләр синиф-дә, бир нөв, «јарышча», «бәһсә» кириш-мәјә сөвг едирәм; он јахшы охујанла-ры тәрифләјир, бә'зән дә онлара си-ниф журналында јүксәк гиймәт јазы-рам.

Драм әсәрләриниң охунмасы просе-синдә синифдә башга бир аләм јары-ныр. Бу жаирдан олан әсәрләрни оху-нушунда, бир гәјдә олараг, һәр сурә-тин сөзләрини бир шакирдә тапшыры-рам вә онлара төвсијә едирәм ки, сона гәдәр өзләрини бир «актјор» кими һисс етсинләр, сурәтин сөзләрини ләзими һисс вә һәјәчанла охусунлар. Мәсә-ләң, Ч. Чаббарлының VII синифдә өјрәнилән «Севил» пјесиндә (I шәкил) Севилиң сөзләри «јазыгчасына», саки ифадә олунмалы, Күлүшүн сөзләри исә оуну характеринә ујғун гәтилик, мұбаризлик руһунда сәсләнмәлидир:

«Күлүш — Севил, сән нә гәдәр ја-

зы[x]сан, сәнин башында горхун[ч] бир ојун оји[у]јур, сән исә күң[нәр-нән] ач отуру[п] Балашың јолуңу [көздү]јүрсән).

Севил — Нә едим, Күлүшчан, о иш[ди]јир, ач галыр, мәним дә боға-зым[нан] чөрәк кетмир.

Күлүш — Ах, Севил, сән, доғрудан да, јазы[x]сан, һәр шејә Балашың јох-суллу[x] [көзү]јән] бахырсан, сәнә бүтүн дүңја да оуну сәадәти үчүн кә-рәкдир, өзүн үчүн һеч бир шеј истә-мирсән.

Севил — Әлбәт[дә], аллаһ оуну көл-кәсини мәним башым[нан] әски[ј] еләмәсин.

Күлүш — Оуну көлкәси бу гара чадра[ды], о, сәнин башында дур-ду[x]ча, сән јазы[г] олача[x]сан.

Севил — Бәс нә едим?

Күлүш — Чыхарт! Чыр! Тулла!

Ифадәли оху мәдәнијјәти кәңч нәс-лин үмуми мәдәнијјәтиниң вачиб тар-киб һиссәсидир. Тәжкә ону гәјд едим ки, өлкәмизни әһалиси арасында оху мәдәнијјәти јохланаркән ма'лум ол-мушдур ки, республикамыз бу саһдә кәмијјәт вә кејфијјәтчә ашағы јер-ләрдән бирини тутур. Бунун әсас кү-наһкәры мөктәбдир, мүәллимләрдир—бизик. Бу мәсәлә үзәриндә чидди дү-шүнмәк, ахтарышлар апармаг вә ја-радычы фәалијјәт кәстәрмәк тәләб олунар.

Сәдрәддин Агаммәд оғлу Дадашов 25 илә јахыңдыр ки, Дәвәчи рајонундакы Ашағы Зејид кәнд орта мөктәбиндә кәңч нәслиң тә-лим-тәрбијәси илә мөшғүлдүр. Өз ишини дөв-рүн тәләбләри сәвијјәсиндә гурмага чалы-шан Сәдрәддин мүәллим бүтүн гүввәсини мөк-тәб ислаһаты идејаларының һәјата кеңирләмә-синә, хүсусән Азәрбајчан дили вә әдәбијат фәнләриниң тәдриси кејфијјәтини јүксәлтмә-јә сәрф едир. Бу саһдә даим ахтарышлар апарыр, габагчыл тәчрүбәни, мүасир елми навиллјәтләри диггәтлә өјрәниб өз ишинә тәтбиғ едир. Әдәбијат фәнниңиң тәрбијәви им-канларындан мөһәрәтлә истифадә едән тәчрү-бәли мүәллим јетирмәләриндә коммунист әги-дәси, вәтәнә мөһәббәт, вәтәндашылыг гәјрәти тәрбијәләндирир.

Методист мүәллим С. Дадашов һәм дә фәал ичтиманлјәтчидир. Оуну 26 Бақы комиссары адына совхоздакы сәмәрәли тәблиғатчылыг фәалијјәти «Тәблиғатчының столуғту медалы» илә гиймәтләндирилмишдир. Узун иллик сәмә-рәли фәалијјәтинә көрә С. Дадашов «ССРИ маариф ә'лачысы», «Азәрбајчан ССР габаг-чыл маариф хадими» деш нишанлары илә гәлтиф олунмуш, чари илдә Азәрбајчан ССР әмәндәр мүәллими фәхри адына ләјиг көрүлмүшдүр.

IV синифдә мәтн һаггында анлајышын формалашдырылмасына аид дидактик материаллар

1. Охујуи. Верилмиш парчалардан һансында чүмләрләр мә'нача бир-бири илә багланыр? Әкәр һәмнин парча мәтидирсә, она ад верин.

1) Бақийн һавасы бирдән-бирә корланмышды. Идман жарышына чидди һазырыг кедирди. Ушаглар тарладан гајытдылар. Таһир инашадан жүкәк гүмәт алды.

2) Гафур бабагда кедирди. Таланын ортасына чатанда бирдән ајаг сахлады. Әјилиб оту әлләри илә аралады. Мәрчан кими гызармыш чийләри дәрриб мәнә узатды. Алдым. һәм ләззәт-ли, һәм дә әтирли иди.

2. Ашағыдакы парчаны нә үчүн мәтн һесаб етмәк олмаз? Әкәр чүмләрләр мүйәжән ардычылыгга дүзсәниз, һәмнин парчаны кичик бир мәтн шәклинә салмаг мүмкүндүрмү? (Мүәллим чалышмадакы парчаны карточкалар шәклиндә шакирдләрә пајлајыр. Онлар чүмләрләр мүйәжән ардычылыгга дүзүб мәтн тәртиб едир вә јазырлар).

Онлардан бири мәғлуб олуб пилләкәнин алтына гагды. Ики бечә үз-үзә дөјүшүрдү. Чалаған буну көрүб бечәни чајнагларына алды вә өзү үчүн һаһара апарды. Галиб кәлән бечә исе дамын үстүнә галхыб ловға-ловға банламага башлады.

3. Ашағыдакы чалышма ики мәтндән ибарәтдир. Буну сүбүт един. һәр мәтн абзасдан башламагла көчүрүн вә онлара өзүнүздән ад верин. (Мүәллим вә ја шакирдләрдән бири верилмиш парчаны уцадан охујур. Мәтнләрин сәрһәди мүйәжәнләшдирилир, онлара бир нечә вариантда мұвафиг адлар верилир. Хәзан, рузикар сөзләринин мәналары изаһ олунар, мұвафиг сөзләрин јазылышы үзәриндә иш апарылыр. Нәһәјәт, шакирдләр мүәллимин диктәси илә јазырлар...)

Пајыз күнләриндән бири иди. Күнәш чождан батмышды. Көјүн үзү гара булулларла ертүлмүшдү. Хәзанын сојун рузикары хәзәлләри һәзин бир хыт илтә илә голарыб чухурлар агааларын дөбинә дөңә ирди. Күчә-

ләрдә кома-кома дуран гарлар үзәриндә гаргалар горхаг бахышларда кәзинирдиләр. Галын палто, ишти палтар кејинмиш адамлар бәзәкли вә ишти мәнзилләрдән чыхыб пијада вә ја арабаларда раһат-раһат күчәләрдән кечирдиләр. Бу доңдуручу гыш онлар үчүн әјләнчәдән башга бир шеј дејилди. (А. Ш а н г д ә н.)

4. Охујуи, мәтнә ад верин. Мәтн дахилиндә ајры-ајры чүмләрләр фикирчә өзүндән әввәлки чүмләрлә баглајан сөзләри мүйәжәнләшдирмәјә чалышын. Мәсәлән, «Икмиз дә тәмиз кејинмиш, галстукларымыз багламышдыг» чүмләсиндә «икмиз дә» сөзү әввәлинич чүмләдәки «Мән вә Сәфа» сөзләри илә баглыдыр. (Мәтнни шакирдләрә кодоскопдан истифада етмәклә вә ја карточкалар шәклиндә тәгдир етмәк мүмкүндүр. Чалышманын тәләби әсасында дискуссия тәшкил олунамасы вә нәтичә чыхарылмасы мәгсәдәујундур.)

Мән вә Сәфа мәдәнијәт сарајына јола дүшдүк. Икмиз дә тәмиз кејинмиш, галстукларымыз багламышдыг. Вахтындан жарым саат әввәл мәдәнијәт сарајына чатдыг. Јолдашларымыздан бир нечәси дә кәлмишди. Биз мәдәнијәт сарајынын кеиш фойеләриндә кәздик, диварлардан асылмыш шәкилләрә бахдыг. Нәһәјәт, гәһрәманла көрүш башланды. Башында бир дәнә дә түкү олмајан бир әми ичласы ачды. Биз онун данышығындан бир кәлмә дә баша дүшмүрдүк. Чүнки чүмләрләрин әввәли, ахыры јох иди. Мүбтәдә нәдир, хәбәр нәдир билмирди. Чүмләрләрини кәһ хәбәри олуурду, мүбтәдәси олуурду, кәһ да мүбтәдәси олуурду, хәбәри олуурду. О, сөзүнү гуртаранда биз лап бәркдән әл чалдыг. Она көрә ки, севинирдик; мүбтәдәсыз, хәбәрсиз чүмләрләрдән чанымыз гуртармышды. Ондан сонра бизим рајон комсомол комитәсинин кәтиби данышды. Она диггәтлә гулаг асдыг. Чүнки чох көзәл данышырды, әлә бид, шејр әжүјүрдү. (М. И б а н һ м ә в д а н.)

Сабирин дилиндәки сатирик ифадә васитәләри

Рәһилә МӘҺӘРРӘМОВА
филолокија елмләри доктору

Мә'лумдур ки, бәдин әдәбијатда дил, дилә мүнәсибәт, чанлы дилдән истифада, сөз ишләтмәк бачарыгы өзү дә јарадычылыгдыр. Јени сөз јарадычылыгы јалныз неологизм нөгтеји-нәзәриндән дејил, сөзүн кеиш мәнасында дил мәдәнијәтинин бүтүн сәһәләриндән јарадычы шәкилдә истифада илә баглыдыр. Варлыгы, фактлары, һәјәт һадисәләрини, инсанын мә'нәви әләмини образлар системиндә јенидән чанландырмаг, дилни фәрдиләшдирмәк вә бир чох даһа башга шәртләр бахымындан бәдин дил, јазычы, сәнәткар дили јарадычылыгдыр.

Әкәр данышыг дилиндә сөз әсасән үнсисјәтә хидмәт едирсә, бәдин әдәбијатда сөз варлыгы јенидән чанландырмаг васитәсидир. Јазычынын әсәрләриндә мүхтәлиф зумрәләр, тәбәгәләр, мәнфи-мүсәбәт типләр, һәмчинин сәнәткар, һәрә өз дилиндә өз мөвгејинә, характерина, психолокијасына ујгун бир шәкилдә данышыр.

Бу чәһәтдән бәдин әдәбијатын әсасыны тәшкил едән дил материалы, бир гајда олараг бәдин әсәрин жанр хүсусисјәтләри, образлар системи вә јазычынын фәрди услубу илә үзви сурәтдә баглыдыр. Мәһз бу сәбәбә көрә дә һәр һансы бир јазычынын вә ја бәдин әсәрләрин дили өјрәниләркән дилин тәбиәти, образлар системи, бир сөзлә, бәдин дилин бүтүн сөчијәви хүсусисјәтләри јазычынын јарадычылыгы илә алағәдар шәкилдә өјрәнилмәлидир. Мәсәлән, конкрет шәкилдә Сабирин јарадычылыгыны көтүрәк. Мә'лумдур ки, Сабир бир тәрәфдән «Милләт нечә тарач олур олсун, нә ишим вар?!» кими сатирик ше'рләр мүәллифидир ки, белә ше'рләрдә дил типләрин, персонажларын (молла, дәрвиш, шаһ, султан, интелегент вә б.) фәрдиләшдирилимиш вә типикләшдирилимиш дилдир.

Икинчи тәрәфдән, Сабир «Даш гәлбәли инсанлары нејләрдин, илаһи?!», «Еј дәрбәдәр кәзиб үрәји ган олан чо-

чуг», «Бәләји-фәгрә дүшдүн, разы ол, бичарә, сәбр ејлә!» кими лирик ше'рләрин дә мүәллифидир ки, бу ше'рләрдәки дил артыг типләрин дили дејил, мүәллиф дилидир вә бунлар дил чәһәтдән башга-башга сөчијәви хүсусисјәтә малик олур. Шаирин «Чыхды күнәш, долду чаһан нур илә», «Кәл, кәл, а јаз күнләри! Илин әнз күнләри!» «Дәрсә кәдән бир ушаг, чыхды буз үстә гочаг» кими садә дилдә јазылмыш ше'рләри дә вардыр ки, бу ше'рләрдә дә мүәллиф дили әсасдыр. Сабирин һәм дә «Доғрудан да, Мәмдәли гејрәт һәләл олсун сәнә!», «Шаирәм, чүнки вәзифәм будур әш'ар јазым» кими мәнфи типләри амансызчасына ифша едән һүчүмчу ше'рләри, тәзијәнәләри вардыр. Бүтүн бу мүхтәлифлик, чохчәһәтлик јазычынын дилини, ифадә васитәсини дә рәнкарәнк вә зәнкин етмишдир.

Дил, үслуб, ифадә тәрзи вә сәнәткарлыг чәһәтдән орижинал шаир олан Сабирин сатираларыны охујаркән орада олан бу вә ја дикәр сөзүн ишләнмә чаларындан, мәгамындан баша дүшмәк олур ки, бу сөзләр, һансы ичтинман тәбәгә нүмајәндәсинин дүшүнчә вә дүјүсуну ифадә едир. Белә сөз вә ифадәләр даһа чох мәчәзи мә'нада, јахуд типни дилиндә һәгики мә'нада тәнгид вә ифша васитәси кими ишләнмәклә мүхтәлиф таблолары јарадан рәнкләрә чеврилир. Буна көрә дә тәсадүфи дејил ки, Сабир сатиралары мөвзусунда чәкилмиш јахшы рәсм әсәрләринә баханда Сабир сатирасында һәмнин типни бу вә ја дикәр јолла чанландыран сөзләри ешидирсән, ја да әксинә, Сабирин һәр һансы бир сатирик ше'рини охујаркән сатиранын әсас тәнгид объектини көз өнүндә көрүрсән. Бурадан да белә нәтичәлә кәлмәк олур ки, Сабир сатирасынын ән әләмәтдәр чәһәти мөвзу, мәзмун илә дил вәһидләринин узлашдырылмасыдыр ки, Азәрбајжан әдәби дилинин инкишафы тарихиндә Сабирин хидмәти мәһз буну-

ла баглыдыр. Сабирин бөжүклүүү вэ усталыгы орасындадыр ки, о сатира-лары үчүн ойнаг вэзилэр сечмэк вэ һаманы дүшүндүрөн мәсәләлэри гәлә-мә алмагла бәрәбәр фикир вэ мөгсә-дини садә данышыг дилиндә ифадә едир, дилдәки мөвчүд сөз вэ сөз бир-лэшмәләринин ән инчә мәнәларынны сечир, өзүнәмәхсус семантик јенилик-лө ишләдирди. Сабир сатирасыны, үс-лубуну, дилини сәчијјәләндирән баш-лыча чәһәт үмүмхалг дилинин ифадә имкәнларынны әкә етдирән, милли ху-сусијјәтләринни горујуб сахлајан дил ваһидләринни јүксәк сәнәткарлыгла ишләдилмәсидир.

Мә'лум олдуғу үзрә шаирин ше'рләр-инин бөјүк әксәријјәти мүсәлман аләмнинин мәншәтинә, онун һәјәт тәр-зинә һәср олунмушдур. Белә сатира-ларда мәншәт сөзләринә јазычы тез-тез мүрачнәт едир, бунлардан мүхтә-лиф үслуби мөгсәдләр үчүн истифадә едир. Мәсәлән, «Вәтта ки, голур бир евдә матәм» сәтри илә башланан ше'рдә фырылдагыч дин хадимләри, сәрвәт саһибләри касыблар, гарны ач-лар илә мүгајисә едиллир. Бурада ри-јакар дин хадимләринин еһсан мәч-лисләриндән әсәсән кејф, гарын дол-дурмагда истифадә етмәләринин тәс-вир етмәк үчүн јемәк нөвләринин ад-ларынны билдирән сөзләрдән истифадә едир, һәм дә фикри даһа габарыг, да-һа кәскин ифадә едәрәк бу сөзләрн ошалашдырыб (газан-газан мүтән-чәм, табаг-табаг бадымчан, дадлы-адлы шәрбәт, јағлы-јағлы јад ет!), шләдир.

Сабирин сатирик ше'рләринин лү-т тәркибиндә мүјјән јер тутан тер-инләр дә онун сатирик үслубу илә эи шәкилдә бағлыдыр.

Х әсрин әввәлләриндә әдәби дил-терминләр вэ терминологија мәсә-и елә вәзијјәтдә иди ки, үмүмхалг актерли сөзләрдә, специфик тер-ләр бир нөв чарпазлашыр, бир-ни әввәз едир, онларын термин ки-рункәсијјасы конкрет мәтидә мүәј-ширди. Бу, ичтиман-сијјаси, педа-терминләрдә даһа чох һисс олу-д. Мәтбуат, хусусилә «Молла әддин» журналы, һабелә бир сы-ми-сијјаси-ичтиман журналларын и вә халг арасында јайылмасы и-ичтиман, педагожи терминлә-ри ишләк сөзләр киши халг ар-ја-сы үчүн шәраит јара-

лук бир гисминин мәдәни һәјәт, тә-рәтти, инкишаф угрунда мүбаризә мәсәләләри тәшкил едирди. Бу сати-раларда мүхтәлиф елм саһәләринә анд тәсадүф едилән терминләрин һа-мысы сатирик јүкә малик олмуш, чо-хусу паралел: мүәллим-учител, мәк-тәб-ушгола, ләвһә-дасга, сәндәли-устул, мәктәббиләр-ученикләр вә с. шәкилдә ишләнмишидир.

Нитг вәситәләриндән истифадә ет-мә бахымындан Сабирин јарадычы-лыгында синонимләр хусусилә диггәти чәлб едир. Бәдин дилин ээнкинләшмә-синдә синонимләрин мүстәсна әһәмиј-јәти вардыр. Варлыгы конкрет шәкил-дә чанландырмаг ишиндә синоним-ләрдән јарадычы шәкилдә истифадә етмәк дүнјанын бүтүн даһи јазычыла-ры үчүн сәчијјәви олмушдур. Сино-нимләрдән сәнәткарлыгла истифадә јазычы үчүн чох вәчиб мәсәләдир. Һәлә XVII әср алимләринин бу мәсә-ләјә хусуси диггәт јетирдији бизә мә-лумдур.

Азәрбајҗан дили синонимләрлә эән-киндир. Үмүмхалг данышыг дили ја-зычыларә рәнкарәнк, експрессив си-ноним чәркәләр јаратмаг үчүн олду-ча гиймәтли материал верир.

М. Ә. Сабир дилимизин бу гиймәт-ли хәзинәсиндән кениш истифадә ет-миш, сатирик ше'римизин лүгәт тәр-кибинин синоним сөзләрдә эәнкинләш-дирмишидир. О, фикрини тә'сирли ифа-дә етмәк, иронијјасыны, истәһзасыны охучусуна чатдырмаг үчүн сөзләрә јени мәнәлар вермиш, онлары ади мәнәларындан чыхарыб експрессив ифадә вәситәсинә чевирмишидир. Са-бирин сатирик ше'рләриндә бир сино-нимик чәркәдә елә сөзләр бирләш-мишидир ки, бунлар ади һалда нәнкики бир-биринин синоними дејил, һәтта узаг мәнәлы сөзләрдир, мәтидә бу сөзләр јазычынны вермәк истәдији бир мәнәда бирләшир вә үмуми мән-наны мүхтәлиф шәкилдә ајдынлаш-дырмаға хидмәт едир. Сабир дөврү-нүн мүәјјән бир ичтиман зүмрәсини охучуја даһа габарыг чатдырмаг үчүн сөзләрин бүтүн мәнә рәнкарәнкли-јиндән истифадә етмишидир. Мәсәлән, шаирин мүхтәлиф сатираларында ис-тисмарчы тәбөгәнин — капиталистләр, мүлкәдарлар, бәјләр, ханлар вә с. нүмә јәздәләр, дөвләтчиләр, шәкил-лиләр, шанлылар, пуллулар, күчлүләр, нүчәбалар, бәјзәдәләр, чанлылар, тир-

бујуну, сәтәрәтчиләр, миллионерлар вә с. киши сөзләрдә — синонимләрлә үмумиләшдирилмишидир.

«Охумаг» фе'лине синоним олараг Сабирин ишләтдији садә вә мүрәккәб фе'лләр үслуби, фәрди характеринә көрә сәчијјәвидир. Охумага, елмә, тәдрисә гаршы чәһил типләрини мүнә-сибәтнини билдирмәк үчүн Сабир садә данышыг дилинин характер сөзләри-ни сечиб синонимләшдирир. Нүмунә-ләрә диггәт едәк: Бир дә көрүрсән ки, олуб һејвәрә; Әлли ушаг банлады бирдән-бирә, Әглин апарыб бәс ки, бахыр күндә гәрајә, Мырт-мырт оху-магдан, киши, бир ган ки, пул олмаз! Чыг-мыг едиб ахыр башыма салдылар бир даш, Мырт-мырт охујуб мырылда-јырсан, Гарга киши һеј гырылдајыр-сан! Јатмајыр, гыр-гыр едир гарга ки-ми вә с. Шүбһәсиз ки, Сабир мисал кә-тирдийимиз фе'лләр әвәзинә садәчә олараг «охумаг» сөзүнү ишләтәсәјди, фикрини бу гәдәр рәнкарәнк, гүввәт-ли, ејһамлы ифадә едә билмәзди, һәм дә онун үслубу, дили бу гәдәр фәрди-ләшмәзди.

Сабир омоним, хусусилә антоним-ләрдән дә бөјүк сәнәткарлыгла исти-фадә етмишидир. Антоним сөзләр ин-саны әһәтә едән мадди варлыгын бү-түн чәһәтләрини, һәјәт тәрзиндәки бүтүн саһәләри онун мәнәви аләмни илә әлағәдәр олан һәр шеји әһәтә едир вә бунлары гаршылашдырма јо-лу илә үзә чыхармаға имкән верир. Тәсадүфи дејилдир ки, халгын јарат-мыш олдуғу кәскин, сәррәт мәнәлы аталар сөзү, һикмәтли ифадәләр вә идиомларын әксәријјәтинин әсасында антоним сөзләр дурур. Бәдин әдәбиј-јәтдә тәзад, контраст үчүн антонимләр-ә тез-тез мүрачнәт едиллир. Сабирин сатираларында мүтләг антонимләрлә јанашы, мәтни антонимләр дә әсас јер тутур. Шаирин јумористик планда јаздыгы вә ифадә тәрзинә көрә халг јарадычылығы нүмунәләрини хатыр-ладан бир ше'р парчасына диггәт едәк:

Танры һәр јердә пулу бир үрәји сәхтә верәр,
Мә'рифәт мүфтәди чүн, касибн — бәдбәхтә верәр.
Һачы Рүстәм әмијә једди оғул, чүмлә гәни,
Лејк баггал Чәбијә једди гызы сүфтә верәр.
Јекә саггал кишијә ил узуну күндә плов,

Лејк абдал Косаја һәфтәдә бир күфтә верәр...

Бу тәсвирдә һачы Рүстәмлә баггал Чәби, јекә саггал киши илә абдал ко-са гаршылашдырылмыш вә онлар арасындаки зиддијјәт, тәзад једди гыз-једди оғул, ил узуну һәфтәдә бир, јекә саггал — коса, плов-күфтә киши антонимлик кәсб етмиш сөз вә ифадә-ләр вәситәсилә верилмишидир.

Сабирин дили үчүн експрессив-емо-сионал сөз групплары даһа сәчијјәви-дир. Бәдин дилдә емосия һәр һансы бир мәтләбин, јүксәк тә'сирли һисс-һәјәчанын, психоложи һалларын ифадәси илә сых сурәтдә бағлыдыр. Дилимиздә елә нитг ваһидләри вар-дыр ки, мәнә бу кејфијјәтләрин ифа-дәсинә хидмәт едир. Нидалар өз-өз-лүјүндә севинч, арзу, јүксәк һисс, һәјәчән, нифрәт, кәдәр, һәсрәт, истәһ-зә вә с. билдирир.

Бүтүн јарадычылығы боју халгы-нын севинчини, истәјини, арзусуну, кәдәрини, нифрәтини гәләмә алан Са-бир сатираларында нидалардан чох истифадә етмишидир. Нидалардан ис-тифадә Сабирин сатираларында халг колоритини даһа дә артырмышдыр.

Дүшдү бүтүн гәзетләр гиймәтдән, ај чан, ај чан!...
Хәлгин чаны гутарды төһмәтдән, ај чан, ај чан!...
Јазмаз дәхи јазанлар, бид'әтдән, ај чан, ај чан!...
Ајрылмајын өлүнчә лә'нәтдән, ај чан, ај чан!...

Ај баракаллаһ, бу көзәл нијјәт! Ах нечә кеф чәкмәли әјјам иди! Ах, ах!.. О кечән күнләримиз ноладу, худаја?! һејһат вә һејһат вә һејһат вә һејһат!!! вә с.

Доғрудан да бу нидалар шаирин тәсвир етдији типни бүтүн варлыгы илә охучунун көзү өнүндә чанланды-ра биллир. Шаирин сәнәткарлығы ора-сындадыр ки, о ачы күлүш, истәһзә, иронија јаратмаг үчүн ејни мисрада мүхтәлиф нөвлү рәнкарәнк нидалары ишләдир. Бу чүр һисси чүмләрә Са-бир тәрәфиндән о гәдәр тәбии, халг дилинә, онун данышыг тәрзинә ујғун, чанлы шәкилдә верилмишидир ки, ше'ри охудуғумуз заман бизә белә кәлир ки, онун типләри бизимлә да-нышыр. Аман, еј ваһ! Ај аллаһ! Бу гөвм олду нә күмраһ! Етдин нә јаман әсрә тәсадүф, аман, еј ваһ!

Үмүмхалг дилиндә ишләнән эи ади сөзләр дә онун фәрди үслубунда һисс-

һәҗәчан ифадә едән Јени мәһаллар гаванмишдыр. Бирчә һүмунә верәк. Шаир «бахмаг» фе'лини аҗры-аҗры мисраларда тәқрар едәрәк елә жүксәк һисс-һәҗәчанла ишләдир ки, о ади сөзлүкдән чыхыб инадаја чевриләр.

Мән өдүм, Молла, бизим

Ханкишинин ганына бах!

Бир сән аллаһ, буларын шаһ илә
рәфтарына бах!

Сатирик ифадә васитәләринин ән характерикләриндән бири дә инсан образларынын мәчәзи мә'нада, кәскин ироник шәкилдә әшјалар вә һејван адлары илә мүгајисә едиллиб јахынлашдырылмасы үсүлүдур. Сабирин үслубу үчүн бу чәһәт характерик сајыла биләр. Сабир бу сатирик үсүлдән олдуғча мүхтәлиф мәгсәдләр үчүн истифадә етмишдир. Нүмунәләрә диггәт едәк: **Гузу**, **кечијик** биз. Бир јанда **гәлуи**, **өзкә тәрәфләрдә пәләнк ол!** Ахырда чалар чаныны, бир **әф'и иландыр**: **Соррам**, ичәрәм ганларыны — чүн **зәлијәм мән**.

Сабир хәсис типләрини сәчијјәләндирмәк үчүн онларын нитгинә гәрибә бәһзәтмәләр верир.

Әти чох истәјирәм, лејк пулу ондан
чох,

Нола, гузгун кими та мүфтә гонам,
лаша, әтә!

Ач бишик тәк чумурам шөвг илә
бирбаша әтә! вә с.

Фикри гүввәтләндирмәк, емоционалығы артырмаг үчүн сөзләри мүхтәлиф формаларда хүсуси интонасија илә тәқрар етмәк Сабирин үслубуна хас олан башлыча чәһәтләрдидир. Тәқрар едилән сөзләр, әсасән исим, фе'л вә нидалардан ибарәт олур. Нечин мөктәбә рәғбәтим олмајыр? — Чибим долмајыр, долмајыр, долмајыр! Белә галса иш разы оллуғ һәлә; Бу да олмајыр, олмајыр, олмајыр!; Гарын долмајыр, долмајыр, долмајыр!; Бизә ештирам олмајыр, олмајыр! вә с.

Һәр бир сатирик јазычы өз үслубу илә әлагәдар олараг мүвафиг ифадә васитәләринә мүрачигәт едир. Сатирик сәрдә мәнфи һадисәләр вә типләр үтүн кәскинлији илә үзә чыхарылыб **фша** олунур. Бурада күлүш әсас мүаризә силәһи кими көтүрүлүр. Мәһз **у** васитә илә ифша һәдәфи сатира **гәши** илә сүтүлүр. Сатирик әсаснын **әшкил** елан күлүш васитәләри **мүглиф**дир. Булардан ән кениш истифадә олунаны кинајәдир. Кинајә илк **хышда нәзәрә** чарпмајан, лакин, ән

лајараг «Молла Нәсрәддин» әдәби мөктәби вә орада иштирак едән габағчыл јазычылар кинајәни әсас ифадә васитәси кими сечмишдиләр.

Кәскин сатирик ше'рләри илә «Молла Нәсрәддин» журналында чыхыш едән Сабир бу әдәби мөктәбин үслубу илә сых бағлы иди. Сабирин үслубу, дили халга јахын олдуғу үчүн онуи бүтүн ејһам вә үстүртүлү дејилмиш фикирләри асанлыгла баша душүлүрдү. Сабирин бөјүклүјү орасындадыр ки, дилмиздәки ән ади вә нејтрад дил вәһидләриндән өз мәгсәдинә үјгүн олараг истәдији шәкилдә истифадә етмәји бачармышдыр. Мәсәлән, Сабирин ше'рләриндә чох јајылмыш јатмаг, јухламаг, хаб етмәк синоним фе'лләри кинајә лексиконуна чеврилмишдир. Ат башыны **јат**, бәстәри-раһәтдән **ајылма!** Лајлај, бала, лајлај! **Јат**, гал дала, лајлај! Инди дәхи һәшрә гәдәр бәрк јатын вә с.

Кинајәли, ејһамлы сөзләр сирасында инкар билдирән фе'лләри хүсуси гејд етмәк лазымдыр. Истәһза кинајә мөгамында ишләнмиш инкар фе'лләринин һамысында инчә күлүш әсас јер тутур. **Гојма**, балам, оғлуну сән ушгола; **Чалышма**, бир ишә **кетмә**, фәгәт мәјусу налан ол! **Ајылма**, һаггыны **ганма**, **хәбәрдар** олма инсан төк!

Ејни сатирик гүввәтлә Сабир тәсдиғ билдирән фе'лләри дә мәтидәки мәнасына көрә ејһамла, кинајә илә ишләтмишдир. Чых даға, даша, јол кәскибән гарәтә башла; Вар чана зијаны — Гејрәтдән узаг ол! Бүтүн дүнијадан әл чәк, ашкар агла, пүнһан агла!

Фикрини мүәммалы, кинајә, истәһза илә ифадәси үчүн Сабир күчлү тәрифдән дә истифадә етмишдир. Белә сатираларда мәнтиги зиддијәтләр, контрастлар әсас јер тутур. Сабирин үслубундакы орижиналлығ реалист сәнәткар кими һәр типни өз сөзү, ифадәси илә сатира аташинә тутмасындадыр. Мәсәлән, Сабир «Бәхтәвәр» адлы сатирик ше'рини ироник ифадәнин бу үслубундан истифадә едиб јазмышдыр. Сабирин «Доғрудан да Мәмдәли, гејрәт һәләл олсун сәнә!» мисрасы илә башланан ше'ри башлағ-баша тәрифдән ибарәтдир, **гәши** ше'ри сугаркән инанч **«Мәдәли»** шаһа олан ироник мүнәсибәти ајдын олур.

Сабирин кинајәли нитгиндә фе'ли

јер тутур. Халг дилинин лагониклијини, сәдәлијини, кәскинлијини өзүндә үмумиләшдирән бу ифадәләр Сабирин сатираларында даһа јени мәһалларда күчлү сатирик планда ишләнмишдир.

Сабир өзүнүн гүввәтли сатираларыны халга мәһз онуи руһуну охшаран, она доғма олан сөз вә ифадәләр васитәсилә чатдырмага наял олмушдур.

Беләликлә, Сабир XX әсрин биринчи рүбүндә әдәби дилин — сатира үслубунун дил, ифадә нөгтеји-нәзәриндән зәнкинләшмәсиндә мүһүм рол

Фәалијјәт нәзәријјәси әсасында нитг инкишафы үзрә ишин хүсусијјәтләри

Кәрим КӘРИМОВ

педагожи елмләр намызәди, Азәрбајҗан ЕТПЕИ-нин баш елми ишчиси

Јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәдән ичтиман һәјатда фәал иштирак етмәк мүмкүн дејил. Бу, һәјатын, мүасир дөврүн тәләбидир; бунсуз мүасир елм вә техниканын наилијјәтләрини гаврамаг вә дәрк етмәк ја чох чәтти, ја да гејри-мүмкүндүр.

Јенидәнгурма дөврүндә нитг фәалијјәт нәзәријјәси әсасында тәдиг вә тәблиғ едән совет психолокија мөктәби бу күн методики фикрини инкишафынын стимулулу вә ана дили тәдрисинин елми әсасларыны тәкмилләшдирир. Мәһз буна көрә дә биз бу мәгаләдә фәалијјәт нәзәријјәси бахымындан үмумтәһсил мөктәбләриндә Азәрбајҗан дилинин тәдриси просесиндә нитг инкишафы үзрә ишләрин бә'зи хүсусијјәтләриндән бәһс етмәји гаршыја мәгсәд гојмушуг.

Әввәлән, фәалијјәт нәдир?

Фәалијјәт инсанын дәрк олунмуш мәгсәди илә тәнзим едилән даһили (психи) вә харичи (физики) фәаллығыдыр. Фәалијјәтин мәзмуну бүтүлүкдә ону доғуран тәләбатларла мүәјјән едилир. Әкәр тәләбат мотив ролуну ојнајырса, о, фәалијјәтә токан верир, она стимул јарадыр. Фәалијјәтин формасы илә ичтиман шәрәнтлә, тәләбатлар вә тәчрүбә илә мүәјјән едилир. Мәсәлән, инсанын гитаја тәләбаты

ојнамышдыр. Онуи сатираларында сөзләрин мә'на системини кәшипләмәси, синонимләрлә зәнкинләшмәси, сөз јарадычылығы, термин јарадычылығы, бир сыра ади данышығ дили сөзләрини експрессивлик, емоционаллығ кәсб етмәси, һабелә, сәрраст дејилмиш сатирик васитәләрини дилә кәтирилмәси буна јахшы мисалдыр.

Нәсимдән вә Гази Бүрһанәддиндән башламыш әдәбијјәт тарихимиздә хүсуси мөвге тутан, бә'ән дә әдәбијјәт вә әдәби дил тарихимизин там бир дөврүнү тәшкил едән шаирләр ичәрисиндә биз Сабирин дә адыны чәсарәтлә чәкә биләрик.

едән мотив ола биләр. Демәли, биз һәр нә едириксә, буну нә үчүн вә ја нәдән өтрү исә едирик.

Бу бахымдан нитг мүлаһизәси «фәалијјәт» анлајышы илә мүгајисә едилә биләр. Адәтән, нитг өзү-өзүнә јаранмыр. Нитг фәалијјәтинә сәбәб дилә јијәләнмә тәләбатыдыр. Мәсәлән, биз она көрә данышырығ ки, тәки бир сөз дејәк; она көрә данышырығ ки, һәр һансы бир мә'луматы верәк, һәр һансы бир васитә илә кимә исә тә'сир көстәрәк, кимә исә өз мүнәсибәтимизи билдирәк. Башга сөзлә, нитг үчүн мотив нитг фәалијјәтинин өзүндә дејил, даһа јүксәк фәалијјәт мәрһәләсиндә — коммуникатив мәрһәләдә дурур.

Һәр һансы фәалијјәт «үсүллар» системиндән ибарәтдир. Фәалијјәт анлајышынын мотив анлајышына мүнәсибәти үсүл анлајышынын мәгсәд анлајышына мүнәсибәтинә бәһзәјир. Тутаг ки, биз башга ана дилинә мәнсуб олан јахын бир адамын дәрдинә шәрик чыхмаг истәјирик. Бу, бизим гаршылығы мүнәсибәтимиздән доған фәалијјәтимизни мотивидир. Һәмни шәхс јанымызда олмадығындан, она мөктүб јазырығ (нитг үсүлу) вә мәтин елә гурмага чалышырығ ки (нитг мәгсәди), онда өз һиссәмизи (мәгсәд мотивә табә олур) верә биләк. һазыр-

кәт едә биләрди; мәсәлән, јахын адамын јанына кедә биләрди (үсул) ки, онула көрүшәк (мәгсәд) вә јанында олмагла онун көнүнү алаг (мәгсәд мотивә табе едилди). Демәли, бурадан белә бир нәтичәгә кәлә биләрик ки, үсул вә онун мәгсәди фәалијјәт вә мотивинин мүнүм чәһәтләриндән биридир.

Үсулларын һәјата кечирилмәси әмәлијјәт адланыр. һәр бир үсул мүнәһәсә әмәлијјәт групуна маликдир. Әкәр үсул мәгсәдлә инсәбәт тәшкил едирсә, онда әмәлијјәт үсулу шәртләрин илә инсәбәт тәшкил едир. Үсулу чәрәјән етдији шәрант дәјиширсә, онун (үсулу) һәјата кечирилмәси јоллары, јә'ни әмәлијјәтлар да дәјишир.

Јухарыдаки мисала бир даһа мурачиәт едәк. Тутак ки, биз дәрдинә шәрик олачагымыз достумуза фикримиз көрүш заманы шифаһи чатдырыр. Бу заман биз јенә дә нитг үсулуна мурачиәт етмәли олуруг. Лакин дәјишилмиш шәрантда әмәлијјәтларын гурулушу биринчидән әсаслы сурәтдә фәргләнәчәк; нитгин шифаһи формасы јазылы формасыны әвәз едәчәк. Бурада дил васитәләри илә јанашы, паралингвистик васитәләрдән дә (миника, жестдән вә с.) истифада олуру.

Демәли, үнсидјәт ситуасијасындан асылы оларак әмәлијјәт аңлаышы чохаһәлидир.

Нитгә јијәләнмә просесиндә фәалијјәтнин структурна даһил олан бәләдләшмә, планлашдырма, ичра вә нәзарәт фазаларын ролу бәјүкдүр. Психоллингвистик әдәбијјәтда бу мәсәләгә кениш јер верилди.

А. А. Леонтејев јазыр: «Там долгунлуғу илә үнсидјәтдә олмағ үчүн инсан бир нечә чүр бачарыға малик олмалыдыр. О, әввәлән, үнсидјәт ситуасијасына дүзкүн бәләдләшмәлидир. Икинчиси, о, өз, нитгин дүзкүн планлашдырмағы бачармалыдыр, јә'ни үнсидјәт актыннын мүнәһәсәсини дүзкүн сечмәлидир. Үчүнчүсү, о, бу мүнәһәсәни вермәк үчүн адекват олмалыдыр. Дөрдүнчүсү, о, әкс-әлагәни тәмин етмәји (јаратмағы) бачармалыдыр.

Әкәр үнсидјәт актыннын шәртләриндән бири позуларса, бу заман даһыш ән үнсидјәтдә газанылан нәтичәләри елдә едә билмәјәчәк; нитг эффект-тиз олачак» (А. А. Леонтејев, Психологическые проблемы массовой комму-

никация, М., 1974, с. 33). Нитг фәалијјәтнин фазаларын бир гәдәр кенишлији илә нәзарәт кечирәк.

Бәләдләшмә үнсидјәт фәалијјәтиндә мүнәһәсәнин мәзмуну вә формасыны, јерини, үсулуны мүнәһәсәләшдирмәк демәкдир. Үнсидјәтдә иштирак едән шәхс фәалијјәтнин үмуми мотивини нәзәрә алмалы, нитг үсулунын мәгсәдини фәргләндирмәли вә коммуни-касионнын әсас шәртләринә (үнсидјәтнин шифаһи, јахуд јазылы олмасына, кимләрин иштирак етмәсинә вә с.) әмәл етмәлидир. О, мүнәһәсәнин формасы (шифаһи, јазылы), нөвү (монолог, диалог), үслубу (данышыг вә ја китаб үслубу) мәсәләләрини дәгиләшдирмәји бачармалыдыр.

Нитг фәалијјәтнин икинчи фазасы планлашдырмадыр. О, мүнәһәсәнин сечилмәси вә мүнәһәсә программынын тәртиб едилмәсиндән ибарәтдир. Бурада нитгин мөвзусу — доминантлығы һәләдичи рол ојнаыр.

Психолоғи тәдгигатлар көстәрир ки, нитгин тәртинг мәрһәләси нитг фәалијјәтнин үчүнчү фазасыны тәшкил едир.

Дөрдүнчү фаза данышанын нитг үсулларындан нечә истифада етмәсинә нәзарәт мәрһәләсидир. Бурадан нитг нөгсанлары бу фазада ашкар едилди, сәбәби ајдынлашдырылды.

Шакирдләрин нитг инкишафына јөнәдилмиш тәдрис фәалијјәти ана дили программында үч јолла: дил һаггында биликләрин әсасларынн өјрәтмәклә (әдәби дилин нормаларынн вә дил һадисәләринин үслуби хүсусидјәтләринин мәннәмәтмәклә); дүзкүн јазы вәрдишләри (орфографик вә дурғу ишарәси вәрдишләри) ашыламагла; 3) шакирдләри нитг һаггында үмуми мә'лумата, нитгин үслуб вә типләри һаггында билик вә бачарығлары (өз фикирләрини дил үнсидјәтнин мүнәһәсәсини мүнәһәсәләшдирмәк бачарығларына) јијәләндирмәк јолу илә һәјата кечирилди.

Бурада јалныз сонунчуну: — нитг фәалијјәтнин структуру бахымындан үнсидјәт вә тәсвир ситуасијасында рабитәли нитг тәлимнинн хүсусидјәтләрини ајдынлашдырмаға чалышак.

Методик әдәбијјәтда вә мәктәб тәчрүбәсиндә рабитәли нитг инкишафы үчүн ишләрә аңлағ ифада вә ишә јазыларын јеринә јетирилмәси просеси кими јанашылды. Лакин психолоғи

јалныз мәтнин тәртинби илә мәһдудлашдырмағ дүзкүн дејил. Бу ишдә ләзими сәмәрәни әлдә етмәк үчүн мәтн—сөјләмәни һиссәләрә ајырмағ, әиләр арасындаки ассоциатив әлагәни дујуб гаврамағ вә һисс етмәк кими бачарығларын формалашдырылмасы өн плана чәкилмәлидир.

Рабитәли нитг системиндә әсас дигәт мүнәһәсәнин мүнәһәсәсинә јөнәдилмәлидир. Бурада рабитәли нитг

гә үнсидјәт васитәси (дил чәһәтдән) кими јанашмағ ләзимидыр.

Мүнәһәсәнин мүнәһәсәсини дүзкүн мүнәһәсәләшдирмәдән дили өјрәтмәк мүмкүн олмадығы кими, нитгә дә јијәләнмәк олмас.

Инди дә габағчыл мүнәһәсәләрини иш тәчрүбәси әсасында рабитәли нитг тәлими системини илә нитг фәалијјәтнин структуруну мүнәһәсәли шәкилдә нәзарәт кечирәк вә онун фазаларынн һансы бачарығларын көмәји илә өдәниллијини көстәрәк:

Нитг фәалијјәтнин структура	Рабитәли нитг тәлимнинн системини
I. Бәләдләшмә а) үнсидјәт ситуасијасында б) тәсвир олунан ситуасијада	1. Ифада вә ишә мөвзуларынн һудудларынн вә мүнәһәсәнин һәмәмин мүнәһәсәләшдирмәк бачарығы. 2. Ифада вә ишәләри әсас фикрә табе едирмәк бачарығы. 3. Ишә үчүн материал топламағ бачарығы. 4. Топланмыш материалы системләшдирмә (ләзым олан фактлары сечмәк, ифада вә ишәләри онларын ардычыл јеринә мүнәһәсәләшдирмәк) бачарығы. 5. Мүхтәлиф нөвлү ишәләр (нәглетмә, тәсвир, мүнәһәсә јүрүтмә) гурмағ бачарығы. 6. Өз фикирләрини әдәби дил нормаларына ујғун гурмағ, дәгиг, дүзкүн, мүмкүн гәдәр ајдын ифада етмәк бачарығы. 7. Јазыны јекунлашдырма бачарығы.
II. Планлашдырма (мүнәһәсәнин программыны тутма)	
III. Программын јеринә јетирилмәси	
IV. Контрол	

Чөдвәлдән көрүндүјү кими, әввәлинчи дөрд бачарыг бу вә ја дикр дәрәчәдә мүнәһәсәнин мүнәһәсәси илә бағлыдыр.

Беш вә алтынчы бачарығлар (мүхтәлиф нөвлү ишәләр гурмағ, еләчә дә мәзмуну дәгиг, дүзкүн вә мүмкүн гәдәр ајдын ифада етмәк) нитг фәалијјәтнин структурунун үчүнчү фазасынын мүнәһәсәсини тәшкил едән әмәлијјәтларын јеринә јетирилмәси просесиндә формалашыр.

Сонунчу — једдинчи бачарыг, јазынын тамамланмасы, јекунлашдырылмасы илә әлагәдәр контрол фазасына аиддир.

Тутак ки, V синифдә Х. Насилованын «Јанғын» һекајәси әсасында ифадали јазы оларак мәгсәди гаршыја гојулмуш вә белә бир план тәклиф олунамушдур: ананын ишә тәләсмәси; онун нараһәтлығы; оғлу Ајдына ташшырығы; Ајдынын лагәјллији; јанғынын баш вермәси; нәнәнин тәвшишин;

јанғынын сөндүрүлмәси; әсл мүгәсәспир.

Верилмиш план әсасында ифадали јазмағ үчүн нитг фәалијјәтнин структуру бахымындан шакирдләри нитг инкишафы үзрә ишин истигамәти илә, јә'ни үнсидјәт вә тәсвир ситуасијасы илә таныш олмалыдырлар. Бунун үчүн мүнәһәсәли ушағларда эмоционал әһвалруһијјә јаратмалыдыр. Онлар тәләб олуна мөвзуда ифада јазмаға һәвәсәлә гошулмалыдырлар. Чүнки инсанын фикирләри мүнәһәсә арзудан, нитгәдән доғур. Нитг фәалијјәтнинн бу чәһәтин и т г т и н м о т и в и адланыр. Мәшһур совет психолоғу Л. С. Выготски јазмышдыр ки, һәр бир сөјләмәдән әввәл, нитгин мотиви јараныр. Адам дүшүнүр: «Мән нијә данышырам...» һәр һансы хәһишә, тәләбә, суала чаваб вермәк, онун изаһынын зәрурилијиндән асылы оларак нитг шәранти јараныр. Бу нитг шәранти нәји нсә демәјә ушағы тәһрик едир. Белә һалда о, өз көр-

дүкүлөрүн, дуудууларын башталары илэ бөлүшдүрмөжө, өз фикри вэ инсселерини ифадэ етмөжө дахили ентијач инсс едир. Белэ нитг мотиви ајдын тээссуратла багы олан емосионал шэраитдэ Јарана билэр.

Чох вахт емосионал шэраит тэк-тэк һалларда баш верир. Бу һалыи јарандыгыны мүэллим дэрһал инсс етмөли вэ ушагларла апарылан иши рабитәли нитгин инкишаф етдирилмәси мөгсөләрини јөнәлтмәлидир. Мүшаһидәләр көстәрир ки, бир чох һалларда мүэллим буну нэзәр алыр; мөсөлән, ушаглар инсаны һејран гојан көзәл бир мәнээрәдән һөз аalara һарај салыр, күлүр, гачыр, маһны охујур, чичәк дәрир, ағача дырмашырлар... Мүэллим исә чәлд онлары бир јерә топлајараг данлајыр, мәнээрәјә сакитликлә бахмагы тәләб едир. Јакин о, унудур ки, ушагларын һәмни һөјөчанлары онларда мөһз јазачаглары иншаја һөвәсин ојанмасы, бир нөв «материал топламалары» демәкдир.

Јахуд, тутаг ки, ушаглар јазын ахырларында мүэллимлә бирликдә мешәјә кедирләр. Мөгсәд мешәдәки ағачлар, коллар, чичәкләр вэ чанлыларла таныш олмаг, әшја дәрси үчүн материал топламаг, бир нечә күндән сонра исә тээссурат әсасында инша јазмагдыр.

Будур, ушаглар мешәдә оларкән көј курулдајыр, онлар гачыб гочаман палыд ағачынын алтына топлашырлар. Гушларын өз јуваларына чәкилмәләринә, дөләләрин ағач коғушларында кизләмәләринә, јағышын шырылтысына, дәрәдән ахан буланыг суја тамаша едир, өз араларында бир-биринә нә исә дејир, мүбаһисә апарырлар вэ с. Јағыш кәсир... Бир аздан күнәш парылдајыр. Ушаглар талаја дағылышырлар. Онлардан бири һөјөчанла гышгырыр: «Көј гуршағы!» Һамы бир јерә топлашыб көј гуршағыны марагла мүшаһидә едир. Мүэллим дә онлары гошулу, јакин бир аздан ушаглары синфә тәләсдирир. О, нэзәр алмыр ки, әкәр туфан вэ көј гуршағы үзәриндә мүтәшәккил мүшаһидә апарылса иди, ушаглар бу тәбиәт һадисәси илә даһа чох марагланар вэ иншаны даһа һөвәслә јазардылар.

Инша јалныз үсүли дејил, һәм дә мәнәли чалышмадыр. Иншаја һазыр-

ушаглар композисија үзәр сәдә вәрдишләр әлдә едирләр. Бу вәзифәләрин формалашдырылмасында план тәртиби мүһүм рол ојнајыр. Бу, ејни замаңда шакирдләрин нитг вә тәфәккүрүнүн инкишафында хүсуси әһәмийјәт кәсб едир.

План тәртиби ән мүһүм оланы сечмәк, инссәләрә ајырмаг вә үмумиләшдирмә апармагла әлағәдәр фикри әмәлијәт тәләб едир. Бу просесдә т а м л а онун инссәләри арасындакы гаршылыгы әлағә ајдынлашдырылыр.

Мүшаһидәләр көстәрир ки, шакирд иншаларында бәзән ардычылгыг позулу; мөсөлән, јазын кәлмәси тәсвир олунаркән әввәлчә ағачларын јарпагларамасында, сонра гарын эримәсиндән, даһа сонра һаванын истиләшмәсиндән бәһс олуноур. Һалбуки һәвә истиләшмәсә, гар эримәсә, ағачлар јарпагламаз.

Шакирдләрә иншаны һансы ајдынлыгыла јазачаглары үзәриндә дүшүнмәји өјрәтмәк мүэллимин диггәт мәркәзиндә олмалыдыр.

Беләликлә, рабитәли нитг үзәриндә ишин системи нитг фәалијәтинин дөрд фазасына ујғун кәлмәлидир. Мүшаһидәләр көстәрир ки, мүэллимләр бүтөвлүкдә нитгә бир фәалијәт кими јанашыр, јакин нитг үсулу чәрчивәсиндән кәнара чыхмырлар. Бу үсул јалныз нитг мөгсәдинә табе едилир. Демәли, адекват шәклиндә дил васитәсилә мүлаһизәнин мүндәрчәсини вермәк, мөвзуну ачмаг, әсас фикри ифадә етмәклә нитг мотивләшир. Бурада «Бу мүлаһизәни нә үчүн јарадырыг? Нәји јарадырыг? Нечә јарадырыг? О, кимә мөхүсүсдүр?» кими суаллар ортаја чыхыр. Бу заман һәр бир суала (мүэллим вә шакирд тәрәфиндән) дүшүндүрүчү чаваб тапмаг тәләб олуноур. Чүнки «...мәзмунлу данышыг мәзмунлу вә дүзкүн дүшүнчәдән ирәли кәлир».

Әкәр үнсийјәтдә бәләдләшмә системи нэзәр алынмаса, онда нитг фәалијәтинин мотивләри вә үнсийјәт шәртләри едәнилмәз. Нәтичәдә бәләдләшмә фазасынын дил үсулу илә данышанын коммуникатив фәалијәтинин бир-биринә бағлајан һәлгәси мөвчүд олмәз. Бу исә шәһсә фәалијәт системиндә нэзәрлә шуулаи нитгә јанашманы вә реализә етмөжә, дили

үнсийјәт васитәси кими едәмөжә мане олар.

Тәчрүбә көстәрир ки, мөкәтбәдә нитг инкишафынын әсас чәтнелији ондадыр ки, синиф дәрс шэраити нитгин тәбини коммуникативлијини мөһдудлашдырыр. Мәһз буна көрә тәлим просесиндә шакирдләрә коммуникасија тәләбаты ашыламаг вачиб вә әзуридир; шакирд үчүн фәал вә пасив, фәрди вә кениш нитг шэраити јарадылмалыдыр. Бу заман о, нитг шәртләри вә үнсийјәт мөсәләләри илә практик шәкилдә таныш олмалы вә онлары мүстәгил сурәтдә тәһлил етмәји бачармалыдыр. Бунун үчүн функционал үслубийјәт шәртләринин лингвистик факторларынын да (үнсийјәт шәртләринин рәси вә ја гејри-рәси, фәрди вә ја күтләви коммуникасијасы нэзәрдә тутулу) ролу олмалыдыр.

Тәбиндир ки, тәһлил заманы шакирд үмуми нитг шэраити илә јанашы, конкрет нитг шэраитини — контактлы вә ја гејри-контактлы үнсийјәти, спонтан (һазырлыгыш нитг) вә ја габагчадан һазырлыгыш нитги, коммуникасија иштиракчыларынын бәрәбәр вә ја гејри-бәрәбәр вәзијәтини (јашыны, савадыны, соснал мүнәсибәтдә олмасыны вә с.) нэзәр алмалыдыр.

Нитг үсүлунун мөгсәдә чатмасы үчүн бүтүн бу шәртләр бәләдләшмә шэраити үчүн вачибдир.

Програм тәләбләринин реализәси мәрһәләсиндә үслуби тәләбатлара даһа чох ентијач дујулу. Белә ки, үнсийјәт заманы синоним силсиләсиндән, паралел конструксијалардан, үслуби хүсусийјәтләрдән истифадә едилмәси мөгсәдәујғун сајылыр. Она көрә дә сон мәрһәләдә мүлаһизәнин мүндәрчәсинә вә нитгин формалашмасына үслуби тәләбләр бахымындан нечә наил олуңу нэзәр алыноур.

Фәалијәт нэзәријәси бахымындан нитг инкишафы үзәр апарылан ишдә анчаг үслубийјәт нитг фәалијәти структурунун бүтүн һәлгәләринә мүдахилә едә билир вә нитг үсүлуну нитг фәалијәти дәрәчәсинә галдырыр. Чүнки үслуб өз лингвистик формасыны нитг мүлаһизәсинин глафында, үнсийјәт шәртләриндә өз әксини тапыр.

Нитг тәлими орта мөкәтбәдә дилчилијин бүтүн бөлмәләринин вәһдәтинин әсас тутур. Бу просесдә габагчыл ролу «Рабитәли нитгин инкишафы» бөлмәси ојнајыр. Бурада бүтүн иш мүлаһизәнин мүндәрчәси үзәриндә чәмләнир; чүнки нитг үзәриндә апарылан иш коммуникативлик характеринин верилмәси, она бәләдләшмә бачарығынын дахил едилмәси кәләчәк мүлаһизәнин үсүлуну мүәјјәлләшдирмөжә хидмәт едир.

Нитг мүлаһизәси үнсийјәт фәалијәти сәвијәсиндә мотивләшмә әлдә едир; мүндәрчәнин сечилмәси вә нитг васитәләринин ајыр едилмәси илә һәјата кечирилир. Әкәр шәрт вә мотивләшмә тәһлили дүзкүн апарыларса, онда мүлаһизәни гурмаг чәтин олмәз.

Демәли, нитг инкишафы үчүн әлвәришли шэраит о заман јараныр ки, тәлим фәалијәт мәрһәләсиндә кечирилир, нитг үзәриндә иш коммуникатив чалышмалар системи илә апарылыр. Бу просесдә грамматик модел үсулу да бөјүк әһәмийјәт кәсб едир. О, мүхтәлиф нитг ситуасијаларындан ирәли кәлән мүлаһизәләрин мүндәрчә фактына әсасланан тәмринләрлә реализә едилир.

Нитг ситуасијасы анлајышына: а) тәсвир олуан ситуасија (нә һаггында данышырам вә нә дејәчәјәм), б) үнсийјәт ситуасијасы (һарада дејирәм, кимә, нә үчүн?) дахилдир. Биринчиси, нитгдә әкс мүлаһизәнин дедуктив, икинчиси исә мүхтәлиф коммуникатив мәнәсыны билдирир.

Психоложи тәдгигатлар көстәрир ки, ситуасија терминләри шакирдләрин тәфәккүрүнү низамлајыр, онларын нитг мэдәнијәтини јүксәлдир, интеллектуал инкишафларына мүсбәт тәсир көстәрир. Она көрә дә ана дилинә анд мөвчүд програм, дәрслик вә методик вәсаитләрдә нитг ситуасијасы анлајышынын дәгигләшдирилмәси вә ситуатив тапшырыглар системинин ишләнилмәси психоллингвистика, педагожи психолокија вә ана дили тәдриси методикасы елмләринин гаршысында дуран ән үмдә вәзифәләрдән бири кими хүсуси ақтуаллыг кәсб едир.

Чаббар МӘНЭРРӘМОВ
В. И. Ленин адына АПИ-нин эмәкдашы

Дилмиһини ономастик лексикасында шәхс адлары (антропонимлар) мүнүм јерләрден бирини тутур, ејни заманда гурулушуна, мә'на чаларлығына, тарихилијинә, јаранма шәраитинә вә јеринә көрә бир-бириндән фәргләнирләр.

Шәхс адларының мејдана чыхмасы, икиншафы, чәмијјәтдә әһәмијјәти, мә'насы, шәхс адларының кечмиш вә мүәсир вәзијјәти кими нәзәри-әмәли мәсәләләри һәлә етмәкдә бөдін эсэрләр-дәки шәхс адлары мүстәсна әһәмијјәтә маликдир.

Белә ки, һәр кәс өзүнү бөдін эсәрдә тәсвир едилмиш мүсбәт гәһрәмәна охшатмаға чалышыр вә јахуш ушағына охудугу бөдін әдәбијјатдакы бу вә ја дикәр ады гојмагла гәлбиндә һәмни образы әдәби һејкәлини јаратмыш олур.

Елә образлар да нар ки, охучуда күлүш доғурмагла, тәсәсуф вә ја нифрәт јаратмагла әбәдиләшир. Бурада да јазычы вә әдибләримизни поетик образ кими дилмишә кәтирдји адлар һәјатда тутдугу мөвгејинә көрә адландырылар. Беләликдә дә, әдибни тинә бәсләдији мүнәсибәт онун тинә вердији адда өз әксини, тәзәһүр формасыны тапыр.

Һәр бир бөдін эсәрини идеја мәркәзиндә персон (инсан) дурур. Бу инсан бөдін эсәрдәки һадисәләрини биләвәсинтә иштиракчысыдыр. Одур ки, һәр һансы бөдін эсәрдә инсан адларының сечилмәси бөјүк әһәмијјәтә маликдир. Бу сурәтин јадда гәлмәсында, онун сәчијјәләнишә, үмумијјәтлә, сурәтин һәртәрәfli ачылмасында охучуја кәчкәк едир, ону истигамәтләндирир, охучуја сөзүн әсл мә'насында бәләдчилик дир. Адәтән јазычы өзүнүн мүсбәт әһрәмәнина зәриф, хоша кәлән, мә'алы ад верир. Мәс.: Сәадәт, Севинч, јкүн, Елхан, Фәрһад, Фәхрәддин, тигбар, Ајнур, Севда, Чәфәр, Јадикар, евил, Камал, Сәмәд вә с.

Пис мүнәсибәт бәсләдији мәнфи тип-ри исә өз характеринә ујғун шәкил-адландырыр. Мәс.: аравуран адама әһрә, талачы вә фырылдагчыја Минли, чәлдәнишәна Зәвәрә, кими дәр-бләр гошмагла ләксини адында онун рди кәфијјәтләрини чәмләшидирир.

Чәһрә Фатма, Миндилли Рза, Зәвзәк Чалал, Телеграф Көјәрчин, Јасты Салман, Чәнчәл Әвәз вә с. Бә'ән дә адларының гаршысына артырылан ләгәбләр шәхсини нә ишлә мәшгул олдуғуна ишарә едир вә шәхсини вәзифәсини билдирир. Мәс.: Почт Сүләјман, Мираб Талыб, Бригадир Агачан, Чајчы Мәммәд-аға, Доктор һусеји, Нахырчы Муса, Ашыг Иман, Мејхана Сәфәр, Дәмир-чи Мәмәд вә с.

Һәр бир јазычы јаздығы эсәрә, јахуш эсәрини сурәтләринә ад гојанда еләчә дә һәр һансы охучу бир эсәри охумаг истәдикдә әввәл онун ады вә һәмни адын мә'насы илә марағланыр. Бә'ән мүәллифләр өз эсәрләринә эсәрдә чәрәјән едәчәк һадисәләрини кедишинә ујғун адлар гојурлар. Јахуш эсәрләринә јаратдығы мүсбәт гәһрәмәнин адыны верирләр. Бу бахымдан Ч. Чаббарлы јарадычылығы даһа сәчијјәви-дир.

Поетик образлылыг кәфијјәттинә малик инсан адларының, фамилијаларының, тәхәллүсләрини вә ләгәбләрини јаранмасында бөдін әдәбијјат мүстәсна әһәмијјәт кәсб едир вә хүсуси рол ојнајыр.

Азәрбајчан бөдін эсәрләриндәки шәхс адлары өз мәншәји е'тибары илә сырф милли дил хүсусијјәтләрини өзүндә әкс етдирир.

Шәхс адларының зөвг илә сечилмәси садә, зәриф, бөдін чәһәтдән тәсирли вә мә'налы, халғын милли варлығына ујғун олмасы чох мүнүм шәртдир. Бу ишдә мүхтәлиф дөврләрдә јашајыб-јаратмыш классикләримизни хидмәти мислендирир. Низами Кәчкәви, М. Ф. Ахундов, Ч. Чаббарлы, С. Вурғун, С. Рәһимов кими гүдрәтли сөз усталарының јаратдығы Ширин, Афаг, Мәчнун, Сәбуһи, Севил, Огтај, Алмаз, Күндүз, Еллар, Ајкүн, Күлиар, Мейман вә с. кими садә вә дәрин мөзмунлу адлар халғымыз арасында кениш јайылмышдыр.

Бу сәһәдә көркәмли драматурғумуз Ч. Чаббарлы јарадычылығы, онун поетик образ кими дилмишә кәтирдји хүсуси адлар даһа зәриф вә милли-дир.

рәтләри оларны биларни характеринә ујғун, һәм дә әсәсин Азәрбајчан дилинин өз сөзләри сырасыдан көтүрүл-мүшдүр: Севил, Күлүш, Балаш, Елхан, Алмаз, Солмаз, Дөнүш, Күндүз, Огтај, Күлтәкин, Күлсабаһ, Күләр, Күлзәр, Јашар вә с. Белә адлара Ч. Чаббарлы јарадычылығыдан әввәл, демәк олар ки, раст кәлмирик вә јахуш аз раст кә-дирик.

Азәрбајчан совет драматурғијасы-ның бәнис Ч. Чаббарлы јаздығы эсәр-ләрини адыны да јаратдығы бу хүсу-си иемләрлә (хүсуси адларла, антро-понимләрлә) адландырымышдыр ки, бу да эсәрләрини јарандығы дөвр үчүн бө-јүк әһәмијјәт кәсб етмишидир.

Мәсәлән, Солмаз—һәмишә тәрәвәт-ли; солмајан; Күлтәкин—күл кими тә-миз олан шәхс мә'насында; Огтај Ел-оғлу—ел үчүн чалышан, ел тәрәфиндән севилән; Алмаз—јашадығы мүнәтдә алмаз кими кәскин, ити, алмаз кими саф вә гијмәтли; Јашар—өз әмәлләри илә халғын гәлбиндә даһа мәскән са-лан, гәлбләрдә јашајан; Күндүз—кә-ләчәји күн кими ајдын вә парлаг олан; Күлсабаһ—сабаһы вә кәләчәји күл ки-ми тәрәвәтли олан, кәләчәк үчүн чалы-шан мә'наларында ишләдилмишидир.

Күлсабаһ «Дөнүш» пјесиндә бир сур-рәт олмагла өз мүбаризәси илә Азәр-бајчан театрының һәјатында бир дө-нүш јарадыр.

Әдиб өзүнүн «Севил» пјесиндә ја-ратдығы «Күлүш» образы илә көһнә

гурулуша вә гәдән колләтирә гаршы кәскин сатира күлүшү јарадараг ону тәнгид едир, күлүшүн кәләчәкдә кур бир гәһгәһә чевриләчәји образын ди-ли илә дејир.

Ч. Чаббарлы эсәрләриндә ләгәб вә тәхәллүсләр дә өз әксини тапмыш вә мүхтәлиф рәмзи мә'наларда ишләдил-мишидир: Елхан **Биләкәли**, **Кәрбәләји** **Фатманисә**, **Огтај Елоғлу**, **Мирзә Сә-мәндәр вә с.**

Ч. Чаббарлы өзүнүн мәнфи типлә-рини ифша етмәк мәгсәди илә адлара күлүш доғуран ајамалар гошмушдур: **Табаг бәј**, **Коса бәј**, **Габ-гачаг бәј** вә с.

Ч. Чаббарлы өзүнүн өлмәз эсәрләри илә балаларымыз үчүн көзәл, мә'налы, милли характерли, һәмишәјашар адлар сечмәкдә халға доғру јол көстәрмиш-дир.

Һазырда овладыны Огтај вә Алмаз кими горхмаз, Јашар вә Күндүз кими өз халғының сабаһы үчүн јашамаг ар-зусунда олан, Күлүш вә Севил кими көһнәлик галығларына гаршы мүба-ризләр бөјүтмәк истәјән чохлу вәли-дејиләр адларыны сәјдығымыз Ч. Чаб-барлы пјесләриндәки гәһрәмәнлары өз овладларына ад сечир, һәтта һәркәт-ләриндә белә онлара охшамаларыны арзу едирләр.

Орта мәктәбдә бөдін эсәрләрин тәд-рисин заманы јери кәлдикчә јазычы вә шаирләрин бу сәһәдәки хидмәтләри һагғында шакирдләрә мә'лумат вермә-ји мәгсәдәујғун вә фәјдалы һесаб едирик.

Инверсијанын маһијјәти һагғында

Сәфадур МӘММӘДОВ
филолокија емләри намизәди, Азәрбајчан ХДПИ-нин мүәллими

Дилчиликдә инверсија анлајышы чүмләдә јүрүдүлән фикирдән асылы олараг, сөзләрини јердәјишмәси кими гијмәтләндиририр.

Инверсијанын маһијјәтини ајдын ба-ша дүшмәк үчүн, һәр шејдән әввәл, онун синтактик мә'насына әсәсланмаг лазым кәлир. Азәрбајчан дилчилијиндә бу һадисәни бә'зиләри «нормадан кәнара чыхмаг» кими гијмәтләндирир-ләр. Бурадан белә бир нәтичә чыхыр ки, «нормадан кәнар» олан инверсија

дил системиндә мөјјән олунмуш нор-малара гаршы гојулур. Әслиндә исә буларын икиси дә дил системини еј-ни бир һадисәндирир; синтактик чәһәт-дән чүмлә үзвләрини јерләшмәсиндән башга бир шеј дејил. Башга сөзлә де-сәк, истәр ади сөз сырасы вә истәр сә дә, инверсија илә ифәдә олунан чүм-ләләрдә чүмлә үзвләри синтактик мүнәсибәтләри, синтактик әләгәләри бил-дирир. Ашағыдакы мисәлләра мұра-чиәт едәк:

«Шәһәр дүрүшүрү» (Ә. Нәҗиҗадә.)
«Сәнә гурбан олсун бу Бәрбәрзадә».
(С. Рәһман.) «Сизә жарашыр көзәл
«җейнмәк». (И. Әфәндијев.)

Көрүндүҗү кими, верилмиш мисалларда эәрфлик вә тамамлыгларын препозиҗиясы (әввәлдә кәлмәси) хәбәрни инверсиҗасы илә нәтичәләндиҗи һалда, чүмлә үзвләрини бир-биринә мүнәсибәтдә синтактик әләгәси позулмур. Мәлүм мәсәләдир ки, чүмлә үзвләри арасында синтактик әләгәнин позулмасы чүмләнни үмүми мәнасынын дәјишилмәси оларды. Верилмиш мисалларда исе белә вәзиҗәтә раст кәлмирик. Демәли, инверсиҗа чүмлә үзвләрини бир-бири илә синтактик әләгәдә олмасы илә мүәјҗәнләшир.

Азәрбаҗан дилчилиҗиндә инверсиҗанын бәзи чүмлә типләриндә радио вә телевизиҗа верилишләриндә (мәсәлән, «Охуҗур Мүслүм Маҗомајев», «Данышыр Бакы», «Чалыр чалгы әләтләри оркестри» вә с.) ишләнмәси вә бунун рус дилинин тәсири илә баш вермәси еһтималы диггәти чәлб едир (С. А. Чәфәров, Чүмләдә сөзләрин ырасы. Мүасир Азәрбаҗан дили, Бакы, 1959, сәһ. 300).

Доғрудан да, дил фактлары көстәир ки, јухарыда верилмиш инверсиҗаы чүмләләр ејнә рус дилиндә дә ишәири. Лакин бу типли инверсиҗалы чүмләлери «гејри-гануни» бир хусусиҗг кими сәчиҗәләндирирмәк олмас. Бута бир ганунауҗунлуғ вар. Бу гагауҗунлуғу, һәр шејдән әввәл, һәт чүмләләрин ади сөз сырасы илә әјисәсиндә көрмәк олар. Мәсәлән, «уҗур Мүслүм Маҗомајев»—«Мүс-Маҗомајев охуҗур»; һансынын дағәбин сәсләндиҗини мүәјҗән етмәк и дејил. Белә инверсиҗалы чүмлә хәбәр вурғу илә әјурд едилир вә (үбтәданын да фәргләнмәсинә сәлур; интонасиҗа жүксәлир вә чүмтөвлүкдә ифадәли формаја дү-Бу типли чүмләләрин гурулушу әјчан дилиндә мөвчуд олан нормамилә уҗундур.

Әликлә, дил фактлары сүбүт едир әрбаҗан дилиндә инверсиҗа нәәкчә радио вә телевизиҗа вериндә, һәм дә, бундан әввәл гејдиз кими, бәдин әдәбијјатда да шәһәр ишләндә. Бундан әввәл инверсиҗа диггәти еҗирак и бош тәшәббүсләр, башланды

«Һаны әрбабын үзүнә...» (М. Ибраһимов.) «Лазым дејил онун хејри бизә». (И. Әфәндијев.) «Кимдир бунлар? (Мир Чәлләл.) «Һејф дејил сәрбәст һәјәт, һејф дејил субајлығ!» (Сабит Рәһман.)

Марағлыдыр ки, Азәрбаҗан дилиндә инверсиҗадан бәзән персонаҗын јох, мүәллифин өз нитгиндә дә истифадә едилир. Мәсәлән, «Нәдәдир бу усталиғ?» (Б. Ваһабзадә.) «Унудулмаз о илләр». (Ј. Сејидов.) «Ешг олсун халғымызын тәбиәттиндәки бу жүксәклиҗә, бу бөјүк һиссә!» (Б. Ваһабзадә.)

Дејиләнләрдән әјдын олур ки, инверсиҗа бир синтактик категорија кими, башга түрк дилләри илә јанашы, Азәрбаҗан дили үчүн дә сәчиҗәвидир. Азәрбаҗан дилиндә инверсиҗа ики функциҗаны јеринә јетирир: семантик-үслуби вә бағлајычылығ.

Инверсиҗанын семантик-үслуби функциҗасында ики хусусиҗәт—семантик вә емоционал хусусиҗәтләр вәһдәт тәшкил едир. Бу функциҗа өзүнә о заман кәстәир ки, мәнз сабит сөз сырасына малик олан һәр һансы чүмлә үзвүндә јердәјишмә баш версин. Мәсәлән, ашағыдакы мисалларда исми вә фе'ли хәбәрләрин чүмләнни әввәлине кечирилмәси нәһик онларын семантик чәһәтдән әјурд едилмәсинә, һәм дә елә һәмнин анда хусуси емоционал кәркилиҗин јаранмасына сәбәб олур; бу тип инверсиҗалы чүмләләрин интонасиҗасы хусуси «көркәм» алыр: «Сағ олун достлар, сизсиниз мәнни пәнаһым». (С. Рәһман.) «Чамаат, будур гур'ан, аллаһын әмри...». (М. Ибраһимов.) «Тутунуз, јыхыныз, дағдыныз!... Кәләр бир күн ки, бу зүлмүн чәзасыны көрәрсиниз!» (Чәфәр Чаббарлы.) «Мәнәм мүгәссир, мән!» (Ч. Чаббарлы.)

Верилмиш мисаллардан көрүндүҗү кими, чүмләнни әсас мәғзини тәшкил едән хәбәрләр («сизсиниз», «будур», «кәлар», «мәнәм») мәнтиги вурғу илә әјурд олунур вә жүксәк емоционал мәзмун кәсб едир; мәсәлән, биринчи чүмләдә јазычы инверсиҗадан истифадә едәрәк бир фикир јурудур: «Мәнни пәнаһым башгалары јох, мәнз сизсиниз».

Инверсиҗанын семантик-үслуби функциҗасы илә әләгәдар алырмачы мисал хусусилә диггәти чәлб едир. Бурада

дәһи семантик вә емоционал мәзмунун чох күчләнмәсинә, даһа бир васитә—сырф үслуби васитә олан тәкрар көмәк едир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, инверсиҗа васитәсилә ифадә едилән емоционал кәркилиҗин дәрәчәси вә әјурд едилән чүмлә үзвүнүн мәна күчү жүксәк олдуғу кими, зәиф дә ола билир. Бу, о заман баш верир ки, чүмлә үзвләри арасында функционал дәјәрин бөлкү сырасы емоционаллығ бахымындан «битәрәф» тәсәвүр едилир. Буну ашағыдакы мисалларда көрмәк олар:

«Сәнубәр әлдән чыхды. Ортада галды гуру бир адам». (С. Рәһман.) «Галды јарпағ мәсәлән». (И. Әфәндијев.) «Ишығлар вә ә улдузлар ичәрсиндә әриди севкилим». (А. Бабазадә.) «Хејр, һеч дә фикримдә јохдур евләнмәк». (Н. Нәриманов.)

Семантик-үслуби функциҗа илә ифадә олунан инверсиҗалы чүмләдә интонасиҗа бәзән чүмләнни тәсдиг мәзмунуну јох едир вә чүмләјә јени инкар аналајышы кәтирир; мәсәлән, «Кетди зор дүнјасы!» (Н. Нәриманов.) Бурада «кетди» сөзүнүн әввәл кечирилмәси она лексик-емоционал мәна чалары кәтириҗи үчүн чүмлә инкар мәзмунда баша дүшүлур: Зор дүнјасы даһа гајытмајачағ?

Инверсиҗалы чүмләдә емоционаллығ бәзән «нә» сөзүнүн әввәлдә кәлмәси илә күчләнир; мәсәлән: «Нә чохдур сачы кәндчи папағына охшајан гыз». (С. Рәһман.) «Нә хошбәхтдир белә өмүр—мусигили, нәғмәли кечән күнләр!»

Гејд етмәк лазымдыр ки, бу типли чүмләләрдә хәбәр гејри-мүәјҗәнлик билдирән чох сајы илә ифадә едилдикдә бәзән шәкилчисиз ишләнир; мәсәлән: «Дүнјада нә чох Гүзеј кимиси!» (И. Әфәндијев.)

Инверсиҗанын семантик-үслуби функциҗасы олдуғу кими, бағлајычылығ функциҗасы да вар. Бу функциҗада инверсиҗа илә ифадә олунан чүмлә үзвү өзүндән әввәлки чүмләнни мә-

дәһи семантик вә емоционал мәзмунун чох күчләнмәсинә, даһа бир васитә—сырф үслуби васитә олан тәкрар көмәк едир. Гејд етмәк лазымдыр ки, инверсиҗа васитәсилә ифадә едилән емоционал кәркилиҗин дәрәчәси вә әјурд едилән чүмлә үзвүнүн мәна күчү жүксәк олдуғу кими, зәиф дә ола билир. Бу, о заман баш верир ки, чүмлә үзвләри арасында функционал дәјәрин бөлкү сырасы емоционаллығ бахымындан «битәрәф» тәсәвүр едилир. Буну ашағыдакы мисалларда көрмәк олар: «Сәнубәр әлдән чыхды. Ортада галды гуру бир адам». (С. Рәһман.) «Галды јарпағ мәсәлән». (И. Әфәндијев.) «Ишығлар вә ә улдузлар ичәрсиндә әриди севкилим». (А. Бабазадә.) «Хејр, һеч дә фикримдә јохдур евләнмәк». (Н. Нәриманов.)

Инверсиҗанын бағлајычылығ функциҗасы семантик-үслуби функциҗа илә дә сых әләгәдардыр. Лакин бурада инверсиҗанын бағлајычы синтактик функциҗасы өн планда чыхыш етдиҗиндән ону семантик-үслуби функциҗадан әјурмағ мәғсәдәуҗундур.

Беләликлә, чүмләнни коммуникатив мәғсәдидән асылы оларағ, өзүнәмәхсус функционал мәнаы ифадә едән инверсиҗа сөз сырасынын мүәјҗән бир формасы илә әләгәдар олур. Белә функциҗадан ирәли кәлән форма мүәјҗән бир семантик мәнаынын дашыҗычысы олур. Буна көрә дә инверсиҗа мүәјҗән семантик форма вә синтактик мәнаынын бирләшмәсиндән ибарәтдир.

Азәрбаҗан дилиндә инверсиҗа өзүнәмәхсус бир синтактик категоријадыр. Онун ишләнмәси мүхтәлиф сәбәбләрдән — бу вә ја дикәр чүмлә үзвүнүн семантик чәһәтдән әјурд едилмәсиндән, фикрин ифадәлилиҗи вә емоционаллығындан, әввәлки чүмләләрлә синтактик әләгәнин јаранмасындан, үслубдан асылыдыр.

Орта мәктәбдә тәдрис едилән јазычыларын әсәрләриндә бу мәсәләјә диггәт јетирмәк лазымдыр. Чүнки шакирдләр раст кәлдикләри әсәрләрдә инверсиҗалы чүмләлери механики оларағ охуҗур, инверсиҗанын маһијјәтини баша дүшмүр вә буна әһәмијјәт вермирләр. Бунунла әләгәдар оларағ, дил вә әдәбијјат дәрсләриндә инверсиҗанын дилдә әһәмијјәтини, онун функционал хусусиҗәтләрини шакирдләрә садә шәкилдә изаһ етмәк фајдалы вә онлар үчүн чох марағлыдыр.

Рамизэ РЭЧЭБОВА

Бакы шәһәри, 30 нөмрәли мәктәбин мөәллими

Азәрбајҗан дилинде бир сыра һалларда бир чүмлә дахилинде ејни бир грамматик формада олан бир нечә е'л иштирак едир. Мәсәлә: «Бахды, ахды, сүтуна дөндү бу ишыг». (Әли Гасымов.) «Чох шаһлар ғылыч галдырды... Анчаг буларын һамасы бәдугур күләкләр кими әсди ечди». (И. Әфәндијев.) «Анчаг јдын мәни бир чөп кими галдырыр, гаум исә күлүр, күлүрдү». (Ә. Әһмәдова.) «Күлине онун ардынча ахды, бахды». (И. Әфәндијев.)

Истәр орта, истәрә әли мәктәбләриндә чүмлә төһлили заманы бу типни фелләри чүмләнни һәмчине хәбәрәри һесап едирләр. Лакин бу, дүзкүн ејил; чүнки һәмни фелләр бир нечә әрәкәти дејил, бир һәрәкәти, һәмни әрәкәтин кәмијјәт шәклинин дәјишмәнин (модификасиясыны) ифадә едир.

Азәрбајҗан дилинде чох вахт ејни маң, шәхс вә кәмијјәтдә дуран ики аху длаһа чох) фелләри чүмләдә һәмне хәбәр олмаһы, јахуд бирликдә 'лин тәрзини ифадә етмәси мәтндән, итексән асылы олар. Ики чүмләнни гајисә едәк: «Каһ ғызышыр, сөјлә, хәјалында чанланан горхунч калларла мүбаризәјә башлајыр, агла, дејинир, каһ да өзүндән кедир гларча бир күнчә дүшүб галыр» (Ибраһимов.) «Кәрбәләји

тмәдәли палтарыны кејиниб, дурду (и ишә вә күнортадан ики саат кечгајыдыб кәлди» (Ч. Мәмәдгулузадә). Биринчи чүмләдәки шыр, сөјләнир, мүбаризәјә, баш, аглајыр, дејинир, өзүндән кедүшүб галыр фелләри һәмчине ләрдир, чүнки онлар мүхтәлиф әтләри—ғызышамаг, сөјләнемәк, ишә етмәк, агламаг, дејинмәк, ән кетмәк, дүшүб галмаг һәрәзини ифадә едир. Икинчи, чүмлә дурду вә кетди фелләри һәмчәбәрләр кими чыхыш едә билчүнки һәр ики фел бир һәрәкәтмәк һәрәкәтин ифадә едир; икинчи бәр јердә битмиш бир һәрәкәтмәк едир. Бу а көрә дә вә фелләри фел тәрзини

јарадыр—артыг баш вериб гуртармыш, битмиш һәрәкәти ифадә едир.

Азәрбајҗан дилинде јананы кәлән тәсрифләниш ики вә даһа чох фел, бир сыра һалларда, мүхтәлиф һәрәкәтләри дејил, бир һәрәкәти ифадә едир. Бу заман фелләрдән бири өз лексик-семантик мә'наһыны итирир, абстрактлашыр, грамматик васитәјә чеврилир; икинчи фел исә өз лексик-семантик мә'наһыны горујуб сахлајыр. Бу тип бирләшмәләрдә өз лексик-семантик мә'наһыны итирмиш фел функционал-көмәкчи фел; лексик-семантик мә'наһыны горујуб сахламыш фел исә әсәс фел олар. Әсәс фел бирләшмәнин лексик-семантик мәзмунунун формалашмасында апарычы рол ојнајыр, функционал-көмәкчи фел исә бирләшмәдәки һәрәкәтин ичра тәрзинин—һәрәкәтин башвермә үсүлунун формалашмасында, јә'ни грамматик чәһәтдән формалашмасында әсәс рол ојнајыр. Буна көрә дә бу типли фелләри һәмчине фелләр (мүстәгил фелләр) һесап етмәк олмаз; булар анчаг фелли тәрзини әмәлә кәтирир.

Бүтүн компонентләри тәсрифләнен фел бирләшмәләри ашагыдакы тәрләри ифадә едир:

1. **Һәрәкәтин гәфил баш вермәсини, артыг битдијини билдирән тәрз.** Фелли бу тәрзи ики мүхтәлиф фелли бирләшмәсиндән јараныр. Һәр ики фел ејни формада ишләнир; ахырынчысы (вә ја ахырынчылар) өз лексик-семантик мә'наһыны итирир, абстрактлашыр, тәрз мә'наһыны формалашдыран грамматик васитәјә чеврилир. Бирләшмәнин бүтөвлүкдә лексик-семантик мә'наһы сырача биринчи кәлән фелдә чөмләнир.

Азәрбајҗан дилинде көмәкчи фел функцијасында чыхыш едән фел чохдур. Булардан бир нечәсини нәзәрдән кечирәк.

Кетмәк. Бу фелли семантикасында биткилик мәзмуну вар; көмәкчи функцијада чыхыш едәркән онунла ејни заман, шәхс вә кәмијјәтдә дуран вә сәрачә ондан әввәл кәлән (бирләшәрәк һәрәкәтин артыг битдијини

бәләји Мәмәдәли палтарыны кејиниб, дурду кетди ишә вә күнортадан ики саат кечмиш гајыдыб кәлди евә». (Ч. Мәмәдгулузадә.) «Мәним етиразыма бахмајараг көчдү кетди». (Ә. Әһмәдова.) «Сонра исә елә бил јорулуб, чәкилир кедир». (Ә. Әһмәдова.)

Саатын әгрәбләри бир-бирини үстүндән јубаныр, кечиб кедир. (Р. Рза)

Нарын-нарын јәгишыр, ја күсүлү һәфәсир ахыр, әријир кедир. (Р. Рза)

Кәлмәк. Бу фел дә өз семантикаһына вә тәрзјаратма хүсусијјәтинә көрә кетмәк феллине охшајыр. Фәрг тәкчә буидадыр ки, кетмәк фели мәибдән узаглашан, кәлмәк фели исә мәибәјә јахылашан һәрәкәти билдирир; мәсәлә: «Демәк, кетди; доланди, јенә дә гајытды кәлди?» (Ә. Әһмәдова.)

Кечмәк. Бу фел ондан әввәл кәлән феллә бирләшдикдә өз лексик-семантик мә'наһыны итирир, әввәл кәлән фели формалашдыран грамматик васитәјә чеврилир; лексик-семантик мә'наһын дашыјычысы исә әввәлки фел олар. Тәсрифләнен кечмәк фели ондан әввәл кәлән тәсрифләнен феллә бирликдә артыг битмиш һәрәкәти билдирир; мәсәлә: «Бәли, бир нечә күн кәлди кечди». («Азәрбајҗан нағыллары»). «Чох шаһлар ғылыч галдырды... Анчаг буларын һамасы бәдугур күләкләр кими әсди кечди». (И. Әфәндијев.) «Каһ елә бил сөз дејир, Бирдән шүтүјүр кечир». (Р. Рза.)

Өлмәк. «Кетмәк», «калмәк» вә «кечмәк» фелләриндән фәргли олараг, өлмәк фели тәрз бирләшмәсинин сонунда ишләндикдә, јә'ни функционал көмәкчи фел мөвгејиндә чыхыш етдикдә белә, өз лексик-семантик мә'наһы горујуб сахлајыр, тәрз бирләшмәсинин лексик-семантик јүкүнүн дашыјычысы кими чыхыш едир. Өлмәк фелинин иштирак етдији бирләшмәләрдә грамматик васитә ролуну, јә'ни функционал-көмәкчи фел ролуну бирләшмәнин әввәлиндә кәлән фел ојнајыр. Өлмәк фели тәсрифләнен фелдән сонра кәләрәк һәрәкәтин гәфил баш вердијини вә артыг битдијини көстәрән тәрз јарадыр; мәсәлә: «Күлләри бир күнү бу шәһәрин падаһы дүшүр олар». «Бирдән чөлкөз коса вурду өлдү, мәним малымы ким гајтарар? Ба-

басы хәстәләнди, јыкылды өлдү».

Һәрәкәтин сүрәклилијини билдирән тәрз. Фелли бу тәрзини әмәлә кәтирилмәсиндә мүхтәлиф фонетик тәркибли вә лексик-семантик мә'налы фелләр дејил, фонетик тәркибчә вә лексик-семантик мә'нача ејни олан бир фел иштирак едир: башга сөзлә десәк, фелли бу тәрзи бир фелли тәкрарланмасы васитәсилә әмәлә кәлир. Һәрәкәтин сүрәклилијини әмәлә кәтирмәк үчүн тәкрар едилән фелдә сонунчудан башга бүтүн сөзләрдә (фелләрдә) форма вә заман шәкилчәсиндән башга, бүтүн шәкилчиләр ихтисар едилди; тәкчә сон фел грамматик мә'на ифадә едән бүтүн васитәләри (грамматик васитәләри—шәхс вә кәмијјәт шәкилчиләрини, көмәкчи фелләри вә с.) сахлајыр. Һәрәкәтин сүрәклилијини билдирән тәрз һәтта ғыса мүддәт үчүн дә олса, битмәјән, бүтүн просес заманы давам едән ардычыл, фәсиләсиз ичра едилән һәрәкәти ифадә едир; мәсәлә: «Күләк әсир, әсирди». (К. Һүсәјноғлу.) «Оған исә елә һеј сојунур, сојунурду». (Ә. Әһмәдова.) «Күлине онун ардынча бахыр, бахырды». (И. Әфәндијев.)

3. **Һәрәкәтин тәкraryны билдирән тәрз.** Фелли бу тәрзи сүрәклилик билдирән тәрзә бәзәјир. Әсәс фәрг буидадыр ки, сүрәклилик билдирән тәрзәдә һәрәкәт битмир, бир һөв, фәсиләсиз давам едир; һәрәкәтин тәкraryны билдирән тәрзәдә исә мөјјән бир һәрәкәт битән кими, јенә һәмни һәрәкәт тәкрар олунур.

Һәрәкәтин тәкraryны билдирән тәрзи әмәлә кәтирмәк үчүн просеси билдирән фелләр тәкрар едилди, лакин һәрәкәтин сүрәклилијини билдирән тәрздән фәргли олараг, бу тәрзин јаранмасында иштирак едән бүтүн фелләр грамматик бахымдан там формалашыр; мәсәлә: «Һопп еләјиб мүддири атдылар-тутдулар, атдылар-тутдулар, атдылар-тутдулар, киши шарапылтыјла дүшдү паркетин үстүнә». (А. Аббасов.) «Мејмун һоппанды-дүшдү, һоппанды-дүшдү, амма бананы шкафын үстүндән көтүрә билмәди». «Елчиләр кәлди-кетди, кәлди-кетди, падаһ ғызы вермәди ки, вермәди». «Ушаг елә кирди-чыхды, кирди-чыхды, мәчлисдәкиләри тәпкә кәтирди».

4. **Һәрәкәтин һала чеврилмәсини билдирән тәрз.** Бу тәрзин әмәлә кәлмәсиндә иштирак едән фелләр, һәрәкәтин гәфил баш вермәсини вә битмәсини

билдирэн тәрздә олдуғу кими, грамматик чәһәтдән там формалашыр. Әсас фәрг будур ки, бу тәрзин әмәлә кәлмәсиндә иштирак едән фе'лләрдән сонунчусу өз семантикасына көрә һал, вәзијәт билдирир. Буна көрә дә әввалки компонентләрин һансы фе'лә ифадә едилмәсиндән асылы олмајарағ, сонунчу компонент јатмағ, галмағ, дурмағ фе'лләриндән бири олмалыдыр. Бу фе'лләрдән «өлмәк» фе'ли өз лексик-семантик мәнасына горујуб сахлајыр, тәрз бирләшмәсинин лексик мәзмунуну

ифадә едир. Галмағ вә дур... фе'лләри исә өз лексик-семантик мәналарыны итириб там грамматикләшир вә функционал көмәкчи фе'лә чеврилир. Мәсәлән: «Евә чатан кими јыхылды јатды. Горхурам, јатым галым сабаһа». «Јуху көзләриндән төкүлүрдү, узанды јатды». «Ушағ бу гафил суалдан чашды галды». «Һејрәтдәнми, тәәччүбдәнми, зәһмдәнми, сәһмдәнми, һиндәтдәнми—билмирәм, амма дурухдурдум. Гыз үзүнү она чевирәндә оглан карыхды дурду».

МӘЧМУӘНИН 1987-чи ил 3-чү нөмрәсинә аид дүзәлиш

сәһифә	сүгү	сөһп	Кетмишдир	Охунмалыдыр
44	1	аш. 4	әзәмәтинә	әзәмәтини
45	1	јух. 11	XI—XII әсрләр	XI—XII әсрләр
45	1	јух. 23	Өмәри Көччи	Өмәр Көччи
45	2	јух. 5	Иби Рөшид	Иби Рөшд
45	2	јух. 11	XV—XII әсрләр	XV—XVII әсрләр
45	2	јух. 17	елмин	еллин
45	2	јух. 21	һәјата бахышы	һәјата бахышы илә
45	2	аш. 21	тә'лим	тә'лими
45	2	аш. 10—11	Низаминин ријази һесаблималары һәндәси фигурлары	Низами кими ријази һесаблималар, һәндәси фигурлар
46	2	аш. 28	бир	биз
46	2	јух. 9	мәһтаб	мәһтаб
47	1	јух. 3	поезијасы	поезијасында
47	1	аш. 17	саһәсиндә дә	саһәсиндә дә Низами өзүнә гәдәр мисли көрүнмәмиш јениликләр етди
47	1	аш. 12	шаир	шаирә
3	1	аш. 25	Әл-Фәраби дөврүндә утопик	Әл-Фәраби утопик
3	1	јух. 3	шәрә гаршы мөвгедән	шәрә гаршы феәл мөвгедән
1	2	аш. 18	Күрчүстанын	Күрчүстаныннын

Нәзәри гејдләр

Азәрбајчан дилиндә үслуби синонимләрин әмәлә кәлмәси мәнбәләри вә јоллары

Нәриман СЕЈИДӘЛИЈЕВ

Чәбрајыл рајону, һовуслу кәнд орта мәктәбин мүәллими

Синонимләр лексик-семантик вә үслуби категоријалардан бири олуб, дилин лүғәт тәркибинин эәнкинлијиндә мүстәсна рол ојнајыр.

Синонимләрин рәнкарәнклијини, дилин эәнкинләшмәси просесиндә ојнадығы ролу реаллашдыран ән мүнүм амил билаваситә дилин өз үслуби системи илә бағлыдыр. Академик В. Виноградов гејд етмишдир ки, дилдә синонимләр јалһыз үслубла әлағәдар формалашыр: «...Дилдә елә бир сөз тапмағ олмаз ки, мәтндә онлар дикәр сөзү асанлығла әвәз елә билсин». (В. Виноградов). Әкәр мә'нача үст-үстә дүшән сөз варса, онлар лексик дублетләрдән башға бир шеј дејил (гурд—чанавар, чешмәк—ејнәк—көзлүк вә с. кими). Демәли, синонимләрин дилдәки әһәмијәти үслубла әлағәдар тәзаһүр едир. Буна көрәдир ки, камил нитгдә үслуби синонимләрә даһа чох мурачиг едилир. Белә синонимләр дикәр синонимләрдән јалһыз өз үслуби хусусијәтләринә көрә фәргләнир. Бунлар үмумхалғ дили вә әдәби дил нормалары илә бағлы мүхтәлиф чаларлара малик сөзләрдир.

Сөзләрин үслуби мә'насы онларын мә'на чаларлары илә әлағәдардыр. Мәсәлән, гәһрәман—баһадыр, икид—мәрд—гочағ синоним чәркәсиндә биринчи сөз үслуби чәһәтдән нејтрал сөздүр, икинчи сөздән ән чох бәдди вә публисистик үслубларда истифада олунар. Дикәрләри исә һәм данышығда, һәм дә әдәби дилдә мүхтәлиф чаларларда ишләнир.

Мүасир Азәрбајчан дилиндә үслуби синонимләри әмәләкәлмә мәнбәји вә јолларына көрә ашағыдакы кими групплашдырмағ олар.

1. Мүасир Азәрбајчан дилиндәки үслуби синонимләрин бир группу архаизмләр вә диалектизмләр јолу илә

әмәлә кәлир. Јә'ни истәр архаик лексика, истәрсә дә диалект лексикасы һәр һансы мәти дахилиндә үслуби синонимләр үчүн бир мәнбә ролуну ојнајыр. Лакин ајдын мәсәләдир ки, диалектизмләрлә бағлы сөзләрин һеч дә һамысы үслуби синонимләр үчүн мәнбә ролуну ојнаја билмир. Архаизмләрә аид о сөзләр үслуби синонимләрә хидмәт едир ки, онлар дилин инкишафынын мүәјјән мәрһәләсиндә үслуби синонимлик јаратмышдыр; мәсәлән, алтун—ғызыл, тәбиб—һәким, улу—бөјүк, һүсн—көзәллик вә с. Бу синонимләрин биринчи компоненти (алтун, тәбиб, улу, һүсн) әсасән архаик характер дашыјыр.

Үслуби синоним чәркәләри әмәлә кәтирән диалектизмләр һәм мүәјјән чоғрафи әразидә јашајанларын нитгиндә, һәм дә әдәби дилдә ишләдиләр. Мәсәлән, «донлуг»—мааш, «гәлби»—уча, «күрәкән»—језнә, «әппәк»—чәрәк вә с. синоним чәркәләрин биринчи тәрәфи диалект сөзләридир.

2. Үслуби синонимләрин әмәлә кәлиб чоғалмасында чанлы данышығда ишләнән сөзләрин ролу даһа кенишдир. Белә синоним чәркәләрдә денотат (әсас апарычы) сөз нејтрал олдуғу һалда, онун синонимләри чанлы данышығда ишләнән сөзләр олур. Мәсәлән, мааш—донлуг—ајлығ, бөјүк—зорба—зыры вә с.

Данышығда бә'зи сөз вә ифадәләр мәти дахилиндә емосија вә експрессивлик јарадыр: «Мән һаман Рүстәмәм ки, топдағытмаз Чүмшүд ханнын јурдуну хараба гејдүм, тар-мар еләдим, евинә од вурдум, күлүнү һавая совурдум...» (Н. Вәзиров).

Бурада мүәллиф Рүстәм бәјин данышығында, «дағытмағ» сөзүнү дејил, онун садә данышығ дилиндәки «хараба гејмағ», «тар-мар еләмәк», «евинә од вурмағ», «күлүнү һавая со-

дәдәки нәзәри мәлумат; 397, 398-чи алышмалар).

Мәтндә әсас фикир (чалышма 399). Мәнин чалышманын мәтнн әсасында үзкүн тәләффүз үзрә иш: тәркибиндә ч самити јанашы кәлән сөзләрин јазылышы вә тәләффүзү гәјдалары. Чәтнәдәки нүмунәләрнн «Орфографиа-орфоэпија...лүгәти»ндән тапылыб дигитләшдирилмәсн үзрә практик иш.

Лүгәт үзрә имла: үзрәлү-зәвлүк, достлүг, нефтчиләр, рәһмли, өкмдәр, сәдрлик, елмли... (мүәллим ерилмиш сөзләри әдәби тәләффүзә ујуни диктә етмәји унутмамалыдыр; әкс әгдирдә чалышманын сәмәрәлилијини тәмин етмәк олаз).

II. Бир көкүн ики вә даһа артыг өздүзәлдичи шәкилчи гәбул едә билгәси (дүзәлтмә сөздән дүзәлән дүзәлтмә сөзләр): 156-чы сәһифәдәки мүшәһидә материалы, 401, 402, 403-чү чалышмалар.

Гәјд: икинчи дәрсә 400-чү чалышма зәриндә ишдән башламаг мәсләһәт әрүлүр.

141-чи дәрс. Сөзүн тәркибинә әрә тәһлил. (157—159-чу сәһ.).

Сөзүн тәркибинә көрә тәһлилин схемә; шифаһи тәһлил, јазылы тәһлил. 4, 405, 406-чы чалышмалар үзәриниш.

145-чи дәрс. Мәтн, мәтндә әсас крин мүәјјәнләшдирилмәснә аид илмишләрнн тәкрары (чалышма). «Гырмызы лалә» мәтниннн мәзунун нағыл едилмәси.

Мүһәрибәдә һәлак оланларын абигаршысында» вә ја буна јахын га бир мөвзуда кичик ишә. Иншәазырлыг ишн синифдә апарылыр; ишинн тәмамламаг вә ја бүтөвә јеринә етирмәк ев тапшырыгы верилир.

чы дәрс. Мүрәккәб сөзләр әдәдәчыллыгынын васитәләрндән сими. § 58 (1 саат).

Ғерин бир-бири илә битишмәси адычылыгынын васитәләрндән имн. Бу васитәнин дүзәлтмә сөз-әмәлә кәлмәси васитәсилә муга-Мүрәккәб сөзләрин әмәлә кәл-уллары (чалышма 408, 409,).

ар: вурғу, сөзүн башлангыч

т үзрә имла: пионер, дружина, гомсомолчу, тәнәффүз, е чалагханә етибар-ли, тәмин етмәк, тәччүб

кәб сөзләрин јазылышына көрә нөвләри һаггында алајыш.

I. Битишик јазылан мүрәккәб сөзләр. Белә мүрәккәб сөзләрин јазылышы вә вурғусуна көрә тәләффүзү үзәриндә мүшәһидәләр. Битишик јазылан мүрәккәб сөзләрин әмәлә кәлмәсинә аид чалышмалар (413, 414).

Битишик јазылан мүрәккәб сөзләрин сөз бирләшмәләрндән фәрги илә практик танышлыг (162-чи сәһифәдәки мүшәһидә материалы).

Мәчәзи мәналы сөзләрин бирләш-мәсиндән әмәлә кәлән мүрәккәб сөзләрин битишик јазылышы (163-чү сәһифәдәки мүшәһидә материалы; 417, 418-чи чалышмалар). 416-чы чалышма үзәриндә иш (буну ев тапшырыгы ки-ми дә нәзәрдә тутмаг олар).

Лүгәт үзрә имла: ахшамүс-тү, ахшамгәрафи, күнорта, срагакүн, киноапарат, кинофилм, кинотеатр, гызылкул, гызылбалыг, дашкөмүр, даг-кечиси, гарангуш, гызылгуш... (Бу иш үчүн вахт чатмазса, ону нөвбәти дәр-син әввәлиндә дә апармаг мүмкүн-дүр).

II. Дефислә јазылан мүрәккәб сөз-ләр.

Дефислә јазылан мүрәккәб сөзлә-рин әмәлә кәлмәси (чалышма 419, 420, 422); гүвәтлин шакирдләр үчүн: 421, 424).

Лүгәт үзрә имла: (425-чи чалышманын тәләби әсасында).

III. Ајры јазылан мүрәккәб сөзләр. Лүгәт үзрә имла: ијирми ики, алтмыш једди, он доггуз, сәксән дөрд, гырх сәккиз, ики јүз әлли алты, тәриф етмәк, тәмир етмәк, тәсадүф етмәк, разы олмаг, мәјус олмаг.

Ајры јазылан мүрәккәб сөзләр үзәриндә мүшәһидә (166-чы сәһифәдәки мүшәһидә материаллары). Икинчи мүшәһидә материалы үзрә иш елә тәш-кил едилмәлидир ки, шакирдләр верилмиш сөзләрә ашагыдакы синоним-ләри тапыб јазсынлар:

Гулаг асмаг, јола салмаг, арзу ет-мәк, иш көрмәк, вәдә вермәк, баша салмаг.

Нәзәрә алынмалыдыр ки, бу синиф-дә шакирдләрә анчаг мүрәккәб сәј-лар вә мүрәккәб фәлләрнн ајры јазы-лышына аид алајыш верилир.

426, 427, 428, 429-чу чалышмалар үзәриндә иш.

Тәкрар: мүхтәсәр чүмләләр, мәтн.

аид нәһилы имла.

150, 151-чи дәрсләр. Јохлама имла вә сәһвләрнн тәһлили. (2 саат).

152-чи дәрс. Мүрәккәб икти-сарлар. § 60 (1 саат).

Мүрәккәб иктисарлар һаггында ала-лајыш. Мүрәккәб иктисарларын нечә әмәлә кәлмәси үзәриндә мүшәһидә (167-чи сәһифәдәки мүшәһидә мате-риалы). Мүрәккәб гысалтмалар һаг-гында алајыш (чалышма 430). Икти-сарлардан ибарәт сөзләрин дүзкүн охунушу (чалышма 431).

Мүрәккәб иктисарларын јазылышы үзрә иш (чалышма 432, 433).

153, 154-чү дәрсләр. Шәкил үзрә ишә вә јазы ишләрннн тәһли-ли.

Иншаны 436-чы чалышманын тәлә-би үзрә апармаг мәсләһәт көрүлүр. Мүәллим өз мүләһизәсинә көрә инша-ны шифаһи шәкилдә апармагла ки-фәјәтләниб, буна јахын башга бир мөвзуда да јазылы ишә апарә биләр; мәсәлән, «Кәндимзинн баһары», «Ба-һар севинчимиз, фәрәһнимиздир», «Ән чох севдијим фәсил» вә с. Белә һалда һәмнн репродуксија үзрә иш, еләчә дә 411-чи чалышманын мәтннн јазылы иш-ә үчүн һазырлыг материалы ола би-ләр.

155-чи дәрс. Мүрәккәб сөзлә-рин әмәлә кәлмәси вә јазылышына аид кечилмишләрнн үмүмиләшдирил-мәси.

434-чү чалышманын материалы үзәриндә иш.

Лүгәт үзрә имла: рајсовет, автовағзал, авиазавод, аеровағзал, аероклуб, социализм, Советләр Итти-фагы, республика, чөһрә, чөһрајы, бүнөврә, тәшәккүр етмәк, конституси-ја...

Өјрәдичи имла.

156-чы дәрс. Ејни бир сөзүн икинчи мәнада ишләnmәси. § 61 (1 саат).

Ејни бир сөзүн башга мәнада иш-ләnmәсинә аид дил фактлары үзәрин-

дә мүшәһидә (170-чи сәһифәдәки мү-шәһидә материалы, 437-чи чалышма).

Бу вә ја дикәр нитг һиссәсиндән олан сөзүн башга нитг һиссәсинә ке-чмәси (171-чи сәһифәдәки мүшәһидә материалы, чалышма 438, 439).

157-чи дәрс. Сөз јарадычылыгы-нын васитәләрнн аид кечилмишләрнн тәкрары вә үмүмиләшдирилмәси. (1 саат).

Мөвзу үзрә кечилмишләрнн 172, 173-чү сәһифәдәки чөдвөл әсасында үмүмиләшдирилмәси.

Сөзүн тәркибинә көрә тәһлил (дә-низчиләр, јашыллыгда, мәктәбилләр, әкинчиләр, јазычылыг, әмәкдарлыг...).

Лүгәт материалы үзрә вә ја ајры-ајры чүмләләрндән ибарәт нүмунәләр әсасында өјрәдичи имла.

158, 159-чу дәрсләр. Шакирд-ләрин шәхси һәјәт тәчрүбәси илә әла-гәдар муһакимә элементли кичик иш-ә. (2 саат).

Тәхминн мөвзулар: «Мәним ана ди-лим», «Ана дилимә јанашы, Ленин дилини дә һәвәслә өјрәнирәм», «Бу дәрслик мәнә ана дилими севмәји не-чә өјрәтди», «Ана дилимә аид бу дәр-сликдән нәләри өјрәдим» вә с.

КЕЧИЛМИШЛӘРИН ТӘКРАРЫ

160, 161-чи дәрсләр. Синтак-сис вә дурғу ишәрәләрнн аид кечил-мишләрнн тәкрары. (2 саат).

162-чи дәрс. Фонетикаја аид ке-чилмишләрнн тәкрары. (1 саат).

163, 164-чү дәрсләр. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш. (2 саат).

165-чи дәрс. Лексикаја аид ке-чилмишләрнн тәкрары. (1 саат).

166, 167-чи дәрсләр. Сөзүн тәр-киби вә сөз јарадычылыгына аид ке-чилмишләрнн тәкрары. (2 саат).

168, 169-чү дәрсләр. Мүәллимнн иктијарына верилән тәкрар саатлары. (2 саат).

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин Азәрбајчан дили тәдриси методикасы шөбәси.

Микайыл Мүшфиг: мәктәб вә мұәллим һаггында

Күлһүсејн ҺҮСЕЈНОГЛУ

Көркәмли шаир, Азәрбајчан совет поезиясынын классики Микайыл Мүшфиг халгымызын эн севимли, унутулмаз сәнәткарларындандыр. О, һәм дә көзәл бир мұәллим олмушдур. Дил вә әдәбијјат мұәллими.

М. Мүшфиг мұәллим аиләсиндә дүңјаја көз ачмышды. Дөврүнүн көзү ачыг зиялысы олан атасы Мирзә Әбдүлгәдир вәтән өвладларынын савадланмасы үчүн чан јандыран, халг маарифи јолунда бачарығыны әсиркәмәјән вичданлы, фәдакар бир шәхс иди. Неч дә тәсадүфи дејилди ки, онун вәфаты мүнәсибәтилә «Дирилик» журналында шәкли илә бәрәбәр бөјүк некролог вә редаксиядан гејд верилмиш вә орада мәрһумун мұәллимлик фәалијјәтинә кениш јер ајрылмышды. Некрологда Мирзә Әбдүлгәдир үчүн әчијјәви олан бир јери нәзәрә чатдырмаг истәјирәм: «Вә һәмишә шаирдләринә:

— Мән чох шад олардым ки, мәлим әлимдә ибтидан тәлим алмыш үтәәллимләримни кет-кедә тәрәггидә өрәјдим, онларын арзу етдијим гәдәр аһи, елмли, көзәл тәрбијәли, милли иссли олмаглары мәним эн биринчи мал вә мөгсәдимдир!.. — дејә мұтәәсир аһлар чәкәр иди» («Дирилик» урналы, 1915, № 13, 16 март, сәһ. 15).

Мүшфиги 1927-чи илдә университе- (В. И. Ленин адына АПИ-нин) дил әдәбијјат шө'бәсиндә охумаға руһндыран амилләрдән бири дә бәлкә асы кими мұәллим олмаг арзусу чышду. Һәлә тәләбә икән 1930-чу тә јаздығы «Кәнч шаирин хитабы» риндә Азәрбајчан кәндләриндә мәк-ләрин чатышмадығындан килејлә- Мүшфиг дејирди:

Көјдә мәктәбләримиз азыр, аз.
Јох, бу азыг бизә әсла јарамаз.

өз јох, Мүшфигин өзү дә бу «азы» аралан галдырмаға сәј едән рифци кәндләримиздә олмуш, мәктәбни таратмадан (1931) сәк-ззыб-јаратмагла јанашы мұәллим-

лик пешәсиндән дә ајрылмамышдыр.

М. Мүшфигин мұәсирләри олмуш мұәллимләрин, дәрә дедији шакирд-ләрин хатирәләринә әсасән, демәк олар ки, шаир мәктәбдиләрини һәртә-рәфли икишафы үчүн вичданла, үрәклә чалышан бачарыглы, севимли мұәллимләрдән олмушдур. Онун бир мұәллим кими башлыча мәзијјәти шакирдләрдә кечдији фәннә, дил вә әдәбијјата бөјүк мараг вә мәнәббәт ојада билмәсиндә иди. О истәјирди ки, дәрә дедији һәр бир шакирд әдә-бијјатын ичәликләрини дуја билсин, сәнәти баша дүшсүн, бәднн зөвгә ма-лик бир шәхсијјәт олсун.

Мүшфигин мұәллимлик фәалијјәти-нин јахындан шаһиди олмуш мәрһум досент Ә. Гәһрәмановун хаһишим-лә 18 март, 1958-чи илдә јаздығы ха-тиратында Мүшфигин нечә бир мұәл-лим олмасы һаггында бу сәтирләр ма-раг доғурур: «1935-чи илдә биз про-фессор Ф. Гасымзадәнин рәһбәрли-ји илә педагожи практикаја 18 нәм-рәли мәктәбә (1968-чи илдән бу мәк-тәб Микайыл Мүшфигин адыны дашы-јыр—К. һ.) кедәркән Мүшфигин дәрә дедији 9—10-чу синифләрдә әдәбијјат дәрсләринә гулаг асардыг. Онун ке-дији дәрсләр бизә дәрнин тәсирләр бу-рахарды. Чүнки Мүшфиг чох бөјүк һәвәс вә марагла әдәбијјатдан дәрә дејәрди. Онун дәрә дедији синифдә шакирдләр олдугча сәкитчәсинә оту-руб мұәллимләрини марагла динлә-јәрдиләр. Мүшфиг отагда кәзишәрәк һаггында данышдығы шаирин јара-дычылығындан марагла бәһс едәр вә јери кәлдикчә ондан әзбәрдән ше'рләр охујарды» («Сәнәткары хатырларкән», «Азәрбајчан мұәллими» гәзети, 24 јанвар, 1969).

Хатирәләрдә Мүшфигин мұәллим-лик методу, ону башгаларындан фәрг-ләндирән иш үсулу һаггында да ма-раглы гејдләр вардыр. Вахтилә 18 нәмрәли мәктәбдә М. Мүшфигин ша-кирди олмуш, Азәрбајчан ССР Етә-ләр Академијасынын баш елми ишчи-си, тарих елмләри доктору Мәзаһир

сада, олдугча мейрибан вә гајыгкеш бир инсан иди. Синфә адәтән, кағыз-сыз, китабсыз кәләрди. Үч ил бизә дәрә деди, бир дәфә дә олсун кағыз үзүн-дән охудугуну, данышдығыны көрмә-дик.

...Тәнәффүсә чыханда Мүшфиг мұәл-лими үзүк гашы кими дөврәјә алар-дыг. Суалларын арасы кәсилмәзди. Һәр суала кифәјәтләндиричи чаваб алыб, мәниун галардыг. Мұәллимләр отагына кетмәзди Мүшфиг мұәллим, тәнәффүсү дә шакирдләрлә кечирәр-ди. Аз мүддәтдә һамыны аһәврүба кими өзүнә чәлб етмишди». («Әзиз мұәллимим, һәјәт мұәллимим», әлјаз-масы, 10 март, 1982; әлјазмасы мән-дәдр).

М. Мүшфигин синфи әлә алмаг ма-һарәти, поезијаја вурғуилуғу, әдәбиј-јат дәрсини ше'рлә бәзмәси һаггында онун башга бир шакирдинин хатира-тында да гејдә раст кәлирик: Илк дәрсин тәәссүраты индијәдәк хош тәәссүрат кими јадымда галмышдыр. Зәнкин нә вахт вурудугуну һисс ет-мәдик. Бүтүн синиф ону (М. Мүшфи-ги — К. һ.) мұәллимләр отагындак мұшајнәт етди. Үмумијјәтлә, истәр мұәллимләр отагында синфә, истәр сә дә синифдән мұәллимләр отагына кедәркән о, дәрд тәрәфдән шакирд-ләрлә әһәтә олунарды» (Х. Мәликов. «Хатирәләрим», «Шәфәг» гәзети, 23 јанвар, 1969).

Тибб елмләри доктору, профессор Зәһра Салајева хатырлајыр ки, 18 нәмрәли мәктәбдә охујаркән севдији мұәллимләринә хатирә үчүн-кичичик албомуна автограф јаздырармыш. Бир күн о бу нијјәтлә Мүшфигә дә мұра-чнәт едиб, ондан ше'р јазмасыны ха-һиш едир. Мүшфиг дә севимли ша-кирдинин арзусуна әмәл едир, гыз мұәллимләр отагындан синиф журна-лыны кедиб кәтирәнә гәдәр онун ал-бомуна «Зәһра үчүн» адлы сәмими бир ше'р јазыр. Бу ше'рдә шакирдләр-инин тәһсил үчүн, кәләчәји үчүн дүшүнән инсанпәрвәр шаирин, гајы-кеш мұәллимин үрәк чырпынтылары ајдынчә ешидилер:

Иләри гош, иләри,
Еј мәним көзәл гызым.
Галма һәјәтдан керн,
Оху мұкәммәл, гызым!

Үч бәнддән ибарәт бу кәрајлы 1934-чү ил мартын 11-дә јазылмышдыр.

5. «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдريس» № 4.

Кәрајлыны мұәллифи артыг дөврүн көркәмли шаирләриндән бири иди. Бунула белә о, мұәллим олмағы илә дә фәхр едирди:

Мән дә мұәллимәм, бир кәч
мұәллим.

Бу јени дүңјада мәним дә
әлим

Чәмләкчиләр кими бир шеј
јоғурур.

Инсанын фикрини јенидән
гурур. —

дејирди.

Бу мисралары јазанда онун ијирми алты јашы варды. Үч-дөрд илди ки, мұәллимлик едирди.

Көрүндүју кими, мәктәбә гырылмаз телләрә бағлы Мүшфиг мәктәб, тә'-лим-тәрбијә, мұәллим шәхсијјәти вә с. һаггында јазмаја билмәзди.

Әввәлән гејд едәк ки, бешинчи синиф шакирди Зәһранын албомуна М. Мүшфиг неч дә тәсадүфән јазма-мышды: «Оху мұкәммәл, гызым!» Бу онун бөјүк арзусу иди. Охумаг. Өзү дә мұкәммәл охумаг. Надаһлыгдан гачмаг үчүн, мәдәнијјәтин гапысыны үрәклә ачмаг, әрлә ајаглашмаг, кәи-иатын, кәһкәшанын сирләринә јијә-ләнмәк үчүн! «Пионер сарајы» ше'-риндә шаир мәһз мұкәммәл охујан пионерләрин дилилә дејирди:

Биз охујур, ојнајырым дөнә-дөнә,
Надаһлыгдан үз дөндөриб

гачырым биз.

Өз пионер достларымыз аја-күнә
Сарајмызын гапысыны ачырым биз.

Јенә һәммин ше'рдә шаир ушагла-рын арзуларындан бәһс едәрәк букүн-кү шакирдләрин сабаһын мұһәндиси, һәкими, командири вә с. олачағыны көстәрирди:

Биз сабаһын мұһәндиси,
командири,

Биз мұәллим, биз сәнәткар
олачајыг.

Биз аддымлар атачајыг
ири-ири,

Һәр чәһнәдә гәләбәләр
чалачајыг.

Мұәллиф халгын сабаһына үмид-лә бахыр, мәктәбдиләрини — «ајдын-лыг ордусу, күнәш ордусу»нун даһа кениш үфүгләри фәтһ едәчәкләрин-дән инаамла сәһбәт ачырды:

Бизимдир кәнат, бизимдир
һәјәт,

Бизимдир јүксәлиш, бизимдир ганат,

65

Бизимдир мэтанэт, бизимдир сәбат.

Бизик маарифин күләш ордусу!
Аждынлыг ордусу, күнәш

ордусу!
(«Мәктәбли шәргиси»)

Нагларында данышылан «Зәһра үчүн», «Пионер саражы», «Мәктәбли шәргиси» мүүллифин ушаглар үчүн гәләмә алдыгы әсәрләрдәндир.

М. Мүшфигин бир сыра поемаларында («Әфшан», «Даглар фачисе» «Мәним достум», «Дезертир», «Гаја») мүүллимин сурәтинә тәсадүф едилир.

«Әфшан» поемасында шаир мубариз гадын сурәти, мүүллимин сурәти жаратмаға тәшәббүс етмишдир. Поемадан бәлли олур ки, јетимликлә, мин чүр әзәб-әзијјәтлә бөјүјөн Әфшан, нәһәјәт, охујуб мүүллимин олмуш вә өз догма кәндиңә гәјәтмышдыр. Бурада о бөјүк бачысы Алмаз (Чәфәр Чаббарлынын ејни адлы пјесинин гәһрәманы) кими халгын ишинә јарамаға, көһнә фикирли адамларла мубаризә апармаға башлајыр. Тәбиндир ки, бу ишдә онун гаршысына бир сыра чәтинликләр чыхыр. Лакин өз фикирләриндә гәти вә дөнмәз олан Әфшан руһдан дүшмүр, һаггында гәзәтдә верилән јалан вә ифтира долу мәгалә үрәјини агрытса да сарсылмыр. Гәзәтдә Әфшанын әксинин дүзкүн верилмәдијиндән тәәссүфләнән мүүллиф дә Әфшанын кәләчәјинә үмидсиз дејилдир:

Әфшан ганадланар, Әфшан јүксәләр
Јени бир шаирин дүз сөзләриндә...

Поемада Әфшанла јанашы дикәр мүүллимин сурәтинә дә тәсадүф олунур ки, бу да шаирин тәбиринчә десәк, «Қомсомол катиби... кечмиш чобан» Дашдәмирдир. Әфшанын манеәләрә мугавимәтиндә Дашдәмир онун көмәкчиси кими диггәти чәлб едир.

«Даглар фачисәнде ики мүүллимин сурәти нәзәрә чарпыр. Бу эпизодик сурәтләрлә охучулар поеманын V һиссәсиндә, гачагларын кәндә һүчүм етдикләри вахта таныш олурлар. Гачагларын кәндә һүчүмуну ешидән һәммин ики мүүллимин мәктәбдәки сөһбәтләриндән онларын тәбиәти, сәчијәси, дүңјакөрүшү ашкара чыхыр:

«Мүүллимин

Ешидән молла Сәфәр — о кәтәбин дин
Бағырыр үстүндән көһнә мәсчидин.

Јалныз хәтиб дејил, бир әскәрдир о,
Синиф говғасына сәфәрбәрдир о,
Чох кечмәз дә сусар!

Мүүллимин

О сусунча биз
Һамымыз торпага көмүләчәјиз.

Мүүллиминә

Һәр һалда гәјәмиз јашар,
көмүлмәз,
Дүңјаны сарсыдан фикримиз

Гачаглар мәктәбә дахил олдуғда
Молла Сәфәр кинајә илә мүүллимләр-
дән кефләринин нечә олдуғуну соруш-
дуғда ешидир:

«Мүүллиминә

Биз мүүллиминиз,
Бизи ел таныјыр нәчијиз,
кимиз!

Мүүллиминә

(јолдашыны итәләјәрәк)

Чәкил бир тәрәфә ағчијәр, горхаг!»

Бу эпизодакы ики мүүллимдән бирини мүүллиф бәрк ајағда өз фикирләриндән дөнмәјән, ирадәли шәхс кими, дикәринин горхаг, тәрәддүд едән, синиф мубаризәдән кәнарда галмаг истәјән ирадәсиз адам кими вермишдир. «Биз мүүллиминиз» дејән икинчи мүүллимин һарадаса мүүјјөн чәһәтдән (јахасыны кәнара чәкмәкдә) «Алмаз» дакы Мирзә Сәмәндәри хатырладыр. «Мәним достум» әсәринин исә әсас гәһрәманы мүүллиmdir. Амма нечә мүүллиmdir? Поемада онун өз диллиндән ешидирик:

Рәнкдир бу дүңјада һәр фиргә,
Һәр шеј,
Әлиңә дүшәни ордача бас, је!..
Бир кәл бизә сары јахшы евим вар,
Шикарны, балконлу кениш

отаглар...
Сән өл! Бир тәләбәм тапмышдыр
мана.

Кечән сүлүс зәиф вермишдим она.
Бу јолда, өдәди о да борчуну.
Сән өл! Бир икмала тутмушам ону.

Поеманын ајры-ајры јерләсидән кәтәримән бу мисалларын сајыны артырмаг оларды. Анчаг елә бунлар

мүүллимин олмасы паггында охучуда тәсәввүр јарадыр. Бәд әмәлләри үстүндә илшән, һәбсә алынан Садајы мүүллиф белә «јад» едир:

Сән беш радјосуну сатдын Зувандын
Ишләмәк јеринә кәздин, доландын.
Сән рајон маариф мүүфәттишкән
Бир кәнддә олмады үзүнү көрән..
Инди јат, јериндир бөјүк дәһшәтин
Ләкәдир адына мүүллиминлијин.

Мүүллифин поеманын сонунда үзүнү мүүллимләрә — «тәрбијәчи, ишыгы әрләрә, зүлмәтлә дөјүшә чыхан нәфәрләрә» тутуб һәгигәтән дә мүүллиминликдән узаг олан, рүшвәтхор, әхлагсыз, алчаг тәбиәтли Садај кими типләрә — «чүрүк ағачлар» а һәр јердә, һәмншә амансыз олмағы мәсләһәт көрмәси әсәрин әсас гәјәси илә чоһ һәмәһәнкдир:

Мән булдум бунларын бир
нәфәрини,

Сиз дә
Говун ичиниздән бөјләләрини!

Сөзүн һәгиги мәһнасында мүүллимин сурәтинин М. Мүшфиг «Гаја» поемасында жаратмышдыр. Әдәбијәтмыздә бөјүк јашлы ушаглар үчүн јазылмыш әсәрләр сырасында бу поэма әһәмијјәтли јерләрдән бирини тутур.

Јетим, јурдсуз ушагларын һәјатындан бәһс едән «Гаја» поемасынын гәһрәманы адындан да көрүндүјү кими Гајадыр. Әввәлләрдә күчәләрдә долашан, сәфил, сәркәрдан һәјәт кечирән Гаја сонралар гәјгәкеш мүүллимин сәјәсиндә фәјдалы әмәјин гојнуна атылыр, елм-тәһсилдән јапышыр, һәким олмаг арзусу илә чырпыныр, зәһмәткеш инсанлар арасында өзүнәмәхсус бир јер тутмаға чалышыр. Гәһрәманын бу көзәл нијәтинин алгышлајан мүүллиф ону

кәдәчәји јолларда инадлы, ардычыл олмаға сәсләјир.

Хәјәл көлләриндә јорма кәндиин,
Бир сәраб кимидир ачы кечмишини,
Јерсиз хулјаларын гыр кәмәндиини,
Әлиндә иатамам галмасын ишини.

Гајанын, сөз јох, дирчәлишиндә һәлләдичи рол ојнамыш мүүллимин шаир охучуларә «халг мүүллимин», «гоча гәһрәманы», «билик мәдәни», «бөјүк инсан» ифадәләри илә тәгдим едир. Мүүллимин тәсадүфән Сабир бағчасында раст кәлдијин Гајаны «мүдһиш аламин» кирдабындан хиләс етмәк үчүн үрәкдән јанмасында, һәјәчәнләр кечирмәсиндә һәгиги ата гәјәгысы, ата мөһәббәти вә мәс'улијјәти дүјүдур. Гајанын маһнысыны динләјәркән мүүллимин дахилиндәки тәләтүмү, һәјәчәны шаир охучуларә белә тәгдим едир:

Отурду ән јахын бир искәмләјә,
Онларә бир дәрин һәсрәтлә бахды.
«Сону нә олачаг бунларын?» — дејә
Һәсрәтлә, диггәтлә, һејрәтлә бахды.

Мүүллимин Гајанын јолуну, кәлишини көзләркән кечирдијин һәјәчәна охучу да үрәкдән шәрик олур, онула бирликдә икаранчылыг кечирир:

Мүүллимин көзләди, бир ај көзләди,
Гајанын өзүндән һарај көзләди.
Дил-дил өтән Гаја, дүшүнән Гаја,
Дејән мүүллимин алмады саја.
Мүүллимин кечдијин јолларә бахыр,
Гајанын һәсрәти көнлүнү јахыр.

Һәгиги мүүллимин, әсл мүүллимин, кәнч нәслин тәрбијәсини бир ан да олсун јаддан чыхара билмәјән халг мүүллиминин әсл симасыны Мүшфиг бу чүр тәсәввүр едир. Бәли, Мүшфигә көрә һәгиги мүүллимин синиф отағында да, һәјәтда да мүүллимин олмалыдыр. Онун нәзәриндән һеч бир шеј гача билмәз. Гачмамалыдыр.

Бир өмрүн сәһифәләри

Опунла, «Уғрунда халгын мүбаризә етдији иш»ин (В. И. Ленин) үмүмдүн-ја-тарихи гәләбәсинин 70 иллији әр-фәсиндә көрүшдүк.

...Суалын садәлијиндә дәрин бир һикмәт арајырмыш кими ани хәјала далды. Соңра да көзләрини зиллә-дији мәчһул нөгтәдән јајындырарак сөзә башлады: — Октјабр мәним һәја-тымда ишыг сачан күнәшә бәнзәјир. Мән өз сәадәтими бу күнәшнин нуруна бојанмыш дүнјада даһа тез тапдым... Башгаларындан фәргли оларак ушаг-лыг дүнјамый нағыл, рәвәјәт пајы ата-мын еһдәсинә дүшмүшдү. Тәһсил ал-маса, јазы-позу билмәсә дә, онун сөһ-бәтләри чох мараглы вә мәзмунлу олурду. Нағылларында һәмишә ишыг зүлмәтә, хејир шәрә, јахшы ипсә гә-либ кәлирди. Соңралар мүталәә ет-дикчә көрдүм ки, атамын мәнә сөјлә-дији рәвәјәтләрин бир һиссәси Низа-ми Кәнчәвинин «Сирләр хәзинәси»н-дәндир. Әдәбијјата севки мәндә бах елә о вахтдан, ушаглыг илләриндән јаранмышдыр.

Мүәллимликә исә...

1959-чи илләрин итләри елдугуна бах... г. кәндимиздә гызларын тәһсил алмасына олан сојуг мүнаси-

бәт атама да сирајәт етмишди. Мәк-тәбә кетмәјими истәмирди. Анчаг кәндимизин нүфузулу мүәллимләриндән биринин сөзүндән кечә билмәди. Илк дәрәдән соңра исә мәнни јанына чағы-рыб тапшырды: Анчаг јахшы оху. Пис сорагын үстүмә кәлмәсин (Атам бурада әхлаг сафлығыны, мәнәви зәң-кишлији нәзәрдә тутурду). Мүәллим-ләринин бир сөзүнү ики еләмә.

О вахт мәнә дејилән сөзләр инди-дә гулагларымда сәсләнир. Бу нәс-нәтли кәлмәләрин нүфузедичи тәсир-и алтында бөјүдүм, охудум... һәјәтда газандыгым ирили-хырдалы бүтүн уғурларымда атамын пајы вар. О, һәр кичик мүвәфғијјәтимдән елә сев-и-нәрди ки... Чалышганлыгым сәјәсин-дә атама күндә бир хош хәбәр чатдыр-мага чәһд едәрдим. Әдәбијјата, мүәл-лимликә сонсуз мәнәббәтим һәјәт јо-луму бу сәһјә истигамәтләндирди. М. Әзизбәјов адына Шуша Педагожи Техникумуну битирәрәк алдыгым фәргләмә диплому мәнә јени бир сә-ләһијјәт газандырды. Тәмиз ушаг гәл-бинин ишыглы арзуларыны дүјмаг сә-ләһијјәти! Көврәк үмидләри, инамла-ры јашатмаг сәләһијјәти! Мүәллим-лик сәләһијјәти!

Бәли, Баллы Гәһрәманова 1967-чи илдә Ағдам районунун Кәнкәрли кәнд-инә мүәллим кими гајытды. О, илк күндән балача оғлан вә гызларын сев-инч долу үркәк бахышларында онла-рын шөлә сачан арзуларыны көрмәји бачарды. Гәрибә ушаг марагынын, мүшәһидәләринин нәтичәси кими јара-нан сәјсәз-һесабысз суаллара онларын баша дүшәчәји сөвијјәдә чаваб тапа билди. Беләликлә дә, сирли-сораглы ушаг аләминә, ушаг психолокијасына бәләдрилији дәринләшди.

Лакин тәһсилини давам етдирмәк арзусу Баллы мүәллимин бир ан да раһат бурахмырды. Елми-нәзәри һа-зырлыға, педагожи-методик усталыға јијәләнмәдән дөврүн јүксәк тәләблә-ринә чаваб вермәк мүмкүн дејилди. Ет-дүр мәнә иш еттирмәк чәһришә илә Б. Гәһрәманова С. М. Киров ады-на АДУ-нун филолокија факүлтәси-

нинә дахил вә ораны 1974-чү илдә мүвәфғијјәтлә битирди. «Дәдә Горғуд» дастанларында фәлләрини гурулушу» мөвзусунда јаздыгы диплом иши «әлә» гәјмәтләнд-ирилди. Бу илк тәдигат иши онун соңрақы ахтарышларына истигамәт верди. Рајон, зона, республика үзрә кечирилән елми-практик конфранс-ларда, педагожи мүһазирәләрдә Б. Гәһрәманова «Тәкмилләшдирил-миш Азәрбајчан дили програмына да-хил едилмиш јени мөвзуларын тәдри-си тәчрүбәсиндән», «Әдәбијјат дәрә-ләриндә шакирдләрин мүталәә гәби-лијјәтинин формалашдырмасы јол-лары», «Шакирдләрин монолоји нит-гинин инкишафы тәчрүбәсиндән» вә с. мөвзуларда мөзмунлу чыхышлар ет-мишди.

М. С. Горбачов партијамызын XXVII гурултајындакы Сијаси мәрү-зәсиндә демишди: «Әзбәрчилик вә еһ-камчылыг һәмишә билликләрин, һәги-гәтәни, артмасы јолунда әнкәл төрәдир. Булар фикир дурғунлуғуна апарыб чыхарыр, елм илә һәјәт арасында чан-сыз сәдд олур, елмин инкишафын ләнкидир».

Әзбәрчилијин хүсусилә орта мәктәб шакирдләри арасында кениш јайыл-дыгы һамыја мөлүмдур. Бу сәһәдә Баллы мүәллимин өзүнмәхсус мүла-һизәләри диггәти чәлб едир. Овун фик-ринчә мүәллим һәр бир шакирдә фәр-ди јанашымагы, бәзән онларын өз гүв-вәсинә инамсызлыгыны вахтында ара-дан галдырмаг методларыны мөјјән-ләшдирмәји бачармалыдыр. Шакирд-ләрин верилән тапшырыгы чәтинлик-лә гаврамасы вә онларын әзбәрчили-јә чәһд көстәрмәси әсәсән чүмләләрин мурәккәблији, гәлиз сөзләрин вә тер-минләрин чохлағу илә әләгәдардыр. Бу гүсурлу чәһәтләрин гаршысыны алмаг үчүн мүхтәлиф үсулларла ша-кирдләрин дәркәтмә гәбилијјәтинин чилаламаг, тапшырыгдакы чәтин ба-ша дүшүлән сөзләрин мәнәсыны изаһ етмәк, онлары ушагларын «Лүғәт дәф-тәри»нә јаздырмаг вачибдир.

Шакирдләрин көмәји илә Б. Гәһ-рәманованын јаратдыгы әдәбијјат ка-бинети зөвглү тәртибаты вә экспонат-ларынын зәңкишлији илә диггәти чәлб едир.

Әдәбијјат кабинетини «Фолклор», «Мәктәб ислаһаты јолларында», «Гәһ-рәманлар өлмүр», «Октјабр—70» сәр-ләвһәли кушләр вә фотостендләр бәзәјир. Бу ишләрин һәр биринин ар-

хасында јенилик арзусу илә дөјүнә үрәјин нарахат ахтарышларыны көрмәк олмур.

«Фолклор» кушәсиндә шакирдләрин көмәји илә «Ахтаран тапар» ајлыг ди-вар гәзети бурахылыр. Бу гәзетин материаллары фолклор дәрнәјинин үзләри тәрәфиндән нәнә вә бабалар-дан топланмыш ләтифә, бајаты, ата-лар сөзләри, тапмачалар вә с. нүмунә-ләр әсасында һазырланыр.

Дәрнәк үзләриндән Мәтанәт Ми-сирханова, Әтрабә Сүләјманова (VII синиф), Рамилә Салманова (X синиф) вә б. мәктәбләләрин топладыгы ел әд-бијјаты нүмунәләринин сечилмиш бир һиссәси мүхтәлиф вахтларда респу-блика радиосунун «Булаг» верлишин-дә сәсләндирилмишдир.

Б. Гәһрәманова мүхтәлиф мөвзула-рын тәдриси илә әләгәдар шакирдлә-рини Шушаја Вагифин, Ү. Һачыбәјо-вун, Бүлбүлүн сө-мүзәләринә, Ағдам чәрәк мөзәјинә апармышдыр. Һәр екс-курсиянын нәтичәсиндә исә о, ишә јаздырмаг вәситәсилә ушагларын јарадычылыг гәбилијјәтинин инкиша-фыны изләмишди. Баллы мүәллим де-ди ки, Раһиб Мәммәдовун гәһрәман-часына һәлак олмасы илә әләгәдар VII синифдә «Гәһрәманлар өлмүр» мөвзусунда ишә јаздырдым. Нәтичә-дә көрдүм ки, шакирдләр јазы ишиндә гәзет вә журналларда дәрч едилмиш мөлүмәтлардан кәнара чыха билмә-мишдиләр, јәгин ки, билмәдиләр дә! Бир күн Маһрызлы кәндинә кетдик. Р. Мәммәдовун гәбри үстүндә, онун адына дашыјан орта мәктәбдә олду. Мәктәбдиләр гәһрәманын анасы Роза Мәммәдованын хатирәләринә диггәт-лә гулаг асдылар.

...Ушаг гәлиби нәләри дүјмаға гадир имиш?!... Сәфәрдән соңрақы ишә ја-зыларыны охујаркән мән бу һиссләри кечирдим.

Әдәбијјат кабинетиндә тәлимни тех-ники вәситәләри: — епиднаскоп, маг-нитофон, патефон — ајрыча кушә ја-радыр вә бунлардан дәрсләрин әјани-ләшдирилмәсиндә, монолоји нитгин инкишафында сәмәрәли истифадә еди-лир. Мәктәбдә тез-тез әдәби-бәддин кә-чәләр, ифәдәли оху, поезија дәгигә-ләри кечирлир, ән јахшы ифачылар мүкафатландырылыр, сәсләри јәди-кар оларак магнитофон лентинә јазы-лыр. Истәдәдлы шакирдләрин ифа-сында «1905-чи илдә» пјесиндән бир парча лентә јазылыб мәктәбин фоно-текасында сахланылыр. Јарадычылыг-

ла һәјата кечирилән бүтүн бу тәдбир-ләрни нәтижәсидир ки, Агдам РХМШ-нын бу ил әдәбијјат үзрә кечирдији «Бәднн гираәт вә ше'р» мүсабиғәсиндә Б. Гәһрәманованын рәһбәрлији илә Кәңкәрли кәнд орта мәктәбинин шакирдләри һазырладығлары бәднн композисијаја көрә биринчи јерә чыхмышлар.

М. Ф. Ахундовун анадан олмасынын 175 иллији илә әлагәдар рајон үзрә кечирилән иниша мүсабиғәсиндә исе һәмнн мәктәбин IX синиф шакирди Хатирә Һәсәнова галиб елан едилмишидр.

Баллы Гәһрәманова јенидәнгурма-нын һәјата кечирилмәси јолларында јенилик, тәшәббүскарлығ эзми илә чалышан мүәллимләримиздәндир. Онуң 20 иллик педагожи фаалијјәти респуб-лика Маариф Назирлијинин, РХМШ-нын Фәхри фәрманлары илә дәфәлләр-лә гејд едилмишидр. Б. Гәһрәманова Азәрбајчан ССР әмәкдар мүәллими, методист-мүәллим адларыны шәрәфлә дашыыр. Баллы мүәллимдән әјрыла-

на јуриди-ләрнинздән нечәси али тәһсил вә ја фәхри ад алыб? О, бу суалы көзләјир. миш кими фикирләшмәдән чаваб вер-ди: Әввәла бу аспектдә олан уғурла-рымиз тәкчә мәним јох, педагожи кол-лективимизни ады илә бағлыдыр. Ди-кәр тәрәфдән дил вә әдәбијјат фән-ләрини тәдрис едәркән гаршыма баш-лыча мәгәд гојурам ки, бу шакирд-ләр ја али тәһсилли зијалы, ја да јак-шы сәнәткар олмалыдырлар. Чалы-шырам ки, бүкүнкү шакирдләрим са-баһ чәмијјәтимиз үчүн јүксәк сәвијә-ли, мә'нәви чәһәтдән зәккин, аһәнк-дар шәхсијјәт кими јетишсин, өлкәми-зин лајигли вәтәндашлары кими тәр-бијә олунсулар.

Баллы Гәһрәманованын әгидәсини јығчам шәкилдә әкс етдирән бу фи-кирдәрин изаһа ентијачы јохдур. Һә-лә онуң шәрәфли өмүр јолуну бәзәјә-чәк әләмәтдар һәјат һадисәләри илә зәккин сәһифәләр бундан белә јазыла-чағдыр.

Асиф РҮСТӘМОВ.

1987-чи ил «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мәчмуәсинин 1—3-чү нөмрәләриндә дәрч олунмуш материаллар

Баш мәгалә

	№	сәһ.
Габагчыл тәчрүбә бөјүк гүвәдир	2	3
Әдәбијјат дәрсләринин сәмәрәлилијини артырмалы	1	3
Методика вә иш тәчрүбәси		
Абдуллајев Н., Чәфәров Т. — Азәрбајчан дили дәрсләриндә програмлашдырылмыш јохламадан истифадәнин бә'зи мәсәләләри	1	21
Асланов Ј. — Драматик әсәрләрин өјрәдилмәсинин әсас прин-сипләри	2	14
Асланов Б. — Фел формаларынын мәнимсәдилмәсиндә лүгәт үзрә ишләрин апарылмасы тәчрүбәсиндән	3	24
Бәкирова А. — Елик әсәрләрин тәдриси просесиндә сәһнәләш-дирмә үнсүрләриндән истифадә јолу илә шакирдләрин естетик тәрби-јәсинин инкишаф етдирилмәси	1	30
Бағыров А. — «Лексика» бәһсинин тәкрарына аид дәрсин оп-тимал тәшкили һағында	1	33
Бағыров А. — Мәктәб музәјиндә әдәбијјатын тәдриси	2	17
Вәлијева К., Мәммәдов О. — Компүтер азәрбајчанча данышыр	3	13
Гәһрәманов Б., Бабајева Р. — Орта мәктәбдә мүнһүм әдәбијјатшү-на дил илә јышларын истифадәсини	2	5
Дослујев М. — М. Бусәнин «Аббасов» романында тәдриси	1	39
Тәдрисиндән	1	39
Өһмәдов Ч. — Әдәбијјат дәрсләриндә тәбиәт тәсвирләринин тәд-риси	1	12

ри һағында	1	15
Әлијев Ә. — Ашығ ше'рләрин форма вә шәкилләринин өјрәдилмәси	1	43
Өһмәдов Ә. — М. Ә. Сабирин ше'рләриндә халықлик вә поетик хүсусијјәтләр	2	19
Өһмәдов Ә. — Услубијјатла әлагәдар ишләрин елми-методик әсас-ларына даир	3	7
Иманов А. — Синтактик тәһлилдин сәмәрәли тәшкилине верилән тәләбләрә даир	2	9
Кәримов Ј. — Азәрбајчан дили үзрә методик тәдҗигатлар, онун мәктәб практикасында тәтбиқи вә јакшылашдырылмасы јоллары	1	7
Мәһрәрәмов Р. — Шакирдләрин идрәк фәаллығынн инкишаф етдирилмәсинә даир	1	36
Микајылов К. — Шакирдләри мәдәни иштә јиләндирмәјини бә-зи мәсәләләри һағында	2	11
Маһмудова С. — Азәрбајчан дилинин тә'лиминдә рабитәли нитг инкишафы үзрә ишләрин тәшкилине даир	2	21
Мағсудов Е. — Фонетик тәһлил системиндә фонләрарасы әлагә-дән (рус дили илә) истифадә имкәнләри һағында	2	23
Мурадов Б. — Әдәбијјат тәдрисиндә естетик тәрбијә	3	3
Мәммәдов Ч. — Фел новләри һағында аңлајышларын форм-малашдырылмасы	3	19
Мусајев Т. — Ифадәни охунун тәшкили тәчрүбәсиндән	3	27
Не'мәтов Н. — Н. Кәһвәнин «Хосров вә Ширин» поемасында естетик тәрбијәни нечә ашықлајурам	2	26
Нәсинова С. — Шакирдләрә мүстәғил ишин тәшкили тәчрүбә-синдән	3	31
Нәсиров Е. — Шакирдләрин естетик тәрбијәсиндә бәднн әдәби-јатдан истифадәјә даир	3	32
Очагов Р. — Дил вә әдәбијјат дәрсләриндә тә'лимни техники ва-ситәләриндән истифадә һағында	3	16
Севдимәлијев С. — Тәбиәтин тәсвиринә аид иниша јазынын апа-рылмасы	1	47
Талыбов Г. — Азәрбајчан дилиндә зәрф категоријасы тәдриси-нин лингвистик әсаслары	1	18
Бәсәнов Ф. — Тәсви типли инишалар үзрә бачарығларын формалашдырылмасына даир	1	26
Бүсәјнов С. — Лингвистик эксперимент пријомундан истифадә һағында	1	45
Бәкимова С. — С. Вүртунун «26-лар» поемасынын тәдриси тәч-рүбәсиндән	3	22
Бәсәнов Г. — Дил дәрсләринин сәмәрәлилијини јүксәлтмәкдә ча-лышмалардан истифадәјә даир	3	29

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили

Өһмәдов Б. — Али мәктәбләрин рус группларында Азәрбајчан ди-ли тәдрисинин бә'зи мәсәләләри	2	29
Мәммәдова Н. — Азәрбајчан дилиндән нитг инкишафы үзрә ишләр-ин сәмәрәли тәшкилине даир	2	33

Дидактик материаллар

Өһмәдов Ә. — Грамматик тәһлилдә Сов.ИКП XXVII гурултајы-нын материаларындан истифадәјә даир	1	49
---	---	----

Синфдәнхарич вә мәктәбдәнкәнар иш

Бәдәлова Ә. — Тәбиәт тәсвирли әсәрләрин өјрәдилмәси	3	36
Тағыјева Ә. — Синфдәнхарич тәдбирләр просесиндә шакирдләр-тин рабитәли нитгинин инкишаф етдирилмәси	2	35

А. С. Пушкин — 1837—1987

Мурадәлијева Н. — Өлмәз сәнәткар	2	37
М. Ф. Ахундов — 175		
Мәммәдзадә Б. — М. Ф. Ахундовун бәднн јарадычылығы	3	40

Ғәллимин өзүнү тәһсилләне көмәк

Гулијев Ш. — Мүсир Азәрбајчан дилиндә феллин гајыдышылығ категоријасына даир	2	48
Өһмәдова Х. — Дидактик принципләрә ана дили тә'лиминин ме-тодик принципләри арасындағы гаршылығы әлагәјә даир	3	50
Рүстәмова А. — Азәрбајчан ренессансынын даһи шаири	3	44
Бәсәнова Ә. — Мәсир Азәрбајчан дилиндә «лар» чәм шәкилчи-синин грамматик семантикасы вә функцијасы һағында	3	52
Бәсәнов Ф. — Бҗиңчи рус ингилабы илләриндә ана дилинин тәдриси уғрунда мүбәрәзә	3	54
Чәфәров Ч. — Гҗи-һәмчинс тә'јинләр мәсәләсинә даир	2	46

Нәзәри гәҗәләр	
Гулијева О. — Сөз чүмлөләр һаггында	1
Гулијева М. — Бәдин үслуб вә диалект лексикасы	1
Әлијев Б. — Шәхс адларының җазылышына даир	1
Әһмәдов М. — Сабит фе'ли бирләшмәләр вә онларын синонимҗасы һаггында	1
Кәримов Л. — Терминләрдән истифадәҗә даир	3
Сејидова М. — Шәхс әвәзликләри вә морфоложи категоријалар	1
Худијев Н. — Әдәби дилимизин инкишафы вә нитг мәдәнијәти мәсәләләри	3
Редаксијада көрүш	
Јени дәрсликләри нечә көрмәк истәрдик?	2
Педагожи ишин усталары	
Абдуллајев Р. — Сәнәтини севән мүәллим	2
Новрузова З. — Бизим Сара мүәллимә	2
Консултасија	
Әфәндизадә Ә. — Суаллара чаваб	2
IV синифдә Азәрбајҗан дилиндән програм материалларының планлашдырылмасы вә методик көстәришләр	1
IV синифдә Азәрбајҗан дилиндән програм материалларының планлашдырылмасы вә методик көстәришләр	2
IV синифдә Азәрбајҗан дилиндән програм материалларының планлашдырылмасы вә методик көстәришләр	3
Тәнгид вә библиографија	
Гурбанов В., Гафаров Б. — Әдәби тәләффүз тә'лиминин методикасына даир	2
Редаксијаның почтундан	3
Бу китаблары охујун	
Гулијев К. — Бәдин әдәбијатда образлылыг проблеминин тәдгиги	1
Гәнијев С. — Шакирдләрә гижмәтли һәдијә	2
Әһмәдов Ф. — Әдәби дилимизин лүгәт тәркибинин тәдгиги саһәсиндә угурлу аддымлар	2
Исајев И., Бәсәнов С. — Фүзулинин поетикасы	3
Казымов Г. — «Азәрбајҗан дилиндә фе'л»	1
Маһмудов А. — «Имадәддин Нәсими. Сечилмиш әсәрләри»	2
Садыгов Т. — «С. Ә. Ширвани вә мәктәб»	2
Чәфәров Ч., Сәфәров М. — Дилчиликә даир ики дәјәрли әсәр һаггында	1

Баш редактор: ӘЛИЈЕВА З. Ч.

Редаксија һеј'әти: ӘФӘНДИЗАДӘ Ә. (редактор), АБДУЛЛАЈЕВ Ә., АБДУЛЛАЈЕВ Р., БАБАЈЕВ А., ГУРБАНОВ А., ӘЛИЈЕВ Ә., ӘҺМӘДОВ Ч., МИКАЈЫЛОВ Ш., НӘБИЈЕВ Б., РӘБИМОВА Ә., ТӘБМАСИБ А.

Техники редактор вә корректор: Сәријә Новруз гызы.

Җығылмаға верилмиш: 9.10.87. Чапа имзаланмиш 28.12.87. Кағыз форматы: 70×108¹/₁₆=2,25 кағыз вәрәги. Кағыз: тип. № 2. Шрифт дәсти: корпус. Јүксәк чап үсулу. 4,5 физики чап вәрәги. 6,1 шәрти чап вәрәги 6,0 учот нәшр. вәрәги. ФГ 30834. Сифариш 9493. Тираж 14024

Редаксијаның үнваны: Бақы шәһәри, Низами күчәси, 58.

Телефонлар: 93-55-82, 93-13-45, 32-37-13.

Бақы шәһәри, Азәрбајҗан КП МК-ның «Коммунист» нәшријатының Мәтбәси.